

Giới thiệu Hana! Huyết Thảo Sát Thuật.

Hana! Huyết Thảo Sát Thuật là truyện online hay với đa thể loại, có những thể giới tồn tại song song với thể giới của chúng ta đang sống, nhưng chúng ta không hề hay biết sự tồn tại đó mà cứ tiếp tục vui vẻ sống ở cuộc sống hiện tại.

Một đêm yên bình, thầy giáo đã bị giết bởi một nhóm người lạ, Kana tên thật lại là Hana, cô lao vào giết hết đám người lạ mặt kia, các bạn của cô Celia, Alvin, Kervin, Vanessa đều hoảng loạn không biết chuyện gì đang xảy ra.

Rồi họ nhận được hai lựa chọn, một là chết, hai là cùng cô đi đến thế giới kia. Liệu bốn người bạn của cô có tồn tại được trong một thế giới mới và làm quen được với một con người khác của bạn mình không hay sẽ xuyên không vào một nhân vật mới? Cùng đọc truyện dị giới mang nét truyện tình yêu đầy thú vị này nhé.

Bạn đang đọc truyện *Hana! Huyết Thảo Sát Thuật*. được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương không tên

Bạn đang đọc truyện *Hana! Huyết Thảo Sát Thuật*. được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Q.0 - Chương 111: Vong Chiến.

Tác giả: Trần Mạnh Bảo thân tặng Trương Thị Thùy Trinh bộ truyện này.

Tại lâu đài trên mây.

Những vong hồn đang bay đến lâu đài trên mây, có những đám khí đen tỏa ra nghìn ngút từ người bọn chúng. Những đám khí này là Âm Khí rất nguy hiểm, chúng lan đến đâu thì những đám mây trắng lập tức hóa thành màu đen rồi tan biến đi trong không gian.

-Hiện giờ quân số trên lâu đài của ông còn bao nhiêu? –Hana nhìn xuống dưới thấy bọn vong hồn không ngừng kéo quân đến, mặt cô chuyển sắc lo lắng hỏi.

-Hiện giờ trên lâu đài chỉ có khoảng hai vạn quân, vì cuộc tấn công quá bất ngờ nên ta không thể tập hợp quân ở các lâu đài khác đến cứu viện được. – Adrian lắc đầu nói với ánh mắt bất an vì cuộc tấn công quá bất ngờ sẽ không tránh khỏi thương vong.

Nếu tộc Royal có những thành trì vững chắc để canh giữ vùng thảo nguyên, thì tộc Michael cũng có những lâu đài bay nằm rải rác khắp bầu trời, vì vùng trời quá rộng lớn cho nên lực lượng binh lính của tộc Michael bị phân nhỏ.

-Tộc Mundus có phép thuật triệu hồi vong linh nữa, dù đang có một vạn quân của chúng đến đây thì khi chúng thực hiện phép đó thì quân số sẽ tăng gấp bội. – Cô cắn móng tay như đang bàn tính một thứ gì đó trong đầu mình.

-Gừ.... gừ.... –Tiếng của đội quân vong hồn ngày càng gần hơn, khiến cho cuộc đối thoại giữa cô và ông phải dừng lại.

Ông đưa mắt quan sát thì thấy lũ vong hồn kia đã bay đến rất gần, ông liền nhìn qua các thiên sứ hộ pháp đang cầm những chiếc cung sấm sét nhắm bắn, ông hô lớn:

-Lôi Tiến!

Các thiên sứ hộ pháp bắn hàng loạt những mũi tên sấm sét vào lũ vong hồn, những mũi tên xuyên qua chúng lao thẳng xuống mặt đất và phát nổ khiến địa hình bị biến dạng.

Các thiên sứ hộ pháp vui mừng vì biết bọn chúng không thể nào tránh khỏi cơn mưa tên kia, nhưng sự thật là những mũi tên kia chỉ xuyên qua chúng chứ không hề gây một chút sát thương nào, khiến cho bọn chúng không hề sợ hãi mà hăng máu lao lên tấn công.

-Tiến lên lũ Michael chỉ có vậy thôi không phải sợ. –Tên thù lĩnh la lên.

-Âm thuật! Âm giới. –Một tên Mundus cấp S niệm chú.

Ngay lập tức bầu trời hóa đen, những cơn gió nổi lên thổi những hơi lạnh đến buốt giá, mặt đất dần dần nứt ra và những vong hồn dưới âm giới bắt đầu chui lên từ những kẽ nứt kêu hát vang trời.

-Éhhhhhhhh. . .éhhhhhh. –Chúng vừa bay lượn vừa kêu to.

Những thiên sứ hộ pháp dù có qua rèn luyện nhưng đây là lần đầu tiên họ đánh thực chiến với tộc Mundus cho nên họ không khỏi run sợ khi thấy cồi chết đang ở trước mắt mình. Mặt đất giờ đây đen ngòm không thể nhìn thấy gì đang xảy ra bên dưới nữa, họ chỉ thấy những vong hồn đói khát không ngừng bay lên tấn công.

-Á. –Tiếng la thất thanh của một thiên sứ hộ pháp.

Anh ta đã bị một vong hồn chui vào trong, giờ đây sắc mặt chuyển sang trắng bệch không còn chút máu, anh ta tự bóp lấy cổ mình, đôi mắt dần dần hóa thành màu đen, gân xanh nổi lên khắp cơ thể, một lúc sau cơ thể anh ta vỡ nát, máu đen văng khắp nơi.

Một cảnh tượng khiến cho các thiên sứ không khỏi hãi hùng, một số tên hèn nhát đã cố gắng bỏ chạy nhưng vẫn không thể thoát khỏi nanh vuốt của lũ vong hồn. Một số người đứng cảm tiếp tục ở lại chiến đấu đến cùng quyết không lùi bước.

-Hahahaha . . . hôm nay sẽ là ngày tàn của các ngươi. –Tên thù lĩnh tộc Mundus cười lớn với vẻ kiêu ngạo.

Adrian thấy tình hình chuyển biến xấu dần ông liền sử dụng phép thuật cấp S.

-Lôi Thuật! Lôi Quang!

Lôi Quang là phép thuật tận dụng các tia lửa điện trong sấm sét để phát sáng đồng thời cũng giải phóng một lượng sét rất lớn.

Các tia sét liên tiếp giải phóng xuống liên tiếp làm sáng cả vùng trời, khiến bọn vong hồn hoảng sợ không dám lộng hành nữa, tuy nhiên phép thuật này vẫn không đánh trúng được bọn chúng. Ông mặt mày đỏ đẫm mồ hôi vì ông đang lo sợ cứ tiếp tục như thế này chúng ta sẽ thua.

-Làm sao chúng ta giết được chúng khi chúng không có thực thể chứ! –Ông nhìn Hana với vẻ mặt bất lực, ông không biết làm cách nào để có thể tiêu diệt được bọn chúng.

-Bọn chúng không hoàn toàn không có thực thể, cha tôi đã nói cho tôi nghe bí mật của tộc Mundus, trong cơ thể ảo ảnh đó có một thứ mà sấm sét của ông có thể đánh trúng, thứ đó có tên Hạch Sinh Mệnh. Nó là nơi chuyển hóa những tâm niệm tà ác thành âm khí duy trì sự tồn tại cho bọn chúng, nói cách khác nó là trái tim của bọn chúng, nhưng thật không thể nào thấy được những trái tim ấy. Lúc này sét ông đánh xuyên qua chúng nhưng nó lại không đánh trúng được Hạch Sinh Mệnh nên bọn chúng mới không hề hấn gì cả, ông hãy sử dụng phép thuật gây ảnh hưởng diện rộng để bọn chúng không thể né được. –Hana nói.

-Cảm ơn cô, tôi đã nghĩ ra cách rồi. –Ông ta nói.

-Lôi Thuật! Lôi Thú! –Adrian hét to.

Ngay lập tức một tia sét khổng lồ giải phóng, phía sau ánh sáng chói lóa của tia sét, một con chim khổng lồ được tạo nên từ sấm sét xuất hiện. Nó tên là Elec, là lõi thú của tộc Michael và cũng là hộ vệ của Adrian, nó mang trong mình sức mạnh sấm sét cực kì lớn. Ông liền nhảy lên người nó và ra hiệu cho nó bay lên cao.

-Lôi Thuật! Lôi Tích!

Lôi Tích là phép thuật cần một khoảng thời gian để thi triển, nó nén các tia sét lại tạo thành một quả cầu sét tích điện rất lớn, khi nó phát nổ sẽ tạo ra một vùng giật sét diện rộng.

Adrian vừa nói vừa để hai tay mình lại gần nhau tạo ra một quả cầu sét, ông tiếp tục nén sét vào bên trong quả cầu, quả cầu càng ngày càng to hơn và những tia sét càng ngày càng dày đặc hơn ở bên trong nó.

Elec cũng sử dụng sức mạnh sấm sét trong mình nén nó thành một quả cầu sét trong miệng.

Sau khi cảm thấy đã đủ, ông ném thẳng nó lên trời cùng với quả cầu sét của Elec, ông chấp hai tay vào nhau hét lớn.

-Kích nổ!

Ngay lập tức sấm sét trong quả cầu bắn ra tứ phương tám hướng, sấm sét phủ đầy trời ánh sáng của nó xua tan đi bóng tối, vì quả cầu đặc cho nên nó đã tạo ra vùng giật sét diện rộng không khí xung quanh bị nung nóng đến ba mươi ngàn độ C các vong hồn chui từ lòng đất nhanh chóng bị thiêu rụi, quân

số kẻ địch của bị thiệt hại gần một nửa tại vì chúng quá khinh địch, số còn lại nhờ phép thuật bảo vệ cấp S nên mới thoát được.

Ông và Elec từ từ đáp xuống.

-Khá bất ngờ đấy ông già, ông và con lỏi thú ấy cũng mạnh ghê đấy nhỉ! –Hana cười nói.

-Sao này giờ cô không hề động tay, nếu cô cứ tiếp tục như vậy chúng ta sẽ thua đấy! –Ông bực tức la lên.

-Cứ từ từ, rồi tôi sẽ tham chiến. –Cô vỗ vào vai ông và nói.

-Các thiên sứ hộ pháp, không cần phải run sợ hãy tiếp tục sử dụng lỏi tiền để xả xuống phá lớp lá chắn của bọn chúng. –Ông hô to ra lệnh và lấy tay mình chỉ xuống bọn vong hồn đang trốn sau lớp lá chắn.

Lỏi Tiền lại tiếp tục xả xuống như mưa nhưng những chiếc Lỏi Tiền kia vẫn không phá được lớp lá chắn cấp S của bọn chúng.

-Chúng ta không thể cứ tiếp tục phòng thủ như thế này mãi được. –Một tên cấp S Mundus lo lắng nói.

-Năm chúng ta đều là cấp S cho nên ta sẽ đưa ra chiến thuật như thế này, hai người sử dụng sức mạnh của mình để duy trì lá chắn, những mũi tên sấm sét đó dù có uy lực nhưng đối với phép thuật phòng thủ cấp S thì khác gì lấy trứng chọi đá, còn bọn ta sẽ thi triển cấm thuật, Vong hồn chuyển sinh. – Một tên cấp S khác ra lệnh.

Vong hồn chuyển sinh là phép thuật chuyển sinh tạm thời các vong hồn trong phạm vi sử dụng thành thực thể sống với sức mạnh hơn người, ở dạng này sát thương vật lý của chúng tăng cao và khả năng chống chịu tăng. Cơ thể chuyển sinh của chúng sẽ trở nên cứng cáp như vậy rồng vũ khí bình thường sẽ không thể nào xuyên thủng được, khi ở dạng này khả năng kháng phép của chúng là rất cao phép thuật như Lỏi Tích sẽ không thể nào giết được chúng một cách dễ dàng nữa.

Hana vốn rất tinh mắt cô thấy ba tên Mundus nấp sau kết giới kia đang chuẩn bị thực hiện cấm thuật này, liền đổi giọng nghiêm trọng nói.

-Trận chiến thực sự bây giờ mới bắt đầu, Lỏi Tích của ông bây giờ sẽ không còn tác dụng nữa vì bọn chúng đang thi triển Vong hồn chuyển sinh một phép thuật cho bọn chúng khả năng kháng phép và khả năng kháng sát thương vật lý cực cao dù phép thuật này là tạm thời tuy nhiên đợi tới khi nó hết hiệu lực thì nơi đây đã bị bọn chúng càn quét hết rồi.

-Ta đã từng nghe nói có cấm thuật này trong trận chiến mười tám năm về trước không ngờ là nó có thật. –Ông ta giờ đây trong lòng rất hoang mang không biết làm sao để có thể thắng được trận chiến này đây.

-Ông chỉ nghe nói thôi sao? –Hana ngạc nhiên hỏi.

- Tại vì trước kia tộc thiên sứ chưa bao giờ giao đấu với tộc Mundus nên bọn ta biết rất ít thông tin về chúng. –Ông ta lắc đầu nói.

-Cũng phải, mẹ tôi nói trận chiến đó các ông cùng với tộc Helen chiến đấu với hắc tộc Lucifer ? –Hana đưa tay lên môi và nghiêng đầu nói.

-Thế bây giờ chúng ta phải làm sao khi chúng thi triển cấm thuật ấy thành công? –Ông ta lo lắng nói.

-Mười tám năm trước chính gia tộc Royal của chúng tôi đánh với tộc Mundus cho nên tôi cũng biết khá nhiều thông tin, thường thì gia tộc tôi sẽ sử dụng phép thuật phong ấn để đánh với chúng, nhưng còn một tộc khác có thể hạ gục được bọn chúng, đó là tộc Pyramid. Họ có thể giết được bọn chúng ngay cả khi bọn chúng thi triển cấm thuật này, bằng cách sử dụng một bí thuật có tên Sát thánh khí, cha tôi đã từng dạy cho tôi bí thuật này. –Cô nói.

-Thật sự cô có thể sử dụng được nó sao? –Ông ta hoài nghi tại vì đây là một bí thuật của tộc Pyramid.

-Trong người tôi đã có sẵn dòng máu sát thủ kế thừa từ cha, cho nên bí thuật này tôi hoàn toàn có thể sử dụng được. –Cô nghiêm túc khẳng định như muốn nói rằng lời nói của mình hoàn toàn đáng tin.

-Nào!!! Đến lúc tôi tham chiến rồi. –Cô nói to và đứng thẳng người, nhìn vào bọn chúng với đôi mắt đầy sát khí.

Hết chương 11.

Bạn đang đọc truyện *Hana! Huyết Thảo Sát Thuật*. được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.0 - Chương 112: Âm Mưu.

Tác giả: Trần Mạnh Bảo thân tặng Trương Thị Thùy Trinh bộ truyện này.

Ánh hoàng hôn cuối cùng cũng tàn trên vùng thảo nguyên rộng lớn, màn đêm dần dần buông xuống kéo theo một không khí u buồn chết chóc.

Cha và mẹ của Hana vẫn đang ở lại vườn thượng uyển để ngắm nhìn những đôi cánh tinh linh hộ vệ đang bay vào màn đêm tĩnh lặng.

- Có vẻ không có mình con gái chúng ta phải tiếp khách nhĩ em yêu, chúng ta cũng có khách không mời mà đến đây này. –Andrew vừa nói vừa đưa mắt nhìn sang phía tây của vùng thảo nguyên.

-Anh cảm nhận được rồi sao? –Christina quay người về phía ông, hỏi.

-Ừ, có vẻ lần này lượng khách khá đông đấy nhĩ? –Ông nói với một nụ cười mỉa mai.

- Có khoảng mười vạn quân của tộc Mundus đang tiến tới kinh thành này, chỉ huy chúng lần này là cô ta, theo sau cô ta còn có ba tên cấp SS nữa. Khi này em sử dụng Thảo Thị thì em đã nhìn thấy nhưng em vẫn cố giữ bình tĩnh để đoàn quân hỗ trợ có thể an tâm ra đi. –Bà nhìn về phía tây của kinh thành với ánh mắt đầy lo lắng.

-Melinda sao? Có vẻ lần này chúng muốn chiếm lấy kinh thành này rồi cho nên để trưởng tộc cấp SSS đích thân chỉ huy cuộc chiến này. –Ông về mặt đôi sang nghiêm trọng khi nghe có sự xuất hiện của Melinda trong đoàn quân tấn công, sự thật ông chỉ cảm thấy ma pháp chỉ tâm của nửa vạn quân. Ông trầm nghĩ – Chắc hẳn cô ta đã sử dụng phép thuật che giấu ma pháp, có khả năng nén ma pháp của mười vạn quân xuống còn nửa vạn chỉ có thể là cô ta, dù khả năng cảm nhận của mình còn nhạy bén hơn cả máy đo ma pháp nhưng đến giờ mới phát hiện ra được đội quân này, cô ta quả thật là không dễ đối phó.

-Vâng! Cô ta lần này đem theo một đạo quân rất hùng mạnh chúng ta không thể khinh suất được. –Bà nói với giọng điệu cẩn trọng.

-Tại sao trước đây bọn chúng không tấn công chúng ta mà đợi tới thời khắc này. –Ông ngạc nhiên hỏi.

-Em nghĩ có thể là bọn chúng biết Hana không còn ở thế giới này nên mới tiến hành tấn công chúng ta. –Bà lấy tay chống cằm suy nghĩ.

-Không phải thông tin con bé đi qua địa cầu được chúng ta giữ bí mật tuyệt đối sao? –Ông vờ về mặt đầy ngạc nhiên.

-Em không biết, em chỉ là phỏng đoán thôi, nhưng em biết bọn chúng chọn ngày hôm nay là vì Lâu đài của tộc Michael đi ngang qua lãnh thổ của chúng ta.

-Tại sao??? Không phải nếu có họ trợ giúp chúng ta thì bọn chúng gặp bất lợi hơn sao. –Ông càng không hiểu.

-Không anh ạ, bọn chúng rất xảo trá, chúng biết tộc Michael là đồng minh với tộc Royal, cho nên chúng cử một vạn quân để tấn công lâu đài của họ và lâu đài đó lại đang nằm trong lãnh thổ của tộc chúng ta, vì là đồng minh cho nên chúng ta không thể nào đứng ở ngoài nhìn mà phải phái các tinh linh đi hỗ trợ cho cuộc chiến đó. Thật ra một vạn quân kia chỉ là một cái bẫy cho chúng ta đâm đầu vào mà thôi, khi các tinh linh hỗ trợ tới nơi em nghĩ chắc chắn một vạn quân ấy sẽ rút lui để bảo toàn quân lực.

-Tại sao bọn chúng lại làm như vậy? –Ông dường như không hiểu ý đồ của bà.

-Mục đích thật sự của chúng là phân nhỏ lực lượng bảo vệ của kinh thành, đưa nó vào trạng thái yếu nhất có thể. Em vì muốn đánh lừa chúng cho nên đã cử những tinh linh hỗ trợ đi thôi, còn các tinh linh chiến đấu tinh nhuệ vẫn còn ở lại trong thành. Thật sự lòng em đang lo lắng không biết bọn chúng có biết về việc Hana trở lại đây hay chưa, sau thấy nó sử dụng Mưa Máu làm em không yên lòng –Bà nói.

-Mưa Máu là phép thuật của tộc Vladimir, cho nên khi thấy phép thuật này ở lâu đài của tộc Michael có lẽ bọn chúng sẽ nghĩ rằng có tộc Vladimir giúp sức, vì vậy việc con gái chúng ta trở về chắc bọn chúng vẫn không hề hay biết. –Ông nói.

-Vậy bây giờ chúng ta cũng chuẩn bị chiến đấu thôi! –Bà nói xong liền bay lên chính điện của kinh thành.

Ông cười trừ lắc đầu nói: - Có lẽ trận chiến này rất khốc liệt.

Thảo Thuật! Thảo Linh Tâm!

-Hỡi các tinh linh trong thành, lúc này ta không thông báo việc này vì muốn ba ngàn tinh linh kia an tâm hỗ trợ tộc Michael giờ đây khi họ đã đi khỏi đây nên ta muốn thông báo cho các người biết rằng kinh thành Royal của chúng ta đang rơi vào trường hợp khẩn cấp nhất từ trước đến nay, chúng ta sắp bị hắc tộc Mundus tấn công. –Bà thông báo.

Sau khi nghe bà thông báo, các tinh linh trong và ngoài thành đều rơi vào trạng thái hoảng loạn, những ánh mắt khốn khổ nhìn nhau như là tận thế đã đến. Giờ đây cả kinh thành chìm trong nỗi lo sợ.

-Các người hãy bình tĩnh nghe ta nói, lúc này ta đã bí mật phái những tinh linh bay nhanh nhất đi thông báo với các thành lân cận rồi, có lẽ quân tiếp viện một lúc sau sẽ tới. Giờ đây trong thành chúng ta còn khoảng năm vạn tinh linh chiến đấu trong đó khoảng ba vạn tinh linh cấp B, hai vạn tinh linh cấp A, mười sáu tinh linh cấp S và 1 vạn các tinh linh cấp B ở ngoài thành phụ

-Rõ!!! –Các tinh linh sau khi nghe bà nói liền bình tĩnh lại đồng thanh đáp.

-Một vạn tinh linh cấp A hãy mau chóng ra bên ngoài đặt các Thảo Ấn trên mặt đất, càng nhiều càng tốt và hãy ưu tiên đặt chúng ở cửa phía Đông nhiều hơn. –Bà nói, vì bà đã đoán trước được ý đồ của Melinda, à ta tiếng đến từ phía tây chỉ để che giấu hành tung chứ mục tiêu thật sự của à là phía đông nơi các tinh linh vừa rời khỏi.

Thảo Ấn là một vòng tròn phép thuật hoa lá, nó như một chiếc bẫy phong ấn những vong hồn bay ngang qua nó. Phép thuật này là một loại phép thuật cần một khoảng thời gian để tích tụ năng lượng phong ấn, cho nên sau khi đi đặt Thảo Ấn hoàn toàn không hề có tác dụng ngay lập tức và dễ bị phá hủy, chỉ khi nó có đủ thời gian thì sức mạnh phong ấn của nó sẽ đạt hiệu quả cao nhất. Đây là phép thuật phong ấn có sức mạnh đạt đến mức siêu cấp nhưng lại vì nhược điểm cần thời gian chuẩn bị khá lâu cho nên chỉ được xếp vào phép thuật cao cấp.

-Rồ!!! –Một vạn tinh linh cấp A lập tức rời đi.

-Một vạn còn lại các ngươi hãy ở lại trong thành sử dụng phép thuật để triệu hồi Ma Cây lên để hỗ trợ chúng ta trong cuộc chiến này, Ma Cây với khả năng phong ấn rất mạnh cho nên sẽ chặn đường những vong hồn lọt vào bên trong. –Bà ra lệnh.

Ma Cây là những cây đại thụ sống lâu năm nên dần trở nên có ý thức, những con Ma Cây vì sống rất lâu nên đã hấp thụ rất nhiều sinh khí của trời đất cho nên chúng có tác dụng phong ấn những vong hồn chết chóc. Ma Cây là một trong những đội quân cực kì mạnh mẽ của tộc Royal.

-Rồ!!! –Một vạn tinh linh còn lại cũng nhanh chóng di chuyển để thực hiện nhiệm vụ của mình.

-Hai vạn tinh linh cấp B hãy nghe đây, các ngươi có nhiệm vụ đưa các tinh linh cấp từ cấp C trở xuống đi tản an toàn vào hầm trú ẩn, sau khi đi tản xong nhiệm vụ của các ngươi là hỗ trợ đội quân Ma Cây tiêu diệt kẻ địch tiến vào.

-Rồ, hai vạn tinh linh cấp B lập tức đi đi tản các tinh linh khác xuống hầm trú ẩn bí mật nằm dưới lòng đất của kinh thành.

-Một vạn tinh linh cấp B ngoài thành hãy mau di tản người dân bên ngoài các thị trấn vào bên trong thành và các ngươi hãy thu xếp những thứ cần thiết mang theo rồi hãy khẩn trương rời khỏi thành phụ, vì quân lực của chúng rất đông cho nên chúng ta sẽ bỏ thành phụ nếu không thì chúng ta sẽ phải chịu nhiều tổn thất về quân số.

-Rồ!!! –Họ gấp rút chuẩn bị rút lui khỏi thành phụ.

-Còn lại mười sáu tinh linh cấp S các ngươi có nhiệm vụ bảo vệ bốn cửa Đông, Tây, Nam, Bắc. Ta sẽ thi triển Thảo Hộ Pháp cho nên ta cần các ngươi bảo vệ bốn cửa không cho bọn chúng phá vỡ phép thuật này.

Thảo Hộ Pháp: phép thuật triệu hồi bốn bức tượng tinh linh hộ pháp không lồ ở bốn cửa Đông, Tây, Nam, Bắc khi bốn bức tượng này kết hợp với nhau sẽ tạo nên một lá chắn phòng thủ tuyệt đối. Chỉ khi phá được một trong bốn bức tượng thì phép thuật này mới bị tan biến cho nên bà đã cho mười sáu pháp sư bảo vệ bốn bức tượng ở bốn cửa. Đây là phép thuật phòng thủ cổ xưa của gia tộc Royal, cũng là phép thuật bảo vệ mạnh nhất của kinh thành này.

-Rồ!!! Mười sáu tinh linh cấp S đồng thanh đáp, bọn chúng nhanh chóng chia nhau ra, mỗi cửa được canh giữ bởi bốn tinh cấp S.

Thảo Thuật! Thảo Hộ Pháp! –Sau khi ra lệnh bà liền sử dụng ngay thuật này vì nó cần một khoảng thời gian để chuẩn bị.

Ở dưới mặt đất dần dần trôi lên bốn bức tượng tinh linh hộ pháp không lồ án ngữ trước bốn cửa, các bức tượng này đều được làm bằng ngọc bích và được tác rất tinh xảo trông như chúng là những sinh vật sống vậy, chúng liên kết với nhau bằng các tia sáng màu xanh lục. Các tia sáng càng ngày càng dày đặc hơn vẽ ra một vòng tròn phép thuật khổng lồ trên bầu trời đêm, dưới chân bốn bức tượng cũng xuất hiện bốn vòng tròn màu xanh, những tia sáng đầy bắt đầu lan ra khắp các ngóc ngách trong kinh thành để gia cố nơi đây biến nó thành một thành trì vững chắc. Sau một lúc, những tia sáng kia tắt dần đi trả lại nơi đây một màn đêm u tối.

-Phép thuật đã được kích hoạt thành công, mọi thứ đã sẵn sàng! –Bà nói to.

Hết chương 12.

Bạn đang đọc truyện *Hana! Huyết Thảo Sát Thuật*. được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.0 - Chương 113: Melinda Mundus.

Tác giả: Trần Mạnh Bảo thân tặng Trương Thị Thùy Trinh bộ truyện này.

Dưới màn đêm của thảo nguyên, có một đạo quân mang trên mình đầy sát khí đang bí mật di chuyển, chúng ẩn mình trong bóng tối để không ai có thể

nhận ra sự hiện diện của chúng, thủ lĩnh của chúng không ai khác là Melinda.

Ả ta là một vong hồn đạt tới cấp SSS, do là đứa con lai giữa sát thủ với vong hồn cho nên ả ta có một thực thể hoàn chỉnh, trong người ả ta có dòng máu sát thủ cho nên ả đã sử dụng Sát Thuật, Ấn Thân lên toàn bộ đạo quân của mình, làm cho máy đo ma pháp của tộc Royal không thể nào phát hiện ra được, vì ấn thân còn che giấu đi cả lượng ma pháp bên trong chủ thể. Thế nhưng có một thứ có thể nhìn xuyên thấu tất cả những gì lọt vào vùng thảo nguyên đó chính là Thảo Thị.

Đạo quân đang tiến gần đến kinh thành, bây giờ chúng chỉ cách kinh thành khoảng 50km, ả ta ra hiệu cho đội quân của mình dừng lại.

-Các người nghe lệnh ta, chúng ta đang tiến gần đến kinh thành của tộc Royal, vừa nãy ta thấy có một nguồn pháp lực di chuyển về phía lâu đài của Michael, chúng tôi con đàn bà ngu ngốc Christina đã đánh kẻ đương đông kích tây của chúng ta.

Bọn vong hồn nghe thấy đều cười to: -Thế mà tộc trưởng kêu ả đàn bà đó thông minh lắm, từng là chiến lược gia tài giỏi nhất tộc Royal, nhờ tài chỉ huy tài tình của ả ta thì tộc Royal mới thắng được chúng ta, thế mà giờ đây chưa gì đã mắc bẫy, hahahahaha.

Melinda đưa tay ra hiệu cho bọn vong hồn im lặng và nói: -Các người đừng có mà khinh địch, con đàn bà đó vốn lắm mưu nhiều kế, chúng ta phải cẩn thận thì tốt hơn.

Bọn vong hồn giờ đây không dám hó hé thêm tiếng nào nữa, tại vì quyền lực của Melinda rất kinh khủng.

-Thưa trưởng tộc, tại sao người lại phải đến những một vạn quân để tấn công lâu đài đó không phải chúng ta chỉ nên phái nửa vạn là quá đủ để nhử bọn chúng vào bẫy rồi sao. -Một tên Mundus cấp SS nói.

-Không! Ta định sẽ phá nát luôn cái lâu đài bay chết tiệt ấy cho nên đã cho phép đám thủ lĩnh cấp S sử dụng Tử Thuật. -Đôi mắt của Melinda chứa đựng vẻ hiềm ác.

-Tử Thuật sao!!! -Tên lính run sợ, ánh mắt tràn đầy hoảng loạn, hét lên.

-Thưa trưởng tộc, chúng ta đã gần tới kinh thành của bọn chúng rồi, bây giờ chúng ta có thể phân chia lực lượng. -Một tên cấp SS khác cung kính nói.

-Không cần người phải nhắc, người hãy dẫn hai vạn quân tiếp tục hướng phía tây mà tiến thẳng. Cả hai người cũng dẫn đi hai vạn quân tấn công hướng phía bắc và nam, còn ta sẽ dẫn ba vạn quân tấn công vào phía đông, lực lượng ở phía đông của bọn chúng chắc chắn mỏng tại vì đã phái quân đi viện trợ hết rồi, cho nên ta sẽ nhanh chóng xuyên phá kinh thành của bọn chúng từ phía đông.

-Rõ!!! Ba tên cấp SS mau chóng dẫn quân đi, bóng dáng đoàn quân đã mau chóng khuất dần sau bóng đêm.

-Còn một vạn quân các người hãy tiếp cận một vị trí đủ tầm sử dụng Vong Cầu. Khi nào nhận được tín hiệu của ta thì hãy bắn tất cả Vong Cầu vào trong kinh thành, bọn chúng vì chưa phòng bị cho nên thương vong đảm bảo sẽ rất lớn, lúc đó ta và ba tên cấp SS sẽ cùng tấn công vào bốn cửa để chặn đường thoát của chúng. Đảm bảo đây là một cuộc đi săn rất thành công đây, gia tộc Royal sẽ bị giết sạch không còn một mống.

Vong Cầu một phép thuật cao cấp có sức công phá rất mạnh, những vong hồn yếu ớt từ cấp C trở xuống không xứng đáng tồn tại dưới uy quyền của Melinda, cho nên ả ta đã nén những vong hồn đó vào những quả cầu, oan ức và tủi nhục của những oan hồn đó tích tụ trong các quả cầu, khiến cho uy lực của nó tăng thêm. Khi những quả cầu đó bị ném vào thành thì chúng sẽ phát nổ với uy lực rất lớn và hút cạn sinh lực xung quanh.

Ả ta vừa nói vừa nở một nụ cười tràn đầy sát khí rồi ra lệnh cho ba vạn quân đi theo mình tiếp cận kinh thành.

-Đêm nay ta sẽ để cho các người chết trong đau đớn và tuyệt vọng, ta sẽ giết người uống máu của người Christina à, người là một con đàn bà hỗn xược dám bày mưu hại hắc tộc chúng ta mười tám năm trước phải thảm bại, giờ đây ta sẽ trả hết tất cả ân oán đó lên gia tộc của người, để xem trận chiến này ai sẽ thắng? -Ả ta nghĩ thầm trong lòng tràn đầy vui sướng vì sắp trả được mối thù áp ủ bấy lâu nay.

-Rít. ... -Tiếng gió gào thét trên vùng thảo nguyên rộng lớn như đang báo một điều gì đó chẳng lành. Cỏ cây giờ đây nhuộm màu đen của đêm tối, liệu đêm nay có phải là ngày tàn của tộc Royal?

Tại lâu đài trên mây.

-Đã đến giờ tôi ra tay rồi đây. -Hana cười nói.

Huyết Thuật! Huyết Kiếm! -Hana dùng máu tạo ra một thanh kiếm, rất lớn và sắc bén có thể cắt đứt mọi thứ, thanh kiếm nhuộm đầy máu đỏ, máu từ thanh kiếm nhỏ xuống ăn mòn cả mặt đất.

Sát Thuật! Sát Thánh Khí!

Thánh Khí là vũ khí của thần thánh hoặc những vũ khí đã nhận được tinh hoa của thần thánh. Sát thánh khí là sử dụng sát khí để bao bọc thánh khí khiến cho nó trở thành một vũ khí có thể xuyên phá những lớp giáp cứng cáp nhất hay có thể chém đứt những thứ tưởng chừng như không có thực thể. Gần Hắc Địa có một thác nước thánh chảy từ trên trời xuống tộc Pyramid sử dụng nước này để rèn nên Thánh Khí nhưng tỉ lệ thành công là rất thấp cho nên chỉ những tên đứng đầu tộc Pyramid mới được sử dụng chúng, trong thế giới này chỉ có duy nhất một gia tộc có thể chế tạo ra thánh khí đó là Pyramid, cho nên bí thuật này là dành riêng cho họ. Tuy nhiên khi bí thuật này lọt ra ngoài, các tộc khác cũng đã thử chế tạo thánh khí nhưng không thành công thế nên họ sử dụng một cách khác là cho tinh hoa của thần thánh vào bên trong những vũ khí bình thường và bắt cóc những tên sát thủ cấp A để cho chúng

phủ sát khí lên những vũ khí này, tuy không mạnh như thánh khí của tộc Pyramid nhưng nó có thể gây sát thương cho binh đoàn xác chết và những vong hồn ảo kia. Hana ngày trước đã được cha mình tiêm nước thánh vào người để cho cô có thể sử dụng thuật này, nước thánh này ẩn chứa sức mạnh rất lớn người tiêm nó phải có sức chịu đựng kinh khủng mới chịu đựng được những cơn đau dữ dội mà nó gây ra, mất một thời gian sau nếu không chịu đựng nổi thì sẽ chết còn nếu chịu đựng nổi thì có thể hoàn toàn kiểm soát được dòng tinh hoa của thần thánh trong cơ thể mình. Hana đã sử dụng huyết thuật để tạo ra một cây huyết kiếm, bên trong cây huyết kiếm ấy có chứa tinh hoa của thần thánh và cô niệm phép thuật để phủ lên thanh kiếm ấy một lớp sát khí dày đặc.

-Vù..... -Một cơn gió đen từ dưới mặt đất thổi lên kèm theo nó là những tiếng rên của những tên Mundus mới biến đổi.

-Gừ...gừ..... ! Tiếng rên vọng lên từ một bầu không gian đen ngòm, sau khi chúng biến đổi sát khí của chúng đã dâng lên ngút trời, nó đặc đến mức cô không thể thấy được những gì đang xảy ra dưới kia.

-Mau!!! Tiếp tục bắn Lôi Tiễn. –Adrian mất bình tĩnh la lên.

Lôi tiễn giờ đây tiếp tục được xả xuống, tuy nhiên có lẽ chúng không hề có hiệu quả. Dù không biết có thứ gì sau lớp sát khí đen ngòm kia nhưng những mũi tên khi vừa được bắn ra chạm phải đồng sát khí đó liền bị tiêu biến.

Các thiên sứ hộ pháp bây giờ cực kì hoảng sợ, đồng sát khí đẩy nhanh chóng tới gần hơn nữa, những đám mây dần dần bị nó nuốt chửng, Hana cũng không thể nhìn thấy gì cho nên cô không biết phải làm sao.

Bỗng, đồng sát khí kia dần dần bị hút bởi một thứ gì đó.... Ma Cây!!!

Ma Cây đang hút lấy đồng sát khí kia và sử dụng sinh khí bản thân để thanh tẩy chúng.

-Thưa Tiểu Thư, chúng tôi đã đến rồi ạ. –Tinh Linh Hồ Trợ đã tới.

Những Tinh Linh này là tinh linh của nhóm thứ ba, họ là Tinh Linh Chiến Đấu cho nên biết sử dụng thuật triệu hồi Ma Cây để cứu nguy.

-Phạch..phạch.. –Các tinh linh bay của nhóm thứ nhất cũng đã tới lâu đài trên mây. –Xin lỗi tiểu thư chúng tôi gặp vài khó khăn trong việc định hướng đường bay. –Tất cả tinh linh nhóm một quỳ xuống tạ lỗi.

-Thời gian không còn nhiều, các người lập tức trị thương cho các thiên sứ hộ pháp. –Cô vừa nói vừa chỉ tay vào nhóm thứ nhất.

-Dạ!!

Màn sát khí đen ngòm tan bớt đi, dưới ánh trăng mờ ảo một binh đoàn xác chết hiện ra, mùi hôi thối bốc lên nồng nặc, những vong hồn giờ đây đã trở thành thực thể nhưng không hoàn toàn, chúng trở thành những bộ xương mang áo giáp như là xác chết của các chiến binh cổ xưa. Chúng bây giờ chỉ phát ra những tiếng kêu “gừ gừ”, đầu chúng cử động một cách cứng nhắc tại vì các khớp xương cổ giờ đây đã mòn, chúng đưa mắt nhìn lên trời với hốc mắt đầy giới bộ.

Chúng đang bay đến gần lâu đài trên mây với khớp miệng há ra như đang muốn ăn thịt tất cả sinh linh.

Hết chương 13.

Bạn đang đọc truyện *Hana! Huyết Thảo Sát Thuật*. được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.0 - Chương 114: Tả Xung Hữu Đột.

Tác giả: Trần Mạnh Bảo thân tặng Trương Thị Thùy Trinh bộ truyện này.

Dưới mặt đất bị bao phủ bởi màn đêm, có những tia sáng xanh len lỏi đi khắp nơi để thanh tẩy những gì ô uế đang ám lên mảnh đất này. Những tia sáng đó thực chất là sinh khí bay ra từ những cơn mưa cây để triệt tiêu Âm Khí của đám binh đoàn xác chết kia còn đọng lại.

Tộc Michael giờ đây mới hiểu tại sao tộc Royal là tộc có khả năng đánh bại được tộc Mundus, đám binh đoàn xác chết kia hoàn toàn bị áp đảo khi đấu với đội quân ma cây.

Ma cây sử dụng rễ của mình quấn chặt cơ thể của bọn xác chết khiến chúng không thể nào cựa cựa, sau đó truyền sinh khí vào chúng khiến cho những ngọn rêu cỏ mọc ra từ khắp cơ thể của bọn chúng, nhanh chóng cây cỏ đã mọc um tùm và biến chúng thành một đám kêu xanh bất động.

Tuy nhiên, những tên vong hồn cấp S thật không dễ đối phó chúng chỉ huy những tên xác chết tấn công vào sinh mạch của ma cây, sinh mạch là nơi quan

trong nhất của ma cây, nó là nơi hấp thụ sinh khí, dự trữ sinh khí và phát tán sinh khí. Cho nên nếu sinh mạch bị phá hủy thì mà cây chết tại vì không thể tiếp tục hấp thụ sinh khí để nuôi dưỡng cho bản thân được nữa.

Những con ma cây giờ đây thấy những người bạn của mình chết vì bị đâm trúng sinh mạch, chúng hoảng hốt lùi về phía sau. Các tinh linh chiến đầu giờ rất lo sợ, tại vì đội quân xác chết vẫn còn rất mạnh mẽ không thể nào mà đánh liều xông vào được cho nên họ cũng cho đội quân ma cây rút về bảo vệ cho nhóm thứ hai thực hiện Thảo Hồi Thiên. Tuy nhiên họ đã lộ ra sơ hở khiến cho những tên chỉ vong hồn cấp S thấy được nhóm thứ hai đang vẽ vòng tròn phép thuật khai triển Thảo Hồi Thiên.

Tên vong hồn cấp S cười nham hiểm nói: -À, định đánh lạc hướng bọn ta để cho bọn kia có thời gian khai triển phép thuật sao?

-Âm Thuật! Vong Cầu!

Chúng trước khi đi đã dự trữ một số vong cầu trong mình để dễ dàng công phá lâu đài kia nhưng giờ nó lại được dùng vào việc khác, tầm bắn của vong cầu rất xa cho nên nó hoàn toàn có thể vượt qua đội quân người cây bảo vệ phía trước và giết chết những tinh linh hộ vệ đang khai triển phép thuật.

Vong cầu bay đến rất nhanh, xung quanh nó tỏa ra mùi hôi thối nồng nặc, những luồng âm khí bắt đầu thoát ra từ lớp vỏ của vong cầu. Trên vong cầu có in hình một gương mặt của một vong hồn thống khổ, có vẻ vong hồn này đã được nhốt trong đó rất lâu rồi khiến cho hư ảnh hóa thành thực thể.

-Xoẹt! -Vong cầu bay tới bị cắt làm đôi và phát nổ ngay trên không trung. Sau làn khói đó là một chiếc khiên làm từ máu xuất hiện, máu trên chiếc khiên dần chảy xuống hóa lại thành một chiếc kiếm. Hana với ánh mắt tinh nghịch và nụ cười trêu đùa nói:

-Các ngươi đã quên ta rồi sao? -Cô vừa nói vừa bay xuống đứng trước đội quân ma cây bằng đôi cánh trong suốt của tộc tinh linh

-Ngươi...sao có thể cắt được vong cầu của chúng ta, nó không thể nào bị cắt dễ dàng được? -Tên Mundus cấp S mất bình tĩnh vì đây là lần đầu tiên hắn thấy được có kẻ cắt được Vong Cầu.

-Sát Thánh Khí? -Cô lạnh lùng nói với đôi mắt tràn đầy sát khí.

-Cái gì...ngươi có thể xài được bí thuật đó sao? -Những tên Mundus hoang mang sợ hãi vì chúng biết những kẻ xài được Sát Thánh Khí là những kẻ cực kì mạnh mẽ và rất có quyền lực, chúng ra hiệu cho đội quân xác chết lui lại phòng thủ.

-Đến giờ ta ra tay rồi, nhỉ? -Cô nhẹ nhàng nói và sử dụng đôi cánh của mình lao đến đoàn quân kia, xác chết dù mạnh nhưng vẫn chậm hơn tốc độ của cô rất nhiều nên giết chúng dễ như trở bàn tay.

-Mau tạo lá chắn bảo vệ toàn quân, chúng ta sẽ ở trong lá chắn tấn công ả ta. -Tên Mundus cấp S là lớn và tập hợp các binh lính xác chết lại, sử dụng ma thuật bảo vệ cấp S để bảo vệ chúng khỏi lưỡi huyết kiếm kia.

Cô đứng trên lớp lá chắn và nở một nụ cười nham hiểm, bọn Mundus ở dưới vô cùng sợ hãi, dù quân số chúng rất đông nhưng cô xuất hiện bất ngờ kèm theo bí thuật Sát Thánh Khí có thể giết những vong hồn lẫn những xác chết.

-Đội quân ma cây mau tiến lên! -Cô đưa trên lớp lá chắn hét lớn khiến cho bọn Mundus vô cùng hoang mang, chúng phải liên tục gia cường lớp lá chắn.

-Các ngươi đừng gia cường vô ích, chắc các ngươi đã biết Sát Thánh Khí có thể xuyên thủng tất cả mọi thứ cơ mà. -Cô nói dứt lời liền lấy huyết kiếm đâm thẳng vào chiếc lá chắn, lớp lá chắn kia dù được gia cố rất nhiều nhưng vẫn không thể nào chống lại được sự xuyên phá của huyết kiếm, cho nên nó bắt đầu nứt vỡ.

Đội quân ma cây bây giờ đã có thêm sức mạnh của Hana giúp sức nên không ngần ngại tiến lên.

Hana bay vào giữa đội hình của kẻ địch mà tả xung hữu đột, cô giờ đây không sợ gì cả một tay cầm khiên máu còn một tay thì cầm huyết kiếm. Cô nhào lộn trên không, múa lưỡi kiếm thành những đường nhật nguyệt cắt phẳng những chiếc đầu lâu kia. Cô sử dụng tám khiên như một vũ khí tầm xa chứ không phải là một trang bị phòng thủ, cô ném chiếc khiên về những tên xác sống đang tiến tới, chiếc khiên bay tới với một lực cực mạnh khiến cho bọn chúng ngã khụy xuống.

-Âm Thuật! Âm Tỉ Trói Buộc!

Thì ra năm tên vong hồn cấp S lần trốn không phải vì chúng sợ hãi mà là vì chúng đang chuẩn bị cho một thuật phong ấn rất mạnh. Năm sợi xích màu đen của địa ngục được triệu hồi chúng trói chặt hết tứ chi của cô khiến cho cô không thể nhúc nhích, còn một sợi thì quấn chặt vào cổ cô.

-Xiết! -Năm sợi xích siết chặt hơn, khiến tứ chi của cô đau như sắp bị cắt rồi còn sợi dây trên cổ vẫn không ngừng kéo khiến cô không thể nào ra lệnh được cho đoàn quân của mình.

Tộc thiên sứ này giờ chỉ thấy cô giành thế thượng phong cho nên chỉ biết đứng ngoài xem cô chiến đấu vì họ biết phép thuật của họ không thể nào tác dụng được vào lũ vong hồn. Nhưng giờ đây cô đã bị bọn chúng khống chế khiến cho tộc thiên sứ và những tinh linh hoang mang, họ không biết làm gì cả.

-Các ngươi mau giúp Hana thoát ra khỏi đó, hãy bắn những mũi tên sét vào sợi dây xích kia, những mũi tên sét bắt đầu lao đến những mắc xích, tất cả mọi người mong những mắc xích sẽ rời ra để cho cô có thể chạy thoát. Nhưng sự thật âm khí có thể hấp thụ sấm sét cho nên những tia sét bắn đến là vô dụng. -Adrian hô lớn, giương cung bắn về phía sợi dây xích.

Hana càng ngày càng bị siết chặt đến nỗi làm rơi cả huyết kiếm và huyết khiên xuống nền đất. Cô giờ đây như một con côn trùng bị vướng vào mạng nhện và đang nằm chờ chết.

-Rắc! –Đây những mắc xích bắt đầu nứt ra tại vì Hana đang truyền thánh khí của mình vào những sợi xích đen, việc này khiến hai luồng khí đối kị gặp nhau, dẫn đến sự xung đột mạnh mẽ làm cho những mắc xích giờ đây vỡ tan. Cô đã thoát ra được, máu nóng dồn lên não, cô cực kì nổi giận ánh mắt và mái tóc chuyển dần thành màu đỏ đậm.

-Ta sẽ giết hết đám các ngươi! –Nói xong Hana liền bay vào trận chiến biết bao nhiêu cái đầu của tội Mundus rớt xuống để làm cho cô nguôi giận. Những tên pháp sư cấp S lúc này hoảng sợ vì một vạn quân của chúng bây giờ còn lại chưa tới một phần mười.

Năm tên Mundus buồn rầu nhìn nhau nói, có lẽ bây giờ phải sử dụng đến nó thôi, tộc trưởng chúng ta đã cho phép, bọn chúng cùng nhau làm bầm một thứ gì đó. Một vòng tròn pháp thuật màu đen hiện ra bên dưới chân bọn chúng.

Âm Thuật! Từ Âm! –Bọn chúng hét lớn.

Hết chương 14.

Bạn đang đọc truyện *Hana! Huyết Thảo Sát Thuật*. được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Q.0 - Chương 115: Mẫu Tử.

Lời tác giả: Chào các bạn mình là Trần Mạnh Bảo (Facebook Jy Bảo) nếu các bạn đang đọc ở sàn truyện thì mình đăng cái này để nói mong các bạn thông cảm cho mình vì chính tả hay lỗi đánh máy, dấu câu, trình bày, lặp từ và các lỗi khác. Do mình đang bận để hoàn thành truyện sớm ^^ nên không có thời gian chỉnh sửa lại với tại mình không viết ra giấy mình nghĩ trong đầu rồi viết ra nên nó bị lỗi như vậy ấy, chứ nếu viết ra giấy đọc lại sẽ dễ thấy được lỗi hơn T.T. Sau khi hoàn thành quyển 1 mình sẽ chỉnh sửa lại toàn bộ cho văn phong chau chuốt hơn, sửa chính tả, dấu câu để các bạn không ngứa mắt... Còn các bạn đọc bên SStruyen hay những trang khác sẽ không thấy chương 14 15 tại vì lỗi đăng bên sàn truyện ấy, các bạn chịu khó để chương 14 15 qua web santruyen.com đọc nha sau khi mình viết xong mình sẽ chỉnh sửa lại toàn bộ truyện rồi sẽ liên lạc với AD của các web cập nhật lại truyện ạ. Mình là nam và học lớp 11 nên rảnh viết cho xong quyển 1 để tập trung học hành cho năm sau thì á mong các bạn thông cảm cho mình. Chân thành cảm ơn. Thân gửi bạn đọc!

-Rào...rào...! –Một cơn mưa đêm ngang qua vùng đồng cỏ rộng lớn, cơn mưa kia đang xóa nhòa đi dấu vết của những tinh linh chạy trốn, thị trấn chìm trong cơn mưa, những giọt nước của bầu trời giờ đây như bị hóa đen bởi màn đêm.

Đoàn quân của Melinda đang tản ra bốn phía để tấn công vào bốn cửa Đông, Tây, Nam và Bắc. Giờ đây bọn chúng chạy xuyên qua màn đêm để che giấu bản thân mình, chúng sử dụng phép thuật tâm linh để liên lạc với nhau, phép thuật này hoạt động như Thảo Linh Tâm.

Bây giờ bọn chúng đang tiến vào thành phụ, trước tầm mắt của Melinda chỉ là một khoảng không tĩnh mịch không có gì khác ngoài tiếng mưa. Á ta sai quân đi truy tìm tung tích của những tinh linh thì thấy trong thành phụ và cả trong những thị trấn này chỉ toàn là những vật dụng vô tri vô giác, đến những thú vật cũng không hề có lấy một con.

-Con mụ kia đã biết trước cuộc tấn công này rồi sao? -Á ta nghiêng răng nói với đôi mắt bộc lộ sự tức giận.

-Thưa trưởng tộc, chúng tôi đã tiến vào thành phụ phía tây nhưng không hề thấy một tên tinh linh nào cả. –Tên cấp SS chỉ huy đội quân tiến về phía tây nói với giọng điệu ngắc ngứ.

-Thưa trưởng tộc, cả phía Bắc và Nam của chúng tôi cũng như vậy ạ. –Hai tên cấp SS còn lại cũng thông báo.

-Rốt cuộc mụ ta đang suy tính gì đây hay là vì sợ hãi đã bỏ thành này để rút lui rồi. –Melinda suy tư và cười với một nụ cười như đã nắm chắc phần thắng trong tay.

-Tiếp tục tiến lên, chắc chắn phía trước sẽ có những tên tinh linh chưa kịp trốn thoát. -Á ta vừa nói vừa nở một nụ cười đầy mỉa mỉ.

Đoàn quân càng quét qua từng ngõ ngách của những thị trấn nhỏ, những con phố tràn ngập tiếng cười hạnh phúc của lũ trẻ giờ đây chìm ngập trong âm khí tỏa ra từ người của bọn chúng.

-Reng... reng...! –Tiếng chuông gió reo lên trong cơn mưa đã đổ động đến bọn vong hồn đang bay ở ngoài kia.

Một cơn gió thổi trong mưa đã vô tình chui vào trong khe cửa khiến cho chiếc chuông gió kia reo lên, những tên vong hồn đang đói khát khi nghe thấy tiếng chuông chúng liền chui vào căn nhà nơi phát ra tiếng chuông ấy.

-Tách... -Giọt nước mưa rơi trên nền nhà đầy ẩm mốc, bọn chúng giờ đây đang dò xét ngôi nhà để xem có còn sót lại một tên tinh linh nào đó ở đây không.

Trong căn nhà ấy, sau cánh cửa của tủ đựng quần áo là hai bóng dáng đang run lên vì lo sợ, mồ hôi chảy dài trên trán họ, những tiếng kêu rên kinh hãi của bọn vong hồn khiến lòng họ không khỏi rối bời.

Cách đây vài giờ.

Sau khi nghe thông báo của trưởng tộc các tinh linh gấp rút thu xếp rời khỏi đây, mọi người dần kéo nhau đi về phía kinh thành. Nhưng có một cậu bé đã không rời bước ra đi, đang nằm một chỗ vì bị đánh đập dã man, nguyên nhân cậu bị đánh đập thất khiến người ta chưa xót.

Mẹ cậu sau một tan nạn đã bị thương tật vĩnh viễn không thể nào đứng dậy được nữa, sau khi nghe tin đoàn quân vong hồn đang tiến tới đây cậu đã khẩn thiết van xin mọi người mang mẹ mình theo cùng. Tuy nhiên đổi lại những lời van xin tội nghiệp của một cậu bé lại là những ánh mắt vô tình thờ ơ, thấy vậy cậu biết rằng không có ai rù lòng thương xót mình nếu mình cứ đứng đây khóc lóc. Cho nên cậu đã chạy tới túm lấy chân của một tên khỏe mạnh và van xin hắn ta đưa mẹ cậu đi cùng rồi cậu sẽ làm nô lệ cho hắn ta suốt phần đời còn lại nhưng hắn nhìn cậu với ánh mắt khinh thường sau đó hắn nắm lấy cổ áo nhấc bổng cậu lên không trung và tung những đòn đánh đầy hung bạo. Cậu giờ đây mặt mày bầm tím lê bước buồn vào căn nhà gỗ cũ nát, mẹ cậu đang nằm giữa căn phòng chật hẹp, thấy con trai vẫn còn chưa đi khỏi bà la lớn:

-Đi mau! Đi mau! Sao con còn chưa đi?

Cậu bé buồn rầu nói: -Mẹ không đi thì con cũng không đi đâu, con sẽ ở lại.

Khi bà nghe những lời này thốt ra từ miệng đứa con trai hiếu thảo bà rất cảm động nhưng bà vẫn cố gắng nuốt ngược nước mắt vào trong để nói những lời cay nghiệt mong rằng đứa con trai này sẽ ghét mình sau khi nghe những lời nói đó.

-Mày đi đi, tao không cần mày ở lại lo cho cái thân già này, sinh mày ra đã là sai lầm lớn nhất của tao rồi. Vì mày cho nên tao mới thành ra thế này, tao mới không thể nào chạy trốn được, cho nên mày hãy đi khuất mắt tao mày ở đây chỉ khiến cho tao thêm tức giận mà thôi.

Cậu bé kia sau khi nghe những lời nói đó không những không tức giận mà còn chạy tới ôm chầm lấy bà nói trong nước mắt:

-Con là con trai hư nên mới làm mẹ khổ, tại vì con không ngoan nên mẹ phải bảo vệ con, khiến cho mẹ không thể nào đứng dậy được nữa. Dù mẹ có đánh đuổi con thế nào con cũng không rời xa mẹ đâu, mẹ đã che chở cho con từ khi con sinh ra cho nên con không thể nào bỏ mẹ lại nơi này được.

Bà quá xúc động trước tình cảm của con trai dành cho mình, bà nhẹ nhàng lấy tay vuốt đầu cậu:

-Con trai ngoan nghe lời mẹ, mau đi đi!

Thế nhưng cậu nhất quyết không đi:

-Dù có chết con cũng muốn chết cùng mẹ, con sẽ không bao giờ bỏ mặc mẹ đâu! –Cậu òa khóc, tay nắm chặt lấy bàn tay hao gầy của bà, vì nhà quá nghèo cho nên hai mẹ con bữa đói bữa no, cậu đi xin được cái gì thì ăn cái ấy, có khi vì đói quá phải bắt gián, cóc, dế để ăn qua ngày.

Bà sau khi nghe vậy, bà cũng không nỡ đuổi con mình đi nữa, sợi dây gắn kết giữa hai con tim quá lớn, tình mẫu tử quá đúng là diệu kì. Bà ôm lấy con trai khóc trong nước mắt. Sau đó, bà được cậu đưa vào nấp sau cánh cửa quần áo và cả hai mẹ con không ngừng cầu mong những vị thần hãy rù lòng thương.

-Gừ...gừ... -Một tên vong hồn đang bay vòng trong căn phòng nơi mẹ và cậu đang trốn. Hai mẹ con ôm chầm lấy nhau, trong ánh mắt của cả hai giờ đây như đang cầu xin sự cứu rỗi nhưng...

-Kà kà! Tìm thấy rồi! –Một tên vong hồn chui vào cánh cửa.

-Ahhhhhhhhhhhhhhhhhh. –Tiếng hét kinh hãi trong đêm thanh vắng, giờ đây sau cánh cửa chỉ còn lại hai cái xác sau buổi tiệc tàn của bọn vong hồn, máu đen văng tung tóe bên trong, mùi thịt thối rửa bốc lên nồng nặc, có lẽ thế giới này không rù lòng thương với bất cứ ai cả.

-Các người mau cùng ta tiến vào bên trong. –Tiếng Melinda ra lệnh.

Đội quân vong hồn mau chóng tiến vào từ bốn phía, chúng đang rất thèm khát linh hồn của bọn tinh linh bên trong thành cho nên chúng bay như những con đói đang tìm kiếm con mồi.

-Xoẹt! –Những tên vong hồn vì quá chủ quan nên đã dính phải Thảo Án ở bên ngoài thành, bọn chúng giờ đây chìm trong hoảng loạn, Thảo Án sáng rực khắp nơi thanh tẩy những vong hồn đầy tội lỗi.

Melinda giờ đây cực kì tức giận, à ta không ngờ rằng Christina đã chuẩn bị kĩ càng như vậy, giờ đây tổng số quân vong hồn ở tứ phía bị tổn thất vì Thảo

Ấn đã gần đạt tới một vạn. Tuy nhiên trong một vạn đó thì có nửa vạn quân là do Melinda chỉ huy tiến vào cửa đông. Vì Christana đã đoán trước được hướng đi của Melinda nên đã cho người đặt Thảo Ấn ở đây dày đặc hơn ở những nơi khác.

-Âm Thuật! Âm giới! –Bà ta sử dụng thuật này triệu hồi lên những vong hồn thể mạng để vô hiệu hóa những chiếc Thảo Ấn kia.

Đôi mắt à ta giờ đây đặc ngầu và khí sâu hoáy như một hố đen ánh lên những tia sắc lạnh đầy những toan tính và nguy hiểm, à nghiêng chặt răng nói:

-Thù này ta phải trả cho bằng được!

Thảo Ấn giờ đây đã bị vô hiệu hóa, đoàn quân vong hồn từng bước tiếp cận thành với luồng Âm Khí gày đặc.

Hết chương 15.

Bạn đang đọc truyện *Hana! Huyền Thảo Sát Thuật*. được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.0 - Chương 116: Xích Lôi.

Lời tác giả: Chào các bạn mình là Trần Mạnh Bảo (Facebook Jy Bảo) nếu các bạn đang đọc ở sà truyện thì mình đăng cái này để nói mong các bạn thông cảm cho mình vì chính tả hay lỗi đánh máy, dấu câu, trình bày, lặp từ và các lỗi khác. Do mình đang bận để hoàn thành truyện sớm ^^ nên không có thời gian chỉnh sửa lại với tại mình không viết ra giấy mình nghĩ trong đầu rồi viết ra nên nó bị lỗi như vậy ấy, chứ nếu viết ra giấy đọc lại sẽ dễ thấy được lỗi hơn T.T. Sau khi hoàn thành quyển 1 mình sẽ chỉnh sửa lại toàn bộ cho văn phong chau chuốt hơn, sửa chính tả, dấu câu để các bạn không ngứa mắt... Còn các bạn đọc bên SStruyen hay những trang khác sẽ không thấy chương 14 15 16 tại vì lỗi đăng bên sà truyện ấy, các bạn chịu khó để chương 14 15 16 qua web santruyen.com đọc nha sau khi mình viết xong mình sẽ chỉnh sửa lại toàn bộ truyện rồi sẽ liên lạc với AD của các web cập nhật lại truyện ạ. Mình là nam và học lớp 11 nên rảnh viết cho xong quyển 1 để tập trung học hành cho năm sau thi à mong các bạn thông cảm cho mình. Chân thành cảm ơn. Thân gửi bạn đọc!

-Âm Thuật! Âm Từ! –Năm tên vong hồn cấp S hô lớn.

Vòng tròn phép thuật màu đen dưới chân của chúng càng lớn rộng, áp lực trong vòng tròn rất lớn chúng hút những tên xác chết kia vào bên trong. Hana thấy tình hình không ổn liền bay đến chỗ của Adrian, những tinh linh chiến đấu và ma cây cũng lui lại. Giờ đây trước mắt bọn họ là một cảnh tượng cực kì kinh khủng, năm linh hồn cấp S đang hòa lại làm một tạo thành một linh hồn đỏ rực như máu, linh hồn này không ngừng hấp thụ những xác chết kia sử dụng xác thịt của bọn chúng để bao quanh bản thân. Chẳng mấy chốc nó biến thành một con quái vật bốn chân hình thù cổ quái được tạo nên từ xác chết, trên cơ thể nó đầy dòi bọ chui ra từ những chiếc đầu lâu. Có những đám khí không ngừng tỏa ra xung quanh, tuy nhiên nó không còn là Âm Khí đen thui mà là một loại khí có màu đỏ như máu.

Từ Âm: Là phép thuật hi sinh bản thân của mình để hợp nhất với xác chết và những vong hồn cùng thực hiện nghi thức. Sau khi hợp nhất thì bọn chúng chỉ biết đến giết những thứ mà mình nhìn thấy không cần nghĩ ngợi gì hết. Phép thuật này khiến chúng trở thành một con quái vật cực kì mạnh mẽ, cơ thể nó luôn tỏa ra một đám khí hút sinh lực mọi thứ, đám khí này mạnh gấp âm khí cả nghìn lần, khả năng thanh tẩy của Ma Cây là hoàn toàn vô dụng. Tại vì có đám khí này bao quanh cho nên việc tiếp cận nó không khác gì tự sát.

-Khà... -Con quái vật phục khí độc về phía đám Ma Cây, ngay lập tức những chiếc lá xanh liền héo úa rụng xuống đầy nên đất, sinh lực của ma cây đã bị đám khí kia hút cạn, Ma Cây giờ đây chỉ những khúc gỗ mục nát đang từ từ bị ăn mòn.

Những Tinh Linh chiến đấu vô cùng hoảng sợ họ sử dụng khiên chắn để ngăn cản đám khí kia nhưng đám khí này ăn mòn cả khiên chắn, tinh thể vô cùng cấp bách, đám khí này cũng đang dâng lên lâu đài.

Về bình tĩnh thường thấy ở trên gương mặt Hana đã không còn nữa, ánh mắt cô bộc lộ ra sự lo lắng tại vì cô chưa bao giờ thấy thuật này của tộc Mundus. Cô chỉ biết khi bị dồn đến đường cùng thì các tộc đều có một phép thuật có tên gọi chung là Từ Thuật, phép thuật này sẽ kích phát toàn bộ sức mạnh bên trong cơ thể giúp cho cá thể sử dụng đạt đến một tầm cao mới, có thể nói là phép thuật tối thượng nhất của tất cả các tộc. Đối lại sức mạnh to lớn ấy là mạng sống, chúng chỉ cũng có thể hoạt động trong một khoảng thời gian nhất định thôi, sau đó thì chúng sẽ dần dần bị tan biến.

-Phập! –Cô sử dụng máu của mình tạo thành vô số lưỡi kiếm, sau đó cô sử dụng Sát Thánh Khí lên những lưỡi kiếm đó và ném chúng vào con quái vật đang ở dưới kia. Kiếm khí xé tan không gian bay đến xuyên thủng qua con quái vật cứng cáp nhưng những vết thương ấy đều liền lại ngay lập tức, khả năng hồi phục của nó là hoàn hảo.

-Gàooooo ... -Con quái vật nổi điên lên vì bị những lưỡi kiếm kia đâm vào. Nó lập hướng về phía lâu đài bay thẳng lên, miệng phun ra một lượng khí độc khổng lồ.

Những thiên sứ hộ pháp giờ đây không giữ được bình tĩnh tháo chạy, khung cảnh lúc này thật là hỗn loạn. Hana giờ đây đã mất đi vẻ tự mãn vốn có, cô giờ đây rất bất an vì không biết làm cách nào để có thể giết được nó. Khí độc đã mau chóng tràn lên đến nơi, một số thiên sứ đã bị nó chặn đường thoát

thân nên đành phải chịu chết.

-Các tinh linh mau đưa những thiên sứ bị thương rời khỏi đây mau! –Cô hét lớn với giọng đầy lo sợ.

-Elec! –Adrian hét lớn.

Elec như hiểu ý của ông cho nên nó bay vút lên khoảng không vô tận, nó bay cao nên nổi bóng dáng đã khuất dần sau những tầng mây.

-Xoẹt! –Những tia sét từ đầu giáng vào người con quái vật kia, Elec đang lao xuống với tốc độ cực nhanh bao quanh nó là những tia sét, cánh chim dừng cảm đang dùng thân mình như vật hi sinh, lực gió từ nó phát ra khiến cho những đám khí độc bị tan ra, nó lấy hết sức mạnh của bản thân mình đâm thẳng vào người con quái vật kia.

-Rầm! –Sấm chớp rền vang, sau khi Elec va chạm với con quái vật đó thì một cột khí đỏ bốc lên nghi ngút khiến cho mọi người không thể biết được con quái vật kia đã chết hay chưa.

-Gàoooooooo.. –Tiếng nó gầm rống khiến cho họ không thể không hoảng sợ, bị một lượng sấm sét như thể giáng vào cơ thể mà nó vẫn có thể sống được.

Khí đỏ vừa tan lại tiếp tục bốc lên, những thiên sứ kia đều cố gắng lui nhanh về lâu đài nhưng vẫn không thoát khỏi đám khí ấy.

-Thảo Thuật! Thảo Hồi Thiên.

Vòng tròn phép thuật đã hoàn thành, sức mạnh cỏ cây giờ đây khai mở, vùng đất giờ đây tràn đầy sinh khí. Những đường nét trong vòng tròn phép thuật lan ra tạo thành một hoa văn tuyệt đẹp trên mặt đất, đường nét hoa văn này lan đến đâu thì cỏ cây mọc đến đó. Thảo Hồi Thiên nhanh chóng hồi sinh những con ma cây đã bị chết do luồng khí đen ấy, sinh lực giờ đây tràn đầy vùng đất này, vùng đất phát ra ánh sáng của chốn thần tiên, ánh sáng thanh tẩy đi những đám khí đỏ kia.

Nhưng đây là một phép thuật hỗ trợ nó không hề có khả năng tấn công cho nên con quái vật kia vẫn còn sống và đang tiến vào cung điện.

-Đã đến nước này, chúng ta phải xử dụng nó thôi. –Adrian hét lớn, ánh mắt ông tràn đầy vẻ tự tin.

-Nó là gì thế? –Hana không hiểu những gì ông nói, tâm trạng cô giờ đây vẫn chưa khá hơn.

-Nó là thứ sẽ chứng tỏ tại sao chúng tôi được nằm trong thập đại gia tộc dù cho hôm nay phong độ chúng tôi không được tốt lắm nhưng đừng vội đánh giá thấp. Nơi này còn có một tên gọi khác là Pháo Đài Bay. –Adrian nói lớn.

-Cách... –Lâu đài rung chuyển dữ dội, một từ gì đó đang trôi ra từ tầng cao nhất của lâu đài, một khẩu pháo được làm từ đá Tiêu Ngọc Đỏ đang sừng sững giữa trời, nòng pháo được chạm khắc hình một con chim sấm sét đứng mãnh.

-Giờ đây cô hãy xem những gì mà Pháo Đài này có thể làm được. –Adrian nói lớn.

-Lôi Thuật Huyền Thoại! Xích Lôi!

Ngay lập tức, trong nòng pháo xuất hiện những tia sét, nhưng đây không phải loại sét cô từng thấy, loại sét trong đó có màu đỏ thẫm. Nòng pháo càng ngày càng tích tụ một lượng sét lớn hơn, nó hút hết sét ở xung quanh để gia tăng thêm uy lực, giờ đây nó đã tích tụ sấm sét thành một quả cầu khổng lồ màu đỏ, quả cầu này không ngừng phóng sấm sét ra xung quanh.

-Khai hỏa! –Adrian hét lớn.

Một quả cầu sấm sét khổng lồ bắn thẳng vào người con quái vật kia và nhấn chìm nó trong một cột sét màu đỏ rực, cột sét xé tan bầu trời đêm, bóng tối xung quanh giờ đây đều hóa đỏ. Con quái vật kia dù có hồi phục mạnh đến đâu đi nữa vẫn không thể nào sống sót, những tia sét len lỏi đến từng ngóc ngách trong cơ thể phá tan mọi thứ khiến cho nó trở về với cát bụi.

Ánh sáng đỏ kia dần vụt tắt, sau nó là một đồng tro tàn đang bay đi trong gió, ánh mắt của mọi người giờ đây đều lộ ra vẻ tươi vui, trên môi họ nở nụ cười chiến thắng.

-Yeahhhhhhhhhhh!!! Thắng rồi. –Họ ôm chầm lấy nhau trong xúc động, con ác mộng giờ đây đã quá.

-Réc...réc... –Tiếng của Bobby kêu lên, nó từ đâu bay đến và hạ cánh giữa lâu đài. Giờ cô mới sực nhớ nãy giờ trong suốt cuộc chiến đều không thấy bóng dáng của nó đâu cả. Cô dùng dùng tức chạy tới giật mình:

-Nãy giờ mày đi đâu thế hả, tới lúc cần lại đi chơi đâu mất là sao?

Bobby lúc này đã ngửi được mùi của lũ vong hồn nên nó đã nhanh chóng bay về phương xa tránh nạn, sau khi thấy mọi thứ êm đẹp nó mới chịu quay về.

-Vù... một con gió đen thổi qua khiến cho gai nhọn trên người Bobby đều dựng hết lên. Thấy vậy cô liền biết có điều chẳng lành, cho nên lập tức từ biệt Adrian và cười Bobby bay về kinh thành. Nó dù rất sợ nhưng vẫn phải phục tùng dưới uy quyền của chủ nhân.

Hết chương 16.

Bạn đang đọc truyện *Hana! Huyền Thoại Sát Thuật*. được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.0 - Chương 117: Kế Hoạch Bất Ngờ.

Lời tác giả: Chào các bạn mình là Trần Mạnh Bảo (Facebook Jy Bảo) nếu các bạn đang đọc ở sàn truyện thì mình đăng cái này để nói mong các bạn thông cảm cho mình vì chính tả hay lỗi đánh máy, dấu câu, trình bày, lặp từ và các lỗi khác. Do mình đang bận để hoàn thành truyện sớm ^^ nên không có thời gian chỉnh sửa lại với tại mình không viết ra giấy mình nghĩ trong đầu rồi viết ra nên nó bị lỗi như vậy ấy, chứ nếu viết ra giấy đọc lại sẽ dễ thấy được lỗi hơn T.T. Sau khi hoàn thành quyển 1 mình sẽ chỉnh sửa lại toàn bộ cho văn phong chau chuốt hơn, sửa chính tả, dấu câu để các bạn không ngứa mắt... Còn các bạn đọc bên SStruyen hay những trang khác sẽ không thấy chương 14 15 16 tại vì lỗi đăng bên sàn truyện ấy, các bạn chịu khó để chương 14 15 16 qua web santruyen.com đọc nha sau khi mình viết xong mình sẽ chỉnh sửa lại toàn bộ truyện rồi sẽ liên lạc với AD của các web cập nhật lại truyện ạ. Mình là nam và học lớp 11 nên ráng viết cho xong quyển 1 để tập trung học hành cho năm sau thi á mong các bạn thông cảm cho mình. Chân thành cảm ơn. Thân gửi bạn đọc!

Thảo Ân đã bị vô hiệu hóa hoàn toàn, toàn đội quân vong hồn đang tiến vào từ bốn phía. Giờ đây chúng cũng đã vượt qua được thị trấn và đến một vùng đồng cỏ rất rộng bao xung quanh thành, trông như là những thảm cỏ lót đường cho kẻ địch vậy, những cây cỏ non khiến cho người ta có cảm giác bình yên. Cảm giác bình yên này liền khiến cho Melinda nghi hoặc à ta ra lệnh cho toàn quân dừng lại.

-Các người mau sử dụng Âm Giới để kiểm tra xem vùng đồng cỏ này có quân mai phục hay không. -À ta sử dụng liên kết tâm linh để ra lệnh cho những tên cấp SS đang tiến vào từ các phía.

-Âm Thuật! Âm Giới!

Vong hồn được triệu hồi bay đặc trời, chúng dò xét từng đám cỏ tuy nhiên không thể nào phát hiện ra một hệ thống bẫy nào cả càng khiến cho à ta trong lòng hoang mang hơn.

-Rốt cuộc con mụ ta đang tính toán thứ gì trong đầu? -À ta với đôi mắt bộc lộ vẻ hoang mang tại vì Christina nổi tiếng là một trong số những người phụ nữ nguy hiểm nhất ở thế giới này với khả năng nhìn thấu được cục diện trận chiến.

-Âm Hộ Giáp!

Âm Hộ Giáp là một phép thuật phòng thủ của hắc tộc Mundus, chúng lợi dụng Âm Khí bao quanh mình để tạo thành một lớp áo giáp màu đen. Lớp áo giáp này có khả năng hóa giải những phép thuật cấp S trở xuống đánh vào nó bằng cách sử dụng Âm Khí hút hết năng lượng bên trong phép thuật đó.

À ta mang giáp bước vào vì nghĩ cạm bẫy trong đám cỏ này thực sự chỉ kích hoạt khi có một nguồn pháp lực mạnh mẽ tác động vào. À ta bay trong đám cỏ đó một khoảng thời gian rất lâu để dò xét nhưng vẫn không hề có một cạm bẫy nào kích hoạt cả, lúc này à mới an tâm ra lệnh cho đoàn quân tiến vào.

Ở tầng cao nhất của kinh thành, Christina Royal đang đứng bên cạnh cửa sổ và nở một nụ cười đắc ý khi thấy đoàn quân của Melinda dính bẫy.

-Chấn hấn à ta không ngờ đến kế hoạch của em là “Biến nơi nguy hiểm nhất thành nơi an toàn nhất”. -Andrew Vladimir nói với ánh mắt tự hào vì mình đã có một người vợ thông minh xuất chúng đến như vậy.

-Chúng ta cũng nên mau chóng chuẩn bị tiêu diệt chúng thôi. -Bà nói và cất cánh bay ra ngoài cửa sổ để đi đến chính điện của lâu đài, nơi mà thực hiện các nghi lễ phép thuật cho toàn kinh thành.

Quân của Melinda đã tiến qua được hơn nửa đồng cỏ nhưng vẫn chưa có chuyện gì xảy ra cho nên à thờ dài nhẽ nhỡm nhưng à đâu có biết đồng cỏ này được tạo ra để đưa đám vong hồn về Âm Giới. Sau khi Christana chỉ huy cho đoàn quân đặt bẫy, thì bà cũng ngay lập tức liên lạc với đội ngũ tinh linh

làm vườn san phẳng mặt đất và sử dụng Thảo Thuật để tạo nên đồng cỏ này, một đồng cỏ an toàn đến mức kì lạ.

-Bây giờ chúng ta bắt đầu thôi anh nhĩ. –Bà cười nói.

-Thảo Thuật! Chúc Phúc Thảo Thánh Thần!

Chúc Phúc Thảo Thánh Thần: Là một phép thuật hồi phục nhờ tinh hoa của Thảo Thần, những tinh hoa này khi chạm vào cỏ sẽ tạo thành một vùng hồi phục rất mạnh mẽ cho tộc Royal, phép thuật này được xem là một trong những phép thuật trị thương cao cấp.

Ngay lập tức, những hoa văn ở dưới chính điện sáng lên nối liền với nhau tạo thành một cột sáng màu xanh của cỏ cây xuyên thẳng lên bầu trời. Cột sáng rải những hạt tinh hoa của Thảo Thần lên toàn bộ vùng cỏ xung quanh, cỏ sau khi được nhận tinh hoa của Thần liền rực sáng.

Đội quân của Melinda cực kì hoảng hốt, ả ta ra hiệu cho chúng bay thật nhanh để mau chóng thoát khỏi đồng cỏ này nhưng những cây cỏ chỉ phát sáng chứ không hề tấn công bọn chúng.

-Sát Thuật! Sát Khí!

Sát Khí: Là phép thuật phát sát khí từ bên trong cơ thể ra ngoài lượng sát khí phát ra được tùy thuộc vào sức mạnh của người sử dụng nó.

Andrew niệm Sát Thuật, chẳng mấy chốc một cơn gió mang đầy sát khí trải đầy trên đồng cỏ Sát Khí giờ đây vương động trên lá cỏ non.

Melinda giờ đây mới nhận ra được ý đồ thực sự của Christina nhưng mọi việc đã quá muộn rồi.

-Thảo Thuật! Thảo Kiếm!

Hàng trăm vạn lưỡi kiếm tạo từ những lá cỏ mềm mại đâm lên đoàn quân đang bay ở phía trên, ý đồ của Christina giờ đây đã sáng tỏ bà đã toan tính sử dụng bí thuật Sát Thánh Khí diện rộng. Vì quá bất ngờ nên Melinda chỉ tạo lá chắn cho được một phần quân số của mình, những tên SS kia cũng chỉ bảo vệ được một phần quân lực mà thôi. Sau tuyệt chiêu kết hợp này đoàn quân vong hồn của Melinda bị tiêu diệt hơn phân nửa, những vong hồn xấu số dần dần bị tan biến đi kèm theo bao tiếng than khóc.

-Thưa Trưởng Tộc chúng ta có nên rút lui không?, quân lực đã thiệt hại quá một nửa rồi ạ. –Những tên cấp SS hoang mang cực độ.

-Tiếp tục tiến lên! Ta phải giết bằng được con mụ già đó! –Ả ta giờ đây đã bị nhấn chìm trong thù hận đến mức hóa điên lên.

Đoàn quân dù hoảng sợ nhưng vẫn phải tiến lên vì chúng biết nếu bây giờ chúng bỏ chạy thì thoát chết ở đây nhưng không bao giờ thoát khỏi tay Melinda.

-Vong Cầu! Khai Hỏa! –Ả ta tức giận liên tục với đội quân sử dụng Vong Cầu đang đứng ngoài chờ lệnh.

Toàn bộ Vong Cầu được bắn đi, sát khí bao quanh chúng dày đặc, những Vong Cầu này đã được nén rất lâu cho nên uy lực không nhỏ. Ả ta giờ đây rất đắc ý vì những Vong Cầu này đến phép thuật bảo vệ cấp S còn khó có thể đỡ được.

-Bùm...Bùm...Bùm... -Tiếng những Vong Cầu phát nổ, Âm Khí tỏa ra ngút trời. Ả ta trên môi nở một nụ cười nham hiểm nhưng nụ cười trên môi ả dần biến mất.

Phía sau lớp khí đen là một lớp lá chắn màu xanh lá cây những Vong Cầu kia hoàn toàn không thể phá hủy được lớp lá chắn này. Khi nhìn kĩ ả ta mới thấy lớp lá chắn được tạo nên từ bốn bức tượng nằm ở bốn cửa Đông, Tây, Nam và Bắc.

Những tên vong hồn ở các cửa khi thấy phép thuật chúng nghĩ sẽ có sức công phá lớn nhất lại bị vô hiệu hóa một cách dễ dàng như thế khiến cho chúng run sợ không dám tiến lên.

Ả ta giờ đây cực kì sửng sốt không ngờ mọi toan tính của ả đều bị Christina đọc được, mọi thứ cô ta chuẩn bị đều hoàn hảo không hề có một kẽ hở nào. Dù ả ta đã nghĩ ra trăm phương nghìn kế, bí mật di chuyển cho đến đánh trận giả gây phân tán tâm trí kẻ địch nhưng vẫn bị cô ta đối phó được hết.

-Christina có vẻ keo này đã ta thua cô một vỏ đầu nhưng cô đừng nghĩ ta sẽ rút lui. –Ả ta giờ đây điên loạn “giết hoặc bị giết” là những gì ả ta đang nghĩ trong đầu.

-Một vạn tên ngoài kia mau vào đây viện trợ cho ta. –Ả ta ra lệnh cho một vạn tên ở bên ngoài.

-Các người nghe đây, các người đã thấy Vong Cầu không hề có tác dụng cũng do lớp lá chắn kia quá chắc chắn không thể phá vỡ, đó là phép thuật phòng thủ tuyệt đối của tộc Royal dù là tuyệt đối nhưng nó có một điểm yếu chí mạng, chỉ cần các người phá hủy một trong số các bức tượng ở trước cổng các cửa thì phép thuật sẽ bị giải trừ, giờ ta sẽ tiến công vào cửa đông để phá hủy bức tượng đó. –Ả ta ra lệnh cho đoàn quân.

Ả mau chóng dẫn đoàn quân còn lại của mình tiến lại gần cửa đông, bức tượng này đang được bốn pháp sư cấp S tạo lá chắn bảo vệ rất kiên cố. Nhưng có lẽ những lá chắn cấp S này không là gì so với phép thuật ả ta sắp sử dụng. Ả ta sau khi đến trước cửa đông liền vận ma pháp thực hiện một phép thuật cực mạnh:

-Âm Thuật! Triệu Hồi Ma Vương!

Hết chương 17.

Bạn đang đọc truyện *Hana! Huyết Thảo Sát Thuật*. được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.1 - Chương 1: Lớp Học Nhuộm Máu.

Tác giả: Trần Mạnh Bảo.

Năm 2016, tại trường cấp ba Lux.

Bên cạnh cửa sổ lớp học, một cô gái với mái tóc dài buông xõa khẽ bay bay trong gió nhẹ, ánh mắt cô thật long lanh và trong sáng. Lúc này đây, không hiểu điều gì nơi sân trường lại thu hút cái nhìn của cô đến vậy, trên môi khẽ nở một nụ cười thật nhạt nhưng đủ làm say lòng người. Cô gái đó chính là Kana.

Kana là một cô bé có sắc đẹp khá tinh tế, cùng với phong thái nhã nhặn ôn hòa, cô luôn nhẹ nhàng với mọi thứ xung quanh mình. Bên cạnh đó, Kana còn có trí thông minh vượt trội, độ nhạy bén hơn người và rất thân thiện với các bạn cho nên rất được mọi người quý mến.

Cô mới được chuyển vào trường Lux vào năm ngoái, Celia, Alvin, Kevin và Vanessa là những người bạn thân nhất của cô tại ngôi trường này. Trong số các bạn, cô thích chơi với Celia nhất, có lẽ vì cô bạn này dù nhút nhát nhưng rất tốt bụng chẳng? Còn cậu bạn Alvin là một người rất thông minh và có vẻ chín chắn hơn những người bạn cùng trang lứa, thế nên cậu xử lý các vấn đề rất khéo léo. Kevin thì lại khác, cậu ta là người có cá tính mạnh mẽ cho nên trông cậu rất bụi và ra dáng đàn ông. Cuối cùng là Vanessa, một cô gái rất ích kỉ luôn đặt lợi ích bản thân lên hàng đầu, nhờ có Kana nên các bạn mới chơi với Vanessa.

“Này, Kana yêu quý, cậu nhìn gì mà cười tươi thế kia?” Bỗng một giọng nói nhẹ nhàng cất lên từ phía cửa lớp, một cô gái với thân hình nhỏ nhắn đang tiến đến bên bàn học của Kana, theo sau cô gái ấy còn có hai học sinh khác.

Cô khẽ nghiêng đầu ánh mắt long lanh ánh lên vẻ tươi vui nói. “Ồ dưới sân kia thật là thú vị, tớ đang nhìn các bạn chơi đùa đấy.”

“Celia một câu hỏi không quá thông minh nha! Cậu ấy đang ngắm mấy anh chàng đẹp trai đó.” Một giọng nói pha đầy vẻ trêu đùa, cô nàng vừa nói vừa cười đắc ý tại vì đã có cơ chọc Kana.

Má Kana giờ đây ửng hồng, từng tia máu nhỏ xíu bắt đầu hiện rõ trên làn da trắng mịn màng. Cố che đi sự ngại ngùng do bị chế giễu, cô phụng phịu nói: “Tớ nhìn gì thì mặc tớ. Hừ!” Nói xong liền quay mặt đi với vẻ hờn dỗi.

“Đừng chọc cậu ấy nữa Vanessa.” Một giọng nam trầm ấm vang lên, cậu ta nói xong liền đi tới cạnh Kana như đang muốn che chở cho cô khỏi những ánh mắt trêu chọc đó.

“Ôi... Alvin, sao cậu lại bênh vực Kana nữa rồi!” Vanessa nói với một giọng đầy ghen tị, tại vì cô rất thích Alvin, khi thấy cảnh tượng này thật sự cô chỉ muốn mình được thế chỗ của Kana.

“Cậu thích Kana à, Alvin?” Một chàng trai ăn mặc khá bụi đi tới đẩy vai Alvin cùng với một nụ cười nham nhở nói.

“Đừng chỉ nói cậu ấy, chẳng phải cậu cũng thích Kana hay sao, Kevin.” Vanessa nói với giọng đầy mỉa mai dường như cô ta đang muốn chọc tức Kevin.

Kevin sau khi nghe giọng điệu mỉa mai ấy, trong lòng cũng có chút bức bối nhưng cậu vẫn giữ bình tĩnh với vẻ mặt lạnh lùng.

Alvin thấy tình hình không ổn liền chuyển hướng câu chuyện sang một hướng khác.

“E hèm! Tối hôm nay chúng ta phải ở lại học thêm đấy, thầy đã thông báo với tớ khi nãy.” Cậu nói với một giọng điệu nghiêm túc, lời nói của cậu làm dịu đi phần nào bầu không khí căng thẳng.

Ánh mắt của Vanessa sau khi nghe câu nói này liền thay đổi nó không còn đầy vẻ trêu đùa nữa thay vào đó là vẻ mặt, gương mặt biểu lộ sự chán nản, cô nói với một giọng điệu như đang làm nũng. “Chán nhì, tớ muốn về nhà!”

“Thôi nào Vanessa, tuần tới chúng ta có một bài kiểm tra mà phải ráng lên chứ.” Celia nhẹ nhàng vỗ vai động viên Vanessa. “Chúng mình cùng đi ăn thôi, tối nay còn phải ở lại đây cơ mà.” Celia đề nghị.

“Được, đi thôi!” Kevin nói và bước vội ra cửa, vẫy tay ra hiệu cho mọi người đi theo sau, Celia và Vanessa cũng nhanh chóng đi ra khỏi lớp. Còn Kana thì vẫn ngồi lì một chỗ không rời, có lẽ cô vẫn còn hờn dỗi vì bị châm chọc.

Alvin thấy vậy liền nắm lấy tay cô kéo đi kèm theo đó là một giọng nói chất chứa yêu thương khiến cô quên đi mọi hờn dỗi. “Đi thôi nào, Kana.”

“Ừ, đi thôi!” Khẽ mỉm cười, Kana nhẹ nhàng đáp rồi nâng bước đi theo Alvin, tiếng bước chân của họ nhỏ dần trên hành lang ngập nắng ấm.

Thời gian nhanh chóng qua đi. Dưới ánh trăng dịu nhẹ của mùa xuân, gió khẽ đưa những ngọn cây, một không gian thật là yên bình. Giữa đêm ấy tưởng chừng như chỉ có ánh trăng soi rọi, tuy nhiên ngoài cái thứ ánh sáng dịu nhẹ kia, còn có một vầng sáng thật đặc biệt tỏa ra từ lớp học, nó không hề chói lóa mà mới dịu dàng, đẹp để làm sao!

“Kana, em giải bài này cho tôi.” Thầy giáo đang ra bài tập trên bảng, quay xuống nói.

“Vâng, ạ.” Đang suy tư với bài toán trên giấy, Kana có chút giật mình rồi vội đáp. Tiếng nói vẫn nhỏ nhẹ như vậy.

Vù...Vù...ù...ù... Vù... Bỗng tiếng gió rít lên trong đêm thanh vắng, xé tan bầu không gian yên ắng. Ánh trăng trên cao kia tối dần rồi bị che khuất bởi những mây mù lạ kỳ. Và rồi lớp học hoàn toàn bị một màn sương đen bao phủ, ngay sau màn sương đó xuất hiện một nhóm người.

Đoàng... Tiếng súng ở đâu đó vang lên. Trong đêm tối, nó lại càng vang vọng và đáng sợ hơn.

Cạch! Viên phấn trên tay thầy giáo rơi xuống nền đất vỡ tan thành từng mảnh vụn. Khi mọi người vẫn chưa kịp định thần lại thì thấy máu đỏ đã nhuộm đầy mặt và quần áo của mình. Thầy giáo giờ đây đã là một cái xác không đầu, đầu của thầy ấy đã bị viên đạn kia xuyên phá tới mức vỡ nát.

“Á... Á... Á...” Tiếng hét của Celia vang lên đầy thảm thiết, kèm theo sau tiếng hét của cô là của các bạn những tiếng hét đầy kinh hãi.

Vanessa tâm trí đầy hoảng loạn, cô ôm lấy đầu mình và bật khóc, tóc tai cô rối bù, cô không ngừng run sợ lắp bắp nói:

“Xin đừng giết...tôi...xin...đừng...giết...tôi.”

Kevin giờ đây vô cùng hoảng sợ, người cậu run lên từng hồi, mồ hôi tiết ra đầy trán, đôi mắt cậu đầy sự bất an, cậu cảm thấy hô hấp mình không còn được bình thường nữa thay vào đó là những tiếng thở gấp, trong đầu cậu chỉ hiện lên một ý nghĩ: “Mình sẽ chết tại đây ư?”

Alvin cũng không khác gì, giờ đây cảm giác buồn nôn đã dâng đến tận cổ, miệng cậu tràn ngập mùi vị của máu tanh, nước mắt cậu không ngừng trào ra, cậu sợ đến mức không nói được lời nào.

“Cuối cùng đã tìm ra được người Hana Royal.” Giọng nói của một nữ nhân cất lên từ phía sau màn sương đen. Màn sương dần tan đi, bóng hình của một cô gái ăn mặc theo kiểu sát thủ lộ ra, trên tay còn có cầm theo một chiếc lưỡi hái lớn.

Sau lưng cô ta còn có thêm cả một đám người, có lẽ viên đạn kia được bắn ra bởi một trong số những tên đó. Sát khí từ bọn chúng tỏa ra nghìn ngạt như muốn ăn tươi nuốt sống những người còn lại trong căn phòng lúc này.

Xoạt... Cô ả cầm lưỡi hái ngay lập tức đã xuất hiện sau lưng Kana, chiếc lưỡi hái kia đã kề cổ cô bé.

“Người còn gì để trần trời nữa không?” Ầ ồ ta nở một nụ cười đầy sát khí như muốn nói rằng: “Chim giờ đã vào lồng.”

Các bạn nhìn thấy tình cảnh của Kana lúc , nhưng không còn mấy ai đủ can đảm để lên tiếng nữa. Thế nhưng vẫn có những tiếng thét đầy bản loạn vang lên:

“Kana! Cẩn thận!”

Nhưng trên gương mặt của Kana không hề có một chút sợ hãi, cô đưa tay lên hất nhẹ mái tóc không biết đã nhuộm đầy máu từ lúc nào. Nở một nụ cười chế nhạo, cô khẽ nói.

“Nực cười, kẻ như người có thể giết được ta sao?” Khóe miệng cô khẽ nhếch lên, ánh mắt mờ màng chỉ vài tiếng trước đã thay thế bằng những tia sáng sắc bén, lạnh lẽo và đầy trí tuệ.

“Đã tới nước này mà còn phách lối, để ta cho con ranh nhà người ngấm họng.” Ầ ồ ta tức giận đến tím mặt liền vung lưỡi hái, định cắt phăng đầu cô.

“Á...á...á...” Các bạn cô giờ đây sợ hãi lấy tay che lấy mặt mình, họ không muốn nhìn thấy cảnh tượng này.

Lớp học vang đầy tiếng cười đùa ám áp khi nào giờ thật lạnh lẽo với không khí đầy chết chóc, tang thương. Mùi máu tràn ngập khắp không gian khiến lồng ngực con người ta như muốn vỡ tung. Những cô bé khiếp đảm tốt độ đã ngất đi từ bao giờ, những cậu con trai cũng rúc một góc khẽ nấc nghẹn ngào. Họ muốn về nhà, thực sự muốn về nhà!

Thế nhưng ngay lúc này, khi mà lưỡi hái như muốn xé gió lấy đi sinh mệnh của một bạn học ngay trước mắt họ, họ bất lực chỉ biết lấy tay che mắt mình, đau đớn trong tuyệt vọng. KHÔNG!

Bỗng nhiên một tiếng thét đầy phẫn nộ vang lên, tình thế dường như được xoay chuyển.

“Nó đâu rồi! Con nhỏ đâu?” Á sát thủ sừng sốt hết lên, gương mặt biến sắc vì không hiểu chuyện gì đang xảy ra, sau khi chiếc lưới hái kia được vung xuống thì cô đã biến mất.

“Ta ở đây này.” Kana reu rộc lên tiếng. Lúc này cô đang đứng phía sau lưng ả ta và nở một nụ cười đầy sát khí. “Khá khen cho nhà ngươi khi lần theo ta được đến tận đây! Tuy nhiên... có thể nói vì sao ngươi lại đến được thế giới này?”. Kana khẽ nghịch lọn tóc nhuộm nâu của mình, thần nhiên nói. Cô vẫn có chút tò mò, vì để che dấu bản thân cô đã không tiếc tốn công xóa hết mọi dấu vết, còn cẩn thận không dùng đến pháp thuật hộ thân cơ mà. Tại sao vẫn bị tìm ra? Có lẽ hồng nào sao?

“Chết đi con ranh.” Á ta không vội đáp lời, mà cũng có thể là không có ý định trả lời, chỉ thét lên một câu vô nghĩa rồi quay người vận sát trao tấn công cô.

Rắc... Rắc... Xương bàn tay của ả ta đã bị cô bóp gãy nát, khiến cho ả ta đau đến mức không kịp rên một tiếng.

“Thật chẳng biết tôn trọng chút nào!” Kana cười khát máu, ánh mắt lạnh hắc đi. “Ta đã hỏi mà ngươi không trả lời, đúng là cặn bã, vĩnh biệt.”

Cô vừa dứt lời, liền lấy chiếc dao nhỏ giấu trong chiếc áo của mình, đâm thẳng vào ngực ả ta một phát xuyên tim, nhát đâm rất ngọt đủ để phá nát trái tim kia. Cô thả chiếc dao ra để nó cắm chặt vào ngực ả đàn bà đó, khiến ả quằn quại trong đau đớn mắt trợn ngược lên, sau đó tung một đá khiến cho ả văng tới góc lớp, chiếc dao va phải tường cắm vào ngực ả đến lút cán, ả ta giờ đây như đang được tắm bởi máu đỏ.

Những ánh mắt đầy sợ hãi đổ dồn về phía cô, ánh mắt của những người bạn học cùng lớp lẫn những tên thuộc hạ của ả ta.

“Kana! Cậu giết người rồi.” Celia sợ hãi la toán lên, lấy tay mình ôm mặt, cô lắc đầu liên tục vì không muốn tin vào sự thật tàn nhẫn này.

Còn ba người bạn thân của cô giờ đây dường như bị một đả kích rất lớn, cô bạn hiền lành dễ thương ngay phút chốc lại biến thành một kẻ sát nhân. Họ thật sự không muốn tin vào những gì mình đang chứng kiến, cảnh tượng này quá thật kinh khủng, ả đàn bà đấy vẫn còn đang thoi thóp trong vũng máu, khiến cho họ không khỏi rùng mình vì sợ hãi. Họ không thể nào nói được gì hơn, cơ miệng như cứng lại, lưỡi thì không thể nào cử động được.

“Giết con mụ điên đó, nó đã giết đại tỷ rồi.” Đám người kia vẻ mặt đầy căm phẫn, sát khí dâng trào, chúng lao tới như những con mãnh thú khát máu, kẻ thì cầm dao đâm, kẻ thì cầm súng bắn.

Những viên đạn như xé cả không khí mà bay tới, để mở đường cho những đao kiếm sắc bén, bọn chúng đều là những tay bắn súng có kinh nghiệm nên đạn chúng bắn ra toàn nhắm đến thái dương và tứ chi, những viên đạn đang bủa vây xung quanh Kana.

Hết chương 1.

Bạn đang đọc truyện *Hana! Huyền Thoại Sát Thuật*. được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.1 - Chương 2: Vị Ngọt Của Máu.

Tác giả: Trần Mạnh Bảo.

.....

PẦNG... PẦNG... PẦNG...

Một loạt tiếng súng lớn vang lên vọng khắp màn đêm lạnh, xé gió thi nhau lao về phía Kana. Thế nhưng, không một chút sợ hãi, không một giây nao núng. Cô vẫn thần nhiên đứng đó, khóe môi vẫn giữ nụ cười nhàn nhạt khi nào, chỉ là đôi mắt lạnh đi vài phần. Chỉ một chút nữa thôi, những viên bi sắt kia sẽ xuyên thấu vào cơ thể của Kana. Bàn bẻ của cô như muốn vỡ tim vì những gì đang xảy ra trước mắt. Đây chắc hẳn chỉ là một con ác mộng, đúng... chỉ là ác mộng không có thật thôi. Chỉ cần mở mắt ra, họ sẽ lại trở về thực tại. Bên ngoài, ánh trăng vẫn bị che phủ, không gian tựa như mỗi lúc một lạnh thêm

Lộp... bộp... từng giọt mưa thưa thớt rơi xuống, va đập vào ô cửa kính lớp. Rồi như vỡ òa, những hạt nước lớn cứ thế thi nhau cùng gió gào thét ở bên ngoài.

Trong phòng, tất cả đạn lao đến đều bị Kana chụp lấy và bóp nát một cách thật dễ dàng. Rột...rột... Những viên bi với lực sát thương khủng bố cứ thế trở thành cám vụn bởi bàn tay xinh đẹp.

Những tên đang lao tới thấy cảnh tượng hãi hùng này khẽ giật mình, chân bắt giắc khựng lại, mắt trợn ngược lên, mồm há to, ngạc nhiên đến nỗi không nói lên lời. Trong vô thức, chúng lùi lại vài bước vì biết rằng không hề có một chút xíu cơ hội nào để thắng con bé này, tay chúng run run đưa dao về phía

trước phòng thủ.

“Đừng... lại gần...” Giọng chúng run lên không chút đe dọa nào.

Kana khẽ bật cười nhỏ, nụ cười như Tu La nơi địa ngục, khát máu và đầy vô tình. Dao trên tay bọn sát thủ như càng run hơn. Và rồi... một tên trong đó quá hoảng sợ nên đã vớt dao chạy trốn, khiến cho những tên còn lại nhìn nhau rồi cũng ném vũ khí vào người Hana và tự tìm đường lui.

“Sao vội vã đi vậy? Đang vui mà, ở đây chơi với ta đã nào! Ta ở lại một mình như vậy, không vui chút nào!” Kana cười lớn rồi như một cái bóng, thoát cái đã xuất hiện trước mặt bọn chúng, đôi mắt lộ rõ sự mỉa mai.

Chúng khựng lại, giờ đây trước mặt chúng là một con quỷ đội lốt người, một thân thể đầy máu đang được ánh trăng bao phủ. Chúng thấy cô nở một nụ cười ma mị như chuẩn bị cho một cuộc tàn sát, chúng rất muốn chạy thoát thân nhưng đôi chân giờ đây không thể đứng vững nữa, chúng quý lạy xuống run run chấp tay xin tha mạng.

“Xin... tha... mạng... xin... tha... mạng...”

Nghe những lời khóc lóc thảm thiết ấy trong mắt Kana xuất hiện sự từ bi. Cô đưa tay vuốt nhẹ mái tóc đang tung bay trong gió đêm, sau lưng cô là vầng hào quang của ánh trăng, lúc này trông cô không khác gì một nữ thần quyền năng.

“Tiếng khóc... tiếng rên rĩ...” Kana thì thào, đôi mắt phủ đầy sự mờ mịt. Thế rồi cô lại nói, không một chút cảm xúc. “Nghe tiếng khóc của các người thật vui tai, thôi thì ta sẽ từ bi ban cho các người một ân huệ, ta sẽ cho các người thấy vẻ đẹp của máu, ra đi thanh thản nhé!” Kana nở một nụ cười tươi đẹp để kết thúc mạng sống của bọn người kia. Nụ cười ấy như bản thánh ca siêu sinh, mà cũng như lời chúc phúc cho những sinh mạng đã tận thế rồi nhân thế.

“Hồi dòng máu tuyệt đẹp đang chảy trong những sinh linh kia, hãy nghe tiếng gọi của Huyết Thuật mà trở về bên ta nào. Huyết Thuật! Hấp Huyết.”

Lời cô vừa nói xong, mặc cho các cánh cửa đều đóng kín mà thật kỳ lạ khi gió bỗng nhiên thổi lớn ở đại sảnh của ngôi trường, tầm nhìn của những người thường đều bị hạn chế. Chỉ thấy trong màn sương mù mịt, trong cơn gió bất thường, máu từ miệng, mũi, mắt, tai của những tên kia đều trào ra và dồn lại thành một cục máu khổng lồ lơ lửng trên trời. Và rồi Kana há to miệng hút cục máu kia vào trong, khi đã ăn no nê cô lấy khăn nhẹ nhàng lau miệng và buông lời tán thưởng, “Thật là một bữa ăn ngọt ngào.” Cô quay lưng nhẹ nhàng bước đi để lại sau lưng là những cái xác khô héo đến xám ngắt, một cơn gió nhẹ nhàng thổi qua, đưa những chiếc xác vô hồn kia trở về với cát bụi.

Trong lớp học nhuộm máu.

Kevin sau cố gắng bình tĩnh vịn vào chiếc bàn học để đứng dậy, cậu dù hoảng sợ đến mức mặt méo mó nhưng vẫn cố gắng tỏ ra mình mạnh mẽ hơn. Cậu nói với giọng điệu gấp gáp -Mau! Chạy thôi... bọn họ đã đi rồi.

Alvin cố gắng đứng dậy, bàn tay nhuộm máu không biết là do bị thương hay dính máu của ai từ lúc nào cố gắng vịn tường đứng dậy. Cậu biết bây giờ chỉ có chạy là thoát thân, và trong tâm trí cậu lúc này chỉ còn duy nhất một ý niệm phải sống sót giúp cậu tạo nên một chút sức lực. Vanessa giờ đây không còn trong hoảng loạn nữa cô nhắc bước chạy nhanh ra cửa theo Alvin và Kevin.

Rầm! Vanessa té xuống đầu đập vào bàn, chân cô dường như bị bàn tay ai đó nắm chặt lại.

“Đừng bỏ tớ lại một mình... tớ sợ lắm, huhu. Làm ơn!” Giọng Celia run rẩy, nghẹn ngào và đầy bi thương. Cô nói trong nước mắt, van xin trong nỗi sợ hãi tột độ. Cô cầm lấy chân của Vanessa như túm lấy một cọng rom cứu mạng cuối cùng. Chân cô như tê cứng vì sợ hãi cho nên cô vẫn ngồi đó không hề di chuyển được dù chỉ một chút xíu. Trong lúc hoảng loạn, cô chỉ biết khi nắm lấy bất kỳ thứ gì là hi vọng, và chân Vanessa là lựa chọn hợp lý lúc này. Chỉ ít là Celia nghĩ vậy!

“Bỏ tao ra... bỏ ra...” Vanessa giãy dụa cố gắng lấy chân đạp thật mạnh vào tay của Celia. Cô la hét khiến người nghe chói tai, Alvin và Kevin vừa rời khỏi cửa liền quay trở lại vì nghe tiếng hét của Vanessa. Thật không thể tin nổi, chỉ thấy trong ánh sáng mờ mờ nơi góc phòng, một cảnh tượng không thể ngờ tới đang xảy ra. Vanessa và Celia bình thường vẫn hay đi cùng nhau nói chuyện rất vui vẻ là thế, vậy nhưng giờ đây Vanessa lại dùng những lời lẽ thô tục luôn miệng chửi rủa và chân cô ta liên tục đạp mạnh vào tay Celia đến bầm tím.

Cạch... cạch... Tiếng bước chân trên hành lang tăm tối, khiến ai nấy đều rung mình, một bóng người dần dần tiếng đến, với gương mặt dính đầy máu đỏ.

“Kanaaaaaaaaaa!” Alvin la lên.

Thấy Kana xuất hiện, sâu thẳm trong lòng họ vô cùng hoảng sợ. Họ biết rằng cô đã giết hết đám người kia. Cô giờ đây như một vị thần chết đang tiến tới bên họ, Kevin và Alvin hoảng sợ lui vào trong lớp học, khuôn mặt đã trắng nay càng trắng bạch hơn. Vanessa thì không còn la hét nữa thay vào đó là vẻ mặt run sợ. Còn Celia lúc này trông rất thảm thương bàn tay xinh xắn giờ bị trầy nát và bầm tím, máu đã dần khô lại trên gương mặt nhỏ nhắn, nước mắt cô không ngừng tuôn rơi.

Kana từ từ tiến về phía bạn của mình, tiếng chân cô tuy nhẹ nhưng lại như những nhát dao đâm vào trái tim Alvin vậy. Ánh mắt Kana có chút thương cảm mà cũng chứa đầy sự buồn bã. Cô biết... lúc này đây... mọi chuyện sẽ chẳng trở lại như xưa được nữa rồi!

Đến gần bạn mình, cô chỉ lặng lặng đứng đó, dõi theo từng khuôn mặt mà chưa vội lên tiếng. Dường như cố tìm ra lời để nói, sau một lát, bằng cái giọng nhẹ nhàng khi xưa, Kana lên tiếng.

“Các bạn... Các cậu hãy bình tĩnh nghe tớ nói nào.” Kana cố gắng trấn an các bạn của mình. “Có vẻ các cậu đều đã thấy những gì đang xảy ra nhỉ, thông thường nếu hành tung của tớ bị người ngoài phát hiện thì tớ buộc phải giết người diệt khẩu. Nhưng các cậu dù sao cũng đã học chung với tớ gần một năm rồi cho nên tớ sẽ cho các cậu hai lựa chọn, lựa chọn thứ nhất: từ bỏ mạng sống và lựa chọn thứ hai: từ bỏ thế giới này.” Cô điềm tĩnh nói. Rồi như nhận ra điều gì, Kana khẽ thở dài. “Xin lỗi...”

“Từ bỏ mạng sống với từ bỏ thế giới này có gì khác nhau chứ?” Vanessa hét lên với cái chất giọng đầy chanh chua, nước mắt cô ta rơi như mưa.

“Từ bỏ thế giới này thì các cậu sẽ được đưa đến thế giới của tớ để bắt đầu một cuộc sống mới, còn nếu từ bỏ mạng sống nghĩa là các cậu phải chết.” Kana vô cùng bình tĩnh nói một cách rõ ràng cho mọi người hiểu.

Chết? Chết sao? Họ sẽ chết ư? Tất cả đều sẽ chết tại đây, ngay tại giờ khắc này với tuổi trẻ và hoài bão đang dờ sao? Một cái tử thật đáng sợ. Thế nhưng sao nó lại được thốt ra từ miệng cô thật sự quá nhẹ nhàng. KHÔNG! Không thể, họ không thể chết dễ dàng như thế này được!

Bọn họ sợ hãi, nước mắt giàn giụa, trong lòng tất cả đều hối hận vì hôm nay đã đi học để vướng vào chuyện này, họ bối rối và hoang mang không biết liệu mạng của họ có giữ được không. Mồ hôi vã ra đầy trên trán, nước mắt nước mũi chảy ra tèm lem hết cả khuôn mặt, ánh mắt đầy sự sợ hãi. Họ nhìn nhau như muốn nói rằng: “Tớ muốn được sống tiếp”. Cho nên Alvin đã lên tiếng.

“Chúng tớ sẽ chọn lựa chọn thứ hai, đi cùng cậu đến thế giới khác.”

“Được rồi, có vẻ cậu rất sáng suốt đấy Alvin, mà khi này mọi người chắc đã có nghe đến cái tên Hana Royal nhỉ, đó là tên thật của tớ, thế nên sau này hãy gọi tớ là Hana”. Cô mỉm cười chân thật nói.

“Nhưng trước khi đi chúng tớ có thể trở về nhà từ biệt gia đình không?” Kevin nói với vẻ buồn rầu, cậu rất thương mẹ, cậu luôn tỏ ra mình là một người đàn ông mạnh mẽ có thể làm trụ cột gia đình tại vì cha cậu mất sớm, cho nên mọi thứ giờ đây luôn đổ lên đôi vai gầy của mẹ.

“Cậu cứ thử đi, để xem tớ xem máu cậu ngon đến cỡ nào!” Cô nói với giọng lạnh lùng kèm theo đôi mắt đầy sát khí.

“Chẳng lẽ cô không cho chúng tôi từ biệt họ lần cuối sao?” Vanessa la lên trong nước mắt. “Tôi ghét cô!” Vanessa nhìn Hana với ánh mắt đầy căm hận, tại vì Hana đã kéo cô vào chuyện này.

“Các cậu vẫn có cơ hội gặp lại họ, nếu các cậu tồn tại được trong thế giới của tớ, lúc ấy tớ sẽ cho các cậu một ân huệ để trở về, chuyến đi này để tớ kiểm chứng thử xem có nên để các cậu nắm giữ bí mật của mình hay không.”

“Nếu cậu sợ bí mật này bị lộ thì chúng tớ xin thề sẽ không bao giờ tiết lộ bí mật này.” Kevin vừa nói vừa đưa tay ra thề thốt với một ánh mắt kiên định.

“Thật ra tớ cũng không muốn mang các cậu đi, nhưng khi này đám sát thủ kia đã tìm được đến đây rồi có nghĩa chúng đã điều tra rất rõ về tớ. Các cậu lại là người ở bên cạnh tớ rất nhiều trong thời gian vừa qua, vì vậy rất có khả năng chúng nó sẽ tới đây truy tìm các cậu để moi thêm thông tin về tớ, lúc ấy các cậu sẽ gặp nguy hiểm thậm chí có thể bị giết. Cho nên tớ mới đề nghị các cậu đi cùng với tớ để rèn luyện gia tăng sức mạnh cho bản thân.” Cô nói với giọng điệu pha chút mệt mỏi và lo lắng, ánh mắt cô đượm buồn.

Các bạn cô nghe vậy đều trầm mặc suy nghĩ, tất cả bọn họ thật sự không muốn chết cho nên khẽ gật đầu đồng ý đi theo cô. Nở một nụ cười hài lòng, Hana khẽ nâng tay và phẩy nhẹ, khóe miệng lăm lăm một chuỗi câu thần chú khó hiểu. Gió lại nổi lên từ bốn phía, những xác chết, những vết máu còn vương vãi trên sàn như bị hút cạn, biến mất không để lại chút vết tích nào.

“Những bạn còn lại...” Alvin nhìn vài ba nữ sinh đã bất tỉnh nơi góc phòng từ bao giờ. “Họ không thấy gì, sẽ không nói gì đâu... Làm ơn!” Hana nhìn sâu vào đôi mắt của cậu bạn, cả hai cứ thế nhìn nhau. Và rồi Hana lại khẽ phẩy tay kèm theo lời chú. Tất cả đều biến mất, đều sạch sẽ như chưa hề xảy ra gì vậy.

Đám bạn tròn mắt khiếp sợ. Hana dịu hiền, xinh đẹp và lương thiện của họ đây sao? Bạn của họ đây sao? Cô ấy bây giờ thật đáng sợ! Là ác ma!

“Hana, cậu...” Alvin hét lên rồi chợt phát hiện bản thân chẳng biết nói thêm gì nữa.

Hana cười khẩy rồi ra hiệu mọi người cùng rời đi, cô không nói hay giải thích gì cả. Màn đêm mỗi lúc một sâu, mưa mỗi lúc một nặng hạt. Ở một lớp học trống nào đó, những đứa trẻ sống sót cứ thế mơ hồ ngủ sâu. Vận mệnh của chúng sau này, có lẽ, nên để thuận theo tự nhiên.

Hết chương hai.

Bạn đang đọc truyện *Hana! Huyền Thoại Sát Thuật*. được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.1 - Chương 3: Cổng Không Gian.

Tác giả: Trần Mạnh Bảo thân tặng Trương Thị Thùy Trinh bộ truyện này.

-Hồi cánh cửa vô hình kia, nhân danh gia tộc Royal ta ra lệnh cho người, khai mở! –Cô vừa niệm chú vừa đưa tay chỉ thẳng trước mặt, lời cô vừa dứt, trong không gian liền xuất hiện một hố đen tường chừng như không đáy.

-Cái gì thế Hana! Thật kinh khủng! –Celia sững sờ la lên, chân cô lùi về sau mấy bước. Những người còn lại cũng vậy, ai nấy giờ đây cũng tràn ngập sợ hãi, tim đập mạnh như muốn phá vỡ cả lồng ngực.

-Vào thôi!–Hana nói với giọng thúc giục, tay ra hiệu cho mọi người đi vào bên trong chiếc hố.

-Không! Có chết tôi cũng không vào đó. –Vanessa la lên, cô chạy ra núp sau lưng của Kevin, ánh mắt run sợ không dám nhìn vào chiếc hố kia.

Kevin trong lòng giờ đây cũng rối bời khi thấy chiếc hố đen kia hiện ra, nhưng thấy Vanessa còn hoảng loạn hơn mình nên vỗ vai cô trấn an. Cậu hạ giọng xuống nói một cách chậm rãi như muốn cho cô hiểu được tình hình:

-Bây giờ chúng ta chỉ có cách này mà thôi, đây là con đường sống duy nhất của chúng ta.

-Nhưng...Nhưng... chiếc hố này trông thật kinh khủng... nó sẽ nuốt lấy chúng ta mất... –Vanessa nói trong nước mắt, cô nắm chặt lấy áo cậu.

Alvin thấy tình hình không ổn liền nói:

–Hana dù sao cũng là bạn của chúng ta gần một năm rồi, tớ tin chắc cậu ấy sẽ không gạt chúng ta đâu, đi nào Vanessa.

-Kevin cậu đi trước đi, tớ sợ lắm. –Celia nói.

Kevin dù là nam nhi nhưng cậu vẫn không che giấu được sợ hãi trong đôi mắt mình, khi nghe Celia nói vậy cậu thật sự không hề muốn nhấc bước, nhưng đây cũng là đường cùng rồi cho nên cậu lấy hết can đảm vui chôn đi nỗi sợ đi về phía trước. Nhưng cậu liền bị Vanessa kéo lại, cô hét lên:

-Nếu cậu bước vào đó cậu sẽ CHẾT!

Tuy vậy cậu gỡ tay cô ra và nói:

-Chúng ta đã không còn đường lui nữa, tớ muốn quay trở lại thế giới này một lần nữa thế nên tớ sẽ đi.

Cậu lạnh lùng quay gót ra đi, giờ đây nhìn cậu như một chàng lính chuẩn bị xung trận, khí thế oai phong tỏa ra hừng hực, thật khiến cho người ta phải ngững mồm.

Sau khi thấy Kevin bước vào, Alvin thấy Vanessa vẫn run sợ chân cô như hóa đá vào nên cậu đã nắm tay cô kéo vào trong cùng mình.

-Bỏ tớ ra Alvin! Bỏ ra! –Cô lấy tay của mình đập vào tay của Alvin và không ngừng kêu la, cô nghiêng người về phía sau, dồn lực lên hai chân để ngăn cho cậu không kéo được mình vào trong nhưng sức kéo của cậu khá mạnh và thân thể cô giờ đây đang mỏi nhừ vì mệt mỏi, cho nên chỉ một lúc sau cô đã bị kéo vào bên trong.

Celia thấy bây giờ chỉ còn cô với Hana ở lại đây, ba người kia sau khi nhảy vào đó thì cô ở bên ngoài vẫn không nghe bất cứ động tĩnh gì phát ra. Cô run sợ nắm chặt lấy chiếc chân bàn học, ánh mắt đầy hoảng loạn, hét lên.

-Chiếc hố đấy đã nuốt họ thật rồi... họ đã chết thật rồi... chết thật rồi. –Cô lấy một tay vò đầu bứt tóc, nước mắt nước mũi tèm lem khắp mặt mày.

Hana ngồi xuống nở một nụ cười thân thiện để trấn an cô và nhẹ nhàng nói:

-Họ vẫn còn sống, đừng sợ Celia, cậu cũng bước vào đó đi.

-Không! Không! Tớ biết họ đã chết, làm ơn, hãy tha cho tớ đi, tớ thề sẽ không nói với ai cả làm ơn. –Cô khẩn thiết van xin, gương mặt cô giờ đây mếu máo, đôi tay vẫn còn bị thương do Vanessa chà đạp đang run run nắm chặt lấy chân Hana.

-Có ai ở đây không?? –Tiếng bác bảo vệ đang tiến đến gần.

Hana giờ đây rất nóng ruột, tiếng bác bảo vệ càng lúc càng to hơn nhưng Celia vẫn còn ngồi lì ở đây không dám nhúc nhích dù chỉ một chút, cô liền dùng tay đánh vào thủy thái dương của Celia, lực tay vừa đủ mạnh khiến Celia choáng váng rồi ngất lịm đi. Cô nhanh chóng vác Celia lên và đi vào bên trong chiếc hố, miệng cô lầm nhảm một thân chủ, chiếc hố nhanh chóng tan biến vào trong không gian.

Bên trong chiếc hố đen ngòm.

Kevin thấy cô vác Celia vào trong, lòng không khỏi ngạc nhiên:

-Sao Celia lại bất tỉnh như thế?

-Cậu ấy không chịu đi cho nên tớ phải dùng biện pháp mạnh. –Cô nói với giọng lạnh lùng.

Alvin và Vanessa giờ đây vẫn đang ngắm nhìn cảnh quan bên trong chiếc hố đen, một cảnh quan thật khiến cho người ta phải trầm trồ.

-Đây là thế giới của cậu? –Alvin vừa nói vừa chỉ tay về khoảng không vô tận.

-Không! Giờ đây chúng ta vẫn còn ở bên trong chiếc hố. –Cô nói và cúi người đặt Celia xuống đất.

-Rốt cuộc chiếc hố này là cái gì vậy? –Vanessa giờ đây đã bình tĩnh lại, cô đã bị vẻ đẹp nơi đây làm quên đi hết lo lắng.

-Bản chất của nó là Công Không Gian nối liền thế giới của tớ với địa cầu. –Cô nói.

Bầu không gian trong chiếc hố thật đẹp, giữa nền trời đen là ánh sáng của hàng vạn vì tinh tú, chúng như những viên kim cương được đính lên một tấm vải nhung mềm mại, những ngôi sao kia liên kết với nhau tạo thành một dòng sông sao huyền ảo, đứng ở đây ta có thể cảm nhận được rằng vũ trụ đang bao quanh mình.

Đôi khi lại có những ngôi sao băng rơi xuống đất vỡ tan thành từng mảnh ánh sáng, những mảnh sáng ấy văng tung tóe rơi rải khắp nơi.

-Nơi đây như là vũ trụ vậy đó, Hana. –Kevin nói với ánh mắt trầm trồ.

-Đây chính là vũ trụ mà, theo thuyết đa vũ trụ của William James, trong thế giới này có rất nhiều vũ trụ tồn tại song song với nhau và ở các vũ trụ đó lại có các thế giới khác nhau gọi là thế giới song song, thứ liên kết các vũ trụ này với nhau là công không gian nếu cậu đi qua nó cậu sẽ đến được một vũ trụ khác, thế giới của tớ cũng thế nó nằm ở một vũ trụ khác trái đất, nơi chúng chúng ta đang đứng chính là nơi hai vũ trụ giao nhau. –Cô nói.

-Thế bao giờ chúng ta mới tới thế giới của cậu? –Alvin hỏi cô.

-Này giờ chúng ta vẫn chưa xuất phát mà! –Cô cười nói và lấy hai tay đập vào nhau, miệng niệm một thần chú.

Ngay lập tức không gian xung quanh mọi người biến đổi, những ngôi sao, những dải ngân hà dần dần biến mất, xung quanh giờ đây xuất hiện vô số vệt ánh sáng đủ loại màu sắc.

-Những ánh sáng này là gì thế, Hana? –Vanessa hỏi.

-Chúng là những dòng chảy không gian đấy, chúng ta đang di chuyển với tốc độ nhanh hơn cả tốc độ ánh sáng cho nên các cậu sẽ thấy chúng như những vệt sáng.

-Nhanh hơn cả tốc độ ánh sáng sao? –Alvin sững sốt ngạc nhiên.

-Cậu biết đấy theo thuyết tương đối của Einstein ở địa cầu thì việc di chuyển nhanh hơn ánh sáng đồng nghĩa với việc du hành không gian và thời gian. Cho nên chúng ta phải di chuyển nhanh hơn tốc độ ánh sáng, vượt qua các dòng không gian để đến thế giới của tớ.

-Nhưng chúng ta đang đi với vận tốc cực kì lớn đấy, gia tốc sẽ giết chết chúng ta? –Alvin giờ đây cực kì hoảng loạn nhìn mọi thứ xung quanh chuyển động nhanh đến chóng mặt khiến cho cậu run sợ.

-Đúng là gia tốc có thể giết chết chúng ta bằng việc tác động đến hệ thống tiền đình bên trong tai nhưng cậu thấy đấy cơ thể chúng ta vẫn hoàn toàn đứng yên, không hề chuyển động theo mọi thứ xung quanh. Thật sự chuyển động chỉ mang tính chất tương đối mà thôi, xung quanh chúng ta có một lớp màng vô hình bao bọc và chính lớp màng ấy đang chuyển động với tốc độ nhanh hơn ánh sáng, mọi gia tốc đều tác động lên lớp màng ấy chứ không hề tác động lên chúng ta. Giống như việc cậu ngồi trên xe thấy cảnh vật xung quanh chuyển động so với mình, nhưng các cậu vẫn đứng yên so với xe.

-Vậy là chúng ta sẽ không sao? –Alvin nét mặt đã tươi tỉnh hơn rất nhiều.

-Um! –Cô cười nhẹ nhàng nói.

Trước mắt họ dần dần hiện ra một tia sáng trắng, càng tiếp cận gần hơn tia sáng đó càng lớn rộng ra, nó như là một chiếc cổng vậy.

Giờ đây tất cả mọi người đều biết rằng sau cánh cổng đó là thế giới của Hana, trong đầu họ lúc này hiện ra một viễn tưởng về cái thế giới mình chuẩn bị bước vào, đó là một nơi không khác gì địa ngục tối tăm, âm u và là nơi ở của những con quỷ ăn thịt người, xác người chất chồng thành từng đống, những con quỷ thì đang gặm những khúc xương người và dùng hàm răng sắc nhọn của mình để xé những miếng thịt thối rữa, nền đất thì được ngập bởi máu, mùi hôi thối bốc lên nồng nặc, không khí tràn ngập tiếng rên khóc của những con người khổ khổ...

-Nào! Chúng ta cùng đi thôi! –Hana nói và ra hiệu cho Kevin công Celia, cô cười tươi như chào mừng các bạn đến thế giới của mình.

Mọi người cùng nhau bước qua cánh cổng của ánh sáng, cánh cổng ấy dần dần vụt tắt trả lại bóng tối cho không gian nơi đây, liệu nơi cô và các bạn sắp đến sẽ không có ánh sáng của mặt trời?

Hết chương 3.

Q.1 - Chương 4: Thủy Tinh Linh Giới.

Tác giả: Trần Mạnh Bảo thân tặng Trương Thị Thủy Trinh bộ truyện này.

Sau khi bước qua cánh cổng ấy, chúng tôi đã đặt chân lên một vùng đất mới.

-Đây là đâu? –Vanessa nhìn quanh ngạc nhiên hỏi.

-Chúng tôi đã chết rồi ư? –Kevin vừa nói vừa tự nhéo má mình vì cậu không dám tin rằng những gì cậu thấy là sự thật.

-Đây là Thủy Tinh Linh Giới, thế giới của tớ. –Hana nói.

-Cái gì??? Đây là thế giới của cậu sao. –Tất cả đồng thanh nói tại vì họ quá sốc, họ trở mắt nhìn kỹ xung quanh để tìm kiếm xem có chút gì gọi là nguy hiểm ở đây không, tại vì...

Thế giới này khác xa tưởng tượng của họ, nơi mà họ được đặt chân xuống là một thảo nguyên rộng lớn, cỏ mọc xanh mướt đến tận chân trời. Hương thơm của cỏ cây hoa lá phả vào trong gió nhẹ, những hoa cỏ nơi đây như đang khiêu vũ trong gió mát. Lâu lâu lại có những cánh hoa rơi trên thảm cỏ xanh, điểm tô một sắc hồng giữa màu xanh bạt ngàn.

Bầu trời kia thật là cao và rộng lớn, những tầng mây đang trôi nổi giữa dòng trời xanh biếc. Thế giới này quả là một nơi đẹp tuyệt vời, nó là một thế giới trong mơ.

Gió khẽ vuốt nhẹ đôi bờ má, kéo đi bao muộn phiền âu lo. Mọi tâm lý sợ hãi trong lòng các bạn cô dường như tan biến đi vì sắc trời nơi đây thật khiến cho lòng người có cảm giác bình yên.

-Cậu nói chúng tôi phải cố gắng sống sót trong thế giới này sao, thật quá dễ dàng, chắc nó chỉ giống như một chuyến du lịch nhỉ? –Vanessa cười trêu Hana.

-Nơi này quả thực sự tuyệt vời quá –Alvin nói to với một cảm giác sáng khoái.

-Tôi đang ở đâu đây? –Celia nói. Vì cô đã bất tỉnh cho nên giờ đây cô không biết gì cả.

-Đây là thế giới của Hana đó Celia. –Vanessa cười nói.

Celia giờ đây nhìn thấy trong nụ cười của Vanessa toàn chứa đầy giả dối và thực dụng, cô không ngờ rằng một người bạn đã từng chơi với cô từ lúc nhỏ đành lòng bỏ cô lại nơi cõi chết không những thế cô bạn ấy còn cố gắng làm tổn thương cô để đòi lại mạng sống cho bản thân mình. Cho nên bây giờ thái độ với Vanessa chỉ là sự khinh bỉ, ánh mắt cô chất chứa hận thù bên trong. Cô không thêm đáp lại Vanessa, cô quay qua hỏi Hana:

-Đây là thế giới của cậu?

-Ừm! –Hana gật đầu cười đáp.

Celia nhìn vào bầu trời trong xanh, trong ánh mắt cô có một điều gì đó tươi vui, hương thơm trong gió theo đường hô hấp đi vào trong máu, máu gửi những hương thơm ấy đến trái tim, khiến cho trái tim dễ sợ hãi của cô dịu lại, cô cảm thấy lòng mình thật nhẹ nhàng.

-Tớ đã từng rất sợ nhưng nơi này đã làm cho cảm giác ấy trong tớ tan biến đi rồi Hana, thế giới này thật tuyệt vời. –Cô mỉm cười tươi tắn nói.

-Tớ cũng thấy nó tuyệt vời! –Kevin gật đầu hưởng ứng theo.

-Tớ cũng thế. –Alvin và Vanessa hô to.

-Các cậu đừng vội mừng, thế giới này thật sự rất kinh khủng, chỉ là các cậu chưa biết thôi. –Hana nói với giọng điệu vương chút buồn.

-Cậu nói nơi này kinh khủng á! Trông nó thật yên bình như thế này cơ mà. –Kevin ngạc nhiên nói và chỉ tay lên trời.

-Tại vì nơi đây là vùng thuộc quyền cai trị của gia tộc Royal. –Cô giải thích.

Alvin mắt chữ O mồm chữ A vì quá ngạc nhiên, cậu hỏi:

- Dòng họ của cậu cai trị một vùng đất rộng lớn này sao?

- Vâng! Dòng họ tớ cai trị nơi này.

- Mà khi này cậu nói thế giới này là Thủy Tinh Linh Giới sao??? –Alvin thắc mắc.

- Vâng, Thế giới này được gọi là Thủy Tinh Linh nó có tên như vậy tại vì thế giới này vốn song song với thế giới thật, nói cách khác nó như một chiếc gương sao chép lại thế giới thật cho nên nó rất rộng lớn nhưng vẫn nhỏ hơn trái đất rất nhiều lần nó như là một phiên bản thu nhỏ của trái đất vậy, tuy nhiên sau cuộc đại chiến giữa các gia tộc thế giới này đã bị chia cắt thành mười lăm vùng, mười vùng trong số đó là do thập đại gia tộc cai trị còn năm vùng kia là do năm hắc tộc cai trị.

Gia tộc của tôi, Royal – Là gia tộc của các tinh linh cai trị vùng thảo nguyên này, sử dụng “Thảo Thuật” (Phép thuật của cỏ cây hoa lá).

Gia tộc Pendragon – Gia tộc của những người huấn luyện rồng cai trị vùng núi lửa, sử dụng “Nham Thuật” (Phép thuật dung nham).

Gia tộc Cipher – Gia tộc của những người lùn cai trị vùng đầm lầy, sử dụng “Độc Thuật”.

Gia tộc Jenkins – Gia tộc những người cá cai trị vùng biển khơi, sử dụng “Thủy Thuật”.

Gia tộc Michael – Gia tộc của những thiên sứ cai trị bầu trời, sử dụng “Lôi Thuật”.

Gia tộc Frank – Gia tộc của những yêu tinh cai trị lòng đất, sử dụng “Địa Thuật”.

Gia tộc William – Gia tộc của những người khổng lồ cai trị vùng núi đá, sử dụng “Thạch Thuật”.

Gia tộc Smith – Gia tộc của những tu sĩ cai trị vùng sa mạc, sử dụng “Phong Thuật”.

Gia tộc Henry – Gia tộc của những người tuyết cai trị vùng núi tuyết, sử dụng “Băng Thuật”.

Gia tộc cuối cùng, gia tộc Helen – Gia tộc của những chiến sĩ mặt trời cai trị vùng đất của mặt trời, nơi mà ánh mặt trời không bao giờ tắt, sử dụng “Quang Thuật”.

Đây là thập đại gia tộc cai trị mười vùng đất trong thế giới này, bên cạnh đó là năm vùng do năm hắc tộc cai trị, thật ra trước kia nó là một vùng đất có tên gọi vùng đất của bóng tối, sau cuộc chiến tranh giành quyền lực thì nó bị chia thành năm vùng.

Hắc tộc Pyramid – Hắc tộc của những kẻ sát thủ cai trị Hắc Địa, sử dụng “Sát Thuật”.

Hắc tộc Lucifer – Hắc tộc của những con quỷ ăn thịt cai trị Quỷ Giới, sử dụng “Hắc Thuật”.

Hắc tộc Vladimir – Hắc tộc của những con ma cà rồng khát máu cai trị Huyết Giới, sử dụng “Huyết Thuật”.

Hắc tộc Mundus – Hắc tộc của những vong hồn cai trị Âm Giới, sử dụng “Âm Thuật”.

Hắc tộc Diablo – Hắc tộc của những người sói cai trị Hắc Sơn, sử dụng “Cường Thuật”.

Không chỉ có thế bên trong Vùng Đất Bóng Tối vẫn còn rất nhiều tổ chức hắc ám đang ẩn mình, và các thế lực ngầm rất mạnh bọn chúng đang tập hợp lực lượng để đánh đổ quyền lực của thập đại gia tộc, gieo rắc chiến tranh và đau khổ lên toàn bộ thế giới này. Sau khi đã làm bá chủ được thế giới này bọn chúng sẽ tiến hành tấn công sang thế giới loài người, mục đích của bọn chúng là hợp nhất hai thế giới này lại với nhau để bọn chúng có thể tự do cai trị một thế giới rộng lớn. Nhưng có một hậu quả khủng khiếp đó là khi kết hợp hai thế giới với nhau sẽ khiến cho dòng chảy của các chiều không gian bị rối loạn, lúc đấy sẽ gây nứt vỡ các dòng chảy kết quả là cả hai thế giới đều bị xóa sổ... Bọn chúng đều biết việc đó sẽ xảy ra nhưng bọn chúng vẫn ôm cái ảo tưởng kia... Cho nên nhiệm vụ của thập đại gia tộc là tiêu diệt những kẻ đang chìm trong bóng tối kia và thanh tẩy vùng đất bóng tối. Nhưng những người đứng đầu trong vùng đất bóng tối quá mạnh, có những tên còn mạnh hơn cả các trưởng tộc cho nên đến bây giờ Thập đại gia tộc vẫn đang án binh bất động để lên chiến lược giảm ít thương vong nhất có thể khi chiến tranh nổ ra.

Mọi chuyện tớ cần giải thích đã giải thích hết rồi, thế giới này thật sự rất đáng sợ đấy. –Cô nghiêm túc nói.

Sau khi nghe cô nói, vẻ mặt tươi vui trên mặt ai nấy đều biến mất thay vào đó là nỗi sợ hãi và lo lắng.

- Không sao! Tớ sẽ đưa các cậu về cung điện của gia tộc Royal, ở đó các cậu sẽ được học mọi thứ để tồn tại trong thế giới này. –Cô cố gắng trấn an các bạn.

- Chúng tớ sẽ được an toàn ở đó chứ? –Celia lo lắng hỏi.

- Không phải là an toàn tuyệt đối nhưng nó là nơi an toàn nhất trong vùng đất này. –Cô nói.

- Vậy nó nằm ở đâu, xung quanh đây chỉ thấy toàn là đồng cỏ. –Alvin ngó nghiêng xung quanh nói.

-Chúng ta hiện đang ở phía ngoại ô của vùng thảo nguyên, còn cung điện thì cũng cách đây cỡ 30 Jam(*), nếu không có các cậu thì tớ sẽ sử dụng Thảo Di Thuật để đến đó, nhưng phép thuật này chỉ di chuyển người niệm nó mà thôi cho nên tớ không sử dụng nó.

Thảo Di Thuật: phép thuật cho phép người niệm di chuyển cực nhanh trên thảo nguyên nhờ cỏ, khi niệm phép này cỏ xung quanh bạn sẽ hóa thành những bàn tay mềm mại đẩy bạn trượt trên nó.

(*) 30 Jam? Celia thắc mắc không hiểu từ Jam có nghĩa là gì.

Jam là đại lượng đo độ dài ở thế giới này một Jam bằng 10km ở địa cầu.

-Vậy chúng ta phải đi bộ khoảng 300km ư???Mà đi bộ thì bao lâu mới tới được đó? –Vanessa thốt lên.

-Khoảng ba ngày.

"Xoạt"

Có tiếng động trong cỏ phát ra. Ngay lập tức một tên sát thủ bay ra từ trong đám cỏ, tay hắn cầm một con dao sắc bén nhắm đến đầu của Hana.

Hết chương 4.

Bạn đang đọc truyện *Hana! Huyền Thảo Sát Thuật*. được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.1 - Chương 5: Thảo Thuật! Thảo Kiếm.

Tác giả: Trần Mạnh Bảo thân tặng Trương Thị Thùy Trinh bộ truyện này.

Hana biết tên sát thủ kia đang lao đến nên cô đã nghiêng người né tránh, đồng thời tung một cước chí tử vào đầu hắn ta.

Uy lực một cước của cô quả thật rất mạnh khiến cho hắn văng xa hơn hai mươi mét, hộp sọ thì nát bét, máu miệng không ngừng trào ra. Dù nát đầu nhưng hắn không chết ngay lập tức mà gục giữa trong vũng máu một lúc rồi mới chịu nằm im.

Các bạn của cô dù đã từng chứng kiến cảnh cô giết người rồi, tuy nhiên khi thấy cảnh tên kia quần quai trong đau đớn ai nấy đều hoảng sợ và có cảm giác buồn nôn. Họ hãi hùng bịt miệng mình lại để ngăn thức ăn đang trào ra đến cuống họng, thật sự bây giờ họ chỉ muốn rằng mắt mình không nhìn thấy cảnh tượng lúc này, nhưng giờ đây dù cho có nhắm chặt mắt lại thì những hình ảnh đó vẫn cứ ám ảnh trong tâm trí của họ.

"Xoạt"

Cô dựa vào những âm thanh phát ra từ trong cỏ để phát hiện ra kẻ địch, quả nhiên tên vừa nãy không phải là tên duy nhất.

-Mười. Năm mươi. Bảy lăm.Một trăm. ...Một trăm hai mươi. –Cô đếm nhắm có khoảng một trăm hai mươi tên đang mai phục ở đây.

Cô ra hiệu cho các bạn lại gần bên mình, mặc dù bọn họ đang đứng chết trân vì sợ hãi nhưng khi thấy cô ra hiệu kèm theo ánh mắt như muốn ngằm cảnh báo "Có nguy hiểm mau lại đây!" Cho nên tất cả bọn họ đành phải nghe lời, chạy lại đứng sát cạnh cô, người không ngừng run lên vì sợ hãi.

-Các sát thủ “nghệp dư” nên xuất đầu lộ diện đi chứ nhì. –Cô nói to.

Lập tức những bóng đen từ trong đám cỏ xung quanh nhảy ra, các bạn của cô giờ đây chìm trong sợ hãi bao trùm, bây giờ bọn họ đã bị một đám người vây kín đến nỗi không còn một kẽ hở để thoát thân. Celia hoảng sợ đến mức nắm chặt lấy áo của Hana giọng cô run run:

-Cứu tớ. ...vớ. ...tớ không muốn chết.

Tình thế vốn đã cấp bách ai nấy lòng đều sợ hãi tuy vậy vẫn cố gắng bình tĩnh để kiếm tìm cơ hội thoát thân nhưng giọng nói của Celia khiến họ không thể nào bình tĩnh được nữa.

Vanessa không đứng vững được nữa, cô ngồi xuống ôm đầu nói giọng đầy sợ hãi:

-Thế là...hết, chúng ta sẽ bỏ mạng tại nơi này.

Kevin và Alvin cũng hoảng sợ không kém, bây giờ bản lĩnh đàn ông trong họ đã bị nỗi sợ chết vùi dập họ nắm lấy tay Hana nói:

-Mau làm gì đi! Nếu không tất cả sẽ chết!

Cô bình tĩnh không đáp lại lời bọn họ mà lại nhìn đám người kia với một ánh mắt tràn đầy sát khí của loài mãnh thú. Thấy ánh mắt này của cô chân tay họ không khỏi rụng rời vì họ biết cô sẽ chuẩn bị giết người.

-Khá lắm cô em, đã giết được một thuộc hạ của ta rồi, lại còn có thể nhận biết được sự hiện diện của chúng ta nữa. –Tên thủ lĩnh nhếch miệng cười khinh, tay cầm kiếm hướng thẳng về mặt Hana.

- Thật dễ dàng để có thể nhận biết được sự hiện diện của các người, đúng là lũ sát thủ “nghiep dư” đến ăn thân cũng không biết xài, đây quả thật là nhược điểm chí mạng nhỉ? –Cô vừa nói vừa lấy tay che đi nụ cười khinh bỉ.

Nụ cười trên môi tên thủ lĩnh biến mất, hần tức giận đến nổi mặt đỏ cả lên, những đường gân xanh bắt đầu lộ ra dưới lớp da, hần hét lớn:

-Con nhỏ kia! Để xem mày còn cười được nữa không, chúng bay xông lên giết nó.

-Dạ!!! –Bọn thuộc hạ liền lao lên với gương mặt hùng hổ như đang muốn ăn tươi nuốt sống cô và các bạn, chúng cầm kiếm lao tới, trên lưỡi kiếm phủ đầy sát khí như đang thêm khát máu người vậy.

-Dám xâm phạm vùng thảo nguyên của gia tộc Royal đã là có tội rồi, giờ đây còn cả gan tấn công cả người thuộc gia tộc Royal sao, hahhahaha. –Cô nở một nụ cười rất tươi vui.

Những tên kia đang hăng máu lao lên trong cơn cuồng sát thì bị ba chữ “Gia tộc Royal” làm cho chúng khựng lại không dám bước tiếp, sắc mặt trở nên trắng bệch, đầy sợ hãi, chân chúng run lên và lùi lại ra sau như muốn chạy trốn.

-Cô...là...người...của gia tộc Royal sao? –Tên thủ lĩnh run sợ hỏi.

-Ừ thì sao, các người sợ rồi à. –Cô nói với giọng điệu trêu đùa.

Bọn chúng thấy thái độ ngạo mạn của cô kèm theo danh tiếng của gia tộc Royal, khiến chúng tin ngay vào lời cô nói không một chút nghi ngờ. Chúng giờ đây vô cùng hoảng loạn muốn chạy thoát khỏi nơi này nhưng thế giới này có một câu nói “Đứng trên thảo nguyên thì không bao giờ thoát khỏi tộc Royal” cho nên chúng không dám chạy vì sợ sẽ bị cô giết chết. Chúng quỳ xuống cầu xin tha thiết với một mong ước nhỏ nhoi rằng cô sẽ tha chết:

-Chúng tôi vô cùng xin lỗi vì đã không cư xử phải phép...xin cô tha mạng...xin cô... tha mạng cho chúng tôi, chúng tôi sẽ rời khỏi đây ngay lập tức.

-Tha ư? Các người nói gì ta đây nghe không lọt tai, chuẩn bị có một bữa tiệc máu tuyệt đẹp cơ mà, tại sao phải rời đi sớm thế, ở lại đây cùng thưởng thức với ta nào, các người là thành phần quan trọng trong buổi tiệc này cơ mà. –Cô cười nói.

Khi nghe cô nói xong, bọn sát thủ gào khóc van xin tha thiết hơn nữa:

-Xin cô! Tha mạng! Làm ơn...tha cho chúng tôi.

-Thấy các người như vậy thật tình ta cũng không muốn xuống tay, thế nên ta sẽ cho các người một cơ hội, đó là thủ lĩnh của các người hãy đấu với ta một trận, nếu hần có thể làm bản được chiếc váy ta đang mang thì ta sẽ tha cho các người, còn nếu không thì đừng trách ta vô tình.

Sau khi nghe cô nói vậy mọi ánh mắt đều đổ dồn về tên thủ lĩnh như muốn nói rằng "Phải thắng, làm ơn phải thắng để chúng tôi được sống."

Tên thủ lĩnh vốn rất sợ khi nghe danh gia tộc Royal, nhưng điều kiện để thắng chỉ là làm bản váy của cô mà thôi, nên hần lấy tay bốc một nắm đất giấu sau lưng, hần đi tới một cách chậm chậm đợi khi cô không kịp phòng thủ thì hần sẽ ném đất vào người cô chắc chắn cô sẽ không né được.

"Xoạt, xoạt" Tiếng tên thủ lĩnh bước đi trong đám cỏ càng lúc càng to hơn.

"Vụt" Hần ném đất vào người cô với một nụ cười đắc ý vì hần chắc chắn quần áo cô đã dính đất, cô không thể nào né tránh được chúng.

Tuy nhiên, đất rơi vãi đầy nền cỏ chứ chẳng thấy cô đâu, trong phút chốc cô đã biến mất, bọn chúng nhìn xung quanh vẫn không tìm thấy cô ở đâu cả.

-A! Cô ta đang ở trên trời. –Một tên thuộc hạ sùng sốt la lên, tay hần chỉ lên phía trên.

Bọn chúng ngửa mặt nhìn lên trời thì thấy cô đang từ từ đáp xuống, trông cô giờ đây như một tiên nữ giáng trần.

-Haha, là một sát thủ nhưng các người phản ứng quá chậm đấy, phép ta xài là “Di Ảnh” một trong những Sát Thuật trung cấp của sát thủ đấy. –Cô cười khinh miệt.

-Người tộc Royal sử dụng sát thuật chẳng lẽ cô là... ọc... ọc.. –Tên sát thủ vừa nói tới đây thì đã không nói được nữa tại vì cò dưới chân hần bỗng dưng sắc bén như lưỡi kiếm, cổ họng của hần đã bị chúng xuyên thủng.

Các tên thuộc hạ không khỏi hoảng sợ, chúng cúi đầu van xin cô, chúng đập đầu xuống đất lạy để mong cô rủ lòng từ bi, mặc dù chúng biết thủ lĩnh của chúng đã thua và cô sẽ giết hết tất cả.

Cô không đáp lại lời của bọn chúng, cô niệm chú.

-Nhân danh gia tộc Royal vĩ đại cai trị vùng đất này, hồi cô cây hoa lá nơi đây hãy nghe lệnh ta.

-Thảo Thuật! Thảo Kiếm!

Hết chương 5.

Bạn đang đọc truyện *Hana! Huyết Thảo Sát Thuật*. được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 6: Đăng Cấp.

Chương 6: Đăng Cấp.

Tác giả: Trần Mạnh Bảo thân tặng Trương Thị Thùy Trinh bộ truyện này.

-Thảo Thuật! Thảo Kiếm!

Lời cô vừa dứt, những ngọn cỏ mềm mại ngay lập tức biến thành những cây kiếm nhỏ đâm hàng trăm ngàn nhát vào cơ thể của từng tên sát thủ kia. Chúng chết không kịp rên, máu thấm đỏ cả đồng cỏ xanh, cuộc đời của một trăm mười chín tên kết thúc chỉ trong một khoảnh khắc.

Các bạn cô giờ đây không khỏi kinh hãi, lúc này cô chỉ giết một người đã làm cho họ ám ảnh, thế mà giờ đây trước mặt họ là một biển xác chết, những gương mặt đầy sợ hãi, oán hận, căm thù của bọn chúng in sâu vào tâm trí họ. Có vài tên vẫn chưa chết hẳn, cổ giãy giữa giữa hàng ngàn lưỡi kiếm, trông chúng bây giờ như những con cá bị xiên bằng những cây lao nhọn hoắt. Họ giờ đây không thể ngăn cản cơn buồn nôn, ai nấy đều cúi người xuống nôn thốc nôn tháo, nôn ra cả mật xanh, trông gương mặt họ giờ đây rất thống khổ.

Những cây cỏ bắt đầu hấp thụ từng giọt máu thấm xuống nền đất, những cây cỏ hút máu này nhanh chóng chuyển màu từ xanh tươi sang đỏ thẫm. Cô bước đến chỗ bốn cây đưa lên cho các bạn.

-Đây là Huyết thảo, có công dụng chữa lành vết thương, tớ đã sử dụng phép Hấp Huyết lên những cây cỏ ở nơi đây để chúng có thể hấp thụ máu. Các cậu mau giữ lấy những cây này, chúng đã được nhổ khỏi đất nên chúng sẽ có màu đỏ mãi mãi, còn những cây vẫn còn đang cắm rễ dưới mặt đất sẽ nhanh chóng bị sinh khí nơi này thanh tẩy, chúng sẽ trở lại màu xanh vốn có. Khi nào bị thương đến mức nguy kịch hãy nhai nó, nó sẽ chữa lành vết thương và bổ sung số máu các cậu đã mất. –Cô nói.

-Đừng đụng vào tôi. –Vanessa hét lên, tay cô đẩy mạnh Hana ra.

-Chắc hẳn cậu vẫn còn sợ hãi, nhưng quy luật sống ở đây là “Giết hoặc bị giết” nếu cậu không mau chóng thích nghi thì sẽ trở thành kẻ bị giết đấy. Mau cầm lấy Huyết thảo nếu không muốn bỏ mạng tại đây. –Cô nhẹ nhàng đưa Huyết thảo đến tay Vanessa.

Vanessa tuy vẫn còn sợ hãi nhưng cô muốn sống sót trở về nên cô đành cầm lấy Huyết thảo, Celia, Alvin, Kevin cũng vậy mặc dù rất sợ nhưng họ đều muốn sống sót trong cái thế giới tàn nhẫn này.

-Hana! Tôi có thể hỏi cậu một câu được không? –Alvin vội về mặc bọc lộ sự khuất mắc.

-Được cậu cứ hỏi đi.

-Theo như cậu nói, các sát thủ sống ở Hắc địa cơ mà, tại sao cậu lại nói bọn người kia là sát thủ. –Alvin thắc mắc.

-Vượt biên!!! Bọn chúng là các sát thủ “nghề nghiệp” toàn là lũ hạng B trở xuống, cô à cầm lưỡi hái ở lớp học tối qua cũng là sát thủ hạng B đấy, bọn chúng vì không được công nhận trong giới sát thủ, cho nên việc kiếm ăn rất là khó khăn, vì vậy bọn chúng từ bỏ nơi ở của mình để vượt qua biên giới của các vùng đất khác để mai phục giết chết các con mồi trong tầm ngắm. –Cô giải thích.

-Xung quanh đây toàn là đồng cỏ, có con mồi nào để bọn chúng mai phục ở đây cơ chứ. –Kevin nói.

-À, đôi khi có những lỗ hổng không gian xuất hiện ở địa cầu những lỗ hổng ấy có thể hút một, hai thậm chí cả trăm ngàn người vào nó, rồi nó sẽ thả họ ở bất kì đâu trong thế giới này. Cho nên nhiều người lạc vào vùng đồng cỏ này cũng không có gì lạ, chúng mai phục ở đây để giết họ và ăn thịt, sử dụng máu của họ tẩm cho vũ khí để gia tăng sát khí cho nó. Tuy nhiên vẫn có trường hợp họ được đưa tới lãnh thổ của thập đại gia tộc, lúc ấy các gia tộc sẽ huấn luyện họ trở thành binh lính của mình, thường thì họ sẽ đạt được cấp D và C, nếu ai có tiềm năng thì có thể đạt tới cấp B. Mà không chỉ có thập đại gia tộc là đào tạo con người đâu, năm hắc tộc kia chúng cũng đào tạo con người nhưng với mục đích làm vật thí mạng, cho nên theo sau ả cấp B tấn công chúng ta ở lớp là những sát thủ con người cấp F đấy. Tớ giờ đây vẫn còn đang thắc mắc, một ả cấp B như ả sao có thể tìm ra được tung tích của tớ ở địa

cầu cơ chứ, đặc biệt là à ta không thể nào tới được địa cầu, người đứng sau thao túng ả rớt cuộc là ai? –Cô nghiêng đầu suy nghĩ.

-Cấp F là như thế nào??? –Celia không hiểu cô đang nói gì nên thắc mắc hỏi.

-À, dựa vào sức mạnh của mỗi cá nhân thế giới này chia họ ra thành từng cấp bậc.

Cấp F: cấp yếu nhất thường là người bình thường, thể chất tầm thường.

Cấp E: là những con người có thể cấp cao hơn cấp F một chút.

Cấp D: là cấp sơ cấp ở thế giới này,... Nhưng lại là cấp của những con người có thể chất cao.

Cấp C: là cấp trung cấp ở thế giới này,... là cấp của những con người có thể chất vượt xa cả người.

Cấp B: là cấp cao cấp ở thế giới này và là cấp cao nhất mà con người từ địa cầu có thể đạt được ở đây và con người muốn đạt được cấp độ này thì bên trong cơ thể phải có

một chút tương thích với ma thuật thì mới có thể kích hoạt tiềm năng ma pháp bên trong họ được. Các sinh vật sinh ra ở vùng đất này có khoảng bảy mươi phần trăm tương thích với ma thuật, còn nếu không tương thích với ma thuật thì chúng cũng chỉ đạt tới cấp B là cao nhất và bọn chúng phải sử dụng vũ khí để gây ra sát thương vật lý. Bọn sát thủ khi này tấn công tở là lũ không tương thích với ma thuật nên phải dùng vũ khí tầm thường ấy, đến cả Sát Thuật trung cấp “Di Ảnh” mà chúng cũng không biết nữa cơ mà.

Các đại gia tộc có hơn bảy mươi phần trăm lực lượng thuộc cấp B trở lên, cho nên tiềm lực của họ rất mạnh, đó là lí do tại sao những tên kia khi nghe đến Gia tộc Royal lại run sợ.

Cấp A: là cấp cực cao cấp, đây là cấp bắt đầu có thể tồn tại an toàn trong thế giới này,

Cấp S: là cấp siêu cấp, là cấp cũng rất có uy lực khiến cho mọi người phải cúi chào.

Cấp SS: là cấp thần thánh là cấp cao nhất mà các dòng máu thuần khiết có thể đạt được, các trưởng tộc của thập đại gia tộc đều đạt tới cấp SS.

Và cuối cùng cấp cực hiếm trên thế giới này chỉ có chín người đạt được đến cấp này.

Cấp SSS: là cấp huyền thoại ở thế giới này, để xuất hiện cấp này thì cá thể đó phải mang trong mình dòng máu lai tạp của tộc khác, nhưng từ xa xưa trước cả cuộc chiến của các gia tộc đã có luật cấm cản tình yêu giữa các gia tộc, đây là điều hoàn toàn cấm kỵ, tại vì khi hai gia tộc khác nhau yêu nhau thì sẽ xảy ra một trong hai khả năng, một là hai người đó đều chết tại vì sự xung đột sắc tộc trong máu họ sẽ phá hủy hoàn toàn cơ thể họ, hai là họ sẽ sinh ra một cá thể lai hoàn hảo mang sức mạnh của gia tộc bố lẫn gia tộc mẹ, nhưng trường hợp thứ hai này có xác suất xảy ra là một phần một triệu, cho nên rất nhiều cặp đôi yêu nhau nhưng đành từ bỏ mạng sống vì tình yêu. Trong số chín người mang dòng máu lai hoàn hảo này thì có sáu người đang sống trong vùng đất bóng tối, vùng đất bóng tối kia vì muốn có sức mạnh vượt trội cho nên từ rất lâu bọn chúng đã tiến hành việc tạo ra cá thể lai mới bằng cách giao phối hàng trăm nghìn cặp đôi khác gia tộc với nhau, kết quả là đã có bảy đứa trẻ được sinh ra.

Fiona Pyramid –Người đứng đầu hắc tộc sát thủ Pyramid đưa con lai giữa sát thủ và quý.

Dwight Lucifer –Người đứng đầu hắc tộc quý Lucifer đưa con lai giữa quý và người sói.

Errol Vladimir –Người đứng đầu hắc tộc ma cà rồng Vladimir đưa con lai giữa ma cà rồng và vong hồn.

Warren Diablo –Người đứng đầu hắc tộc người sói Diablo đưa con lai giữa người sói và sát thủ.

Melinda Mundus –Người đứng đầu hắc tộc vong hồn Mundus đưa con lai giữa vong hồn và sát thủ.

Lucia Michael –Người đứng đầu tổ chức phản động và là đứa con lai giữa thiên sứ và quý nên sở hữu sức mạnh kinh hồn.

Người cuối cùng Andrew Vladimir –Ông ấy là cha của tở, đưa con lai giữa ma cà rồng và sát thủ.

Hết chương 6.

Bạn đang đọc truyện *Hana! Huyết Thảo Sát Thuật*. được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.1 - Chương 7: Sức Mạnh Thật Sự.

Tác giả: Trần Mạnh Bảo thân Trương Thị Thùy Trình bộ truyện này.

Các bạn của cô sau khi nghe Andrew Vladimir là cha cô tất cả đều không khỏi ngạc nhiên. Mắt họ tròn tròn nhìn cô như không tin vào những gì cô nói.

-Cha cậu có họ là... Vladimir, ông ấy là ma cà rồng ư? –Alvin la lên nét mặt thể hiện sự ngạc nhiên tột độ.

-Vâng đúng thế, ông ấy là con lai của ma cà rồng và sát thủ, ông ấy được sinh ra ở vùng đất bóng tối và từng là trưởng tộc của hắc tộc Vladimir. –Hana nói.

-Ah...Ông ấy sẽ là kẻ thù của chúng ta sao? –Celia hoảng hốt hỏi.

-Không! Ông ấy là đồng minh của chúng ta hiện giờ ông đang ở trong cung điện của gia tộc Royal cùng với mẹ tớ, Royal Christina.

-Không phải ông ấy là người của vùng đất bóng tối sao? –Vanessa chen vào hỏi.

-Ông ấy đúng là người được sinh ra từ vùng đất bóng tối, nhưng mười tám năm về trước, khi cuộc chiến giữa các gia tộc đang dần đến hồi kết. Lúc ấy cha tớ đã niệm một cấm thuật chỉ có cấp SSS mới sử dụng được để kết thúc cuộc chiến đấy, tuy nhiên khi phép thuật chuẩn bị kích hoạt ông đã bị đánh lén. Vì nguồn ma pháp đang tích tụ trong cơ thể quá lớn lại bị một nguồn ma pháp từ bên ngoài xâm nhập vào cho nên đã gây ra sự xung đột giữa các dòng chảy ma pháp. Kết quả ma pháp trong người ông phát nổ khiến cho lục phủ ngũ tạng của ông vỡ nát, ông gục ngã trên chiến trường đầm máu. Đội quân ma cà rồng sau khi thấy cảnh tượng đó liền rút lui khỏi cuộc chiến, tại vì chúng sẽ không có cửa thắng nếu thiếu đi trưởng tộc. Các thập đại gia tộc và các tộc nhỏ khác dần chiếm ưu thế cho nên các hắc tộc cũng tiến hành rút lui để giảm thiểu thương vong, cuộc chiến ngả ngũ phần thắng nghiêng về thập đại gia tộc. Giờ đây chiến trường chỉ còn lại những xác chết chất thành đống, quạ bay đầy trời để kiếm ăn, mùi hôi thối dần dần bốc lên kèm theo vài tiếng rên của những kẻ chưa chết hẳn nhưng đã bị đám quạ bay vào xâu xé, những thanh kiếm nhuốm đầy máu cắm đầy đất. Đoàn quân của thập đại gia tộc dần dần rút lui, nhưng có một người con gái của tộc Royal đã không nỡ rời bước, cô quay lại, chạy đến bên một xác chết như cảm thấy có chút sự sống nào bên trong nó. Người con gái đấy chính là mẹ tớ, và cái xác kia chính là cha tớ, bà đã ôm lấy ông và cảm thấy rằng tim ông vẫn còn đập dù chỉ một chút thôi nhưng nó cho biết rằng ông vẫn còn sống, giờ đây bà đứng trước hai sự lựa chọn giết kẻ thù để trừ đi mối nguy hại cho gia tộc mình, hai là bất chấp mọi thứ để cứu ông. Bà đã cố nén nước mắt để giết ông nhưng bà không thể làm điều đó được, cho nên bà đã sử dụng phép thuật trị thương cao cấp nhất của gia tộc Royal, để trị thương cho ông ấy, phép thuật này là phép thuật cần tiêu hao sinh lực để sử dụng, nó hút hết sinh lực xung quanh để bù đắp cho người bị thương. Sau khi bà sử dụng phép thuật này thì toàn bộ cây cỏ trong vùng thảo nguyên đều bị chết sạch, nhưng cuối cùng mẹ cũng cứu được ông ấy. Lúc ấy thập đại gia tộc vô cùng tức giận định trừng phạt mẹ vì tội lỗi mà bà đã gây ra, nhưng cha đã bảo vệ bà khỏi sự trừng phạt đó. Lòng tốt của bà đã cảm hóa được trái tim chìm sâu trong bóng tối kia, và ông đã từ bỏ vùng đất bóng tối để vùng đất thảo nguyên này chung sống cùng bà, giờ đây bà đã là trưởng tộc Royal còn ông là người hộ vệ cho bà, hai người họ mười tám năm qua đã xây dựng lại vùng thảo nguyên đẹp như ngày hôm nay. Và tình yêu họ đã tạo được kì tích là sinh ra được tớ, đứa con lai giữa ba dòng máu, ma cà rồng, sát thủ và pháp sư cho nên tớ có thể sử dụng Huyết Thuật, Thảo Thuật và Sát thuật. Tuy nhiên giới hạn của bản thân tớ chỉ có thể sử dụng hai loại phép thuật cùng một lúc mà thôi.

-Dòng máu lai vậy cậu là cấp SSS sao? –Alvin không tin vào tai mình nên liền hỏi lại cô, với ánh mắt bội lộ vẻ ngạc nhiên.

-Vâng tớ chính là người đạt tới cấp SSS thứ tám của thế giới này.

Các bạn của cô nghe thấy vậy liền không khỏi sửng sốt, họ không ngờ một trong chín người mạnh nhất thế giới này lại đang đứng trước mặt mình, họ sợ hãi lùi về phía sau một bước, tay run run chỉ lên mặt cô hỏi.

-Cậu là người đạt tớicấp SSS sao? Một cấp độ...huyền thoại của thế giới này ư? –Alvin run run nói, cậu lùi ra sau vài bước, ánh mắt chuyển sang vẻ kính sợ.

-Vâng, đây là sự thật. –Cô bình tĩnh nói.

-Nếu cậu đạt cấp SSS.... Có nghĩa là nếu chúng tôi ở bên cậu chúng tôi sẽ được an toàn tuyệt đối. –Vanessa nói với giọng điệu có phần nào tươi vui vì cô biết mình có thể sống sót nếu cứ bám dính lấy Hana.

Sau khi nghe Vanessa nói vậy, Celia từ sợ sệt thì sắc mặt cũng trở nên tốt hơn cô cười nói với Kevin.

Vậy chúng ta sẽ sống sót trở về rồi. –Kevin vẫn không đáp vì cậu còn khá sốc trước sức mạnh thật sự của Hana, tại vì trước kia khi còn ở trường cậu luôn tỏ vẻ mạnh, để gây sự chú ý và khiến cô ngưỡng mộ mình, thật sự cậu rất thích cô. Nhưng giờ đây hai chữ “Mạnh mẽ” cậu luôn tự hào đã không còn, cô bây giờ mới là người bảo vệ cậu.

-Tớ có thể bảo vệ được nhưng không bảo vệ được hoàn toàn, các cậu biết đấy vùng đất bóng tối có tận đến sáu người đạt cấp SSS, còn ở trong mười vùng đất còn lại của thập đại gia tộc chỉ có ba người đạt cấp SSS thôi. Một người là cha tớ, một người là tớ, và một người có tên là : Gareth Smith là đứa con lai giữa tu sĩ và người không lồ, lần cuối cùng mọi người nhìn thấy ông ấy là mười tám năm trước, khi cuộc chiến gần đi đến hồi kết. Từ lúc đó đến nay, không hề có một chút tin tức gì về ông ta cả, không ai biết ông ta còn sống hay đã chết cho nên nếu cuộc chiến giữa vùng đất bóng đêm và thập đại gia tộc nổ ra thì bên ta yếu thế hơn vì chỉ có hai người đạt đến cấp SSS mà thôi.

Mọi tươi vui lúc nãy trên mặt của Vanessa và Celia tan biến hết, sắc mặt đổi thành màu trắng bệch. Celia thì lập tức đưa tay lên cầu nguyện mong thần linh sẽ thương xót cô, còn Vanessa cô chỉ biết cắn móng tay để trấn an bản thân.

-Hai bên chênh lệch sức mạnh như thế tại sao bọn chúng không tấn công chúng ta, mà vẫn để cho thế giới này được yên bình? –Kevin dù lòng nghe vậy có lo sợ nhưng cậu vẫn không khỏi thắc mắc.

-Tại vì thập đại gia tộc khi kết hợp lại rất mạnh, sinh mệnh của họ gắn liền với mười vùng đất, cho nên khi họ kết hợp lại với nhau thì sinh mệnh của mười vùng đất sẽ hòa lại làm một. Lúc ấy một phép thuật tối thượng sẽ được tạo ra có tên là : Cảnh giới thiên đường, phép thuật này sẽ thanh tẩy toàn bộ thể giới, làm cho vùng đất bóng tối kia bị tan biến. Bọn chúng vì sợ phép thuật này cho nên đến giờ vẫn không dám manh động, ngày đêm tập hợp lực lượng tăng cường sức mạnh để đánh nhanh thắng nhanh cho chúng ta không kịp trở tay, không kịp sử dụng phép thuật đó. –Cô giải thích.

-Ồ, Cảnh giới thiên đường quả là một phép thuật tuyệt vời, sao bây giờ chúng ta không sử dụng nó để làm cho vùng đất bóng tối tan biến đi. –Vanessa như sắp chết đuối vớ được cọc, cô thay đổi liên thái độ, hớn hờ nói.

-Phép thuật này là phép thuật tối thượng cho nên để sử dụng được nó chúng ta phải đánh đổi rất lớn, nó là loại phép thuật sử dụng sinh mệnh để kích hoạt, vì vậy mười trưởng tộc phải đánh đổi mạng sống của mình và các vùng đất phải đánh đổi sinh lực của nó để kích hoạt phép thuật này. Nó sẽ thanh tẩy đưa thể giới về thời kì nguyên sơ, khi các tộc trưởng chết hết thì thập đại gia tộc sẽ bị mất mát khá lớn, các gia tộc nhỏ sẽ nhân cơ hội này để thực hiện các cuộc đảo chính, rồi chiến tranh vẫn sẽ tiếp tục nổ ra... Cho nên việc sử dụng phép thuật này phải được cân nhắc rất kĩ lưỡng. Hiện giờ chúng ta vẫn chưa dám sử dụng nó, tất cả mọi người đang cố kéo dài thời gian để tìm ra những chiến lược mới để cho chúng ta giành chiến thắng mà không phải sử dụng đến phép thuật đó. – Cô giải thích với giọng điệu rất nghiêm túc khiến cho các bạn của cô thấy được tầm nghiêm trọng của vấn đề.

-Thế giới này thật sự rất ác liệt sao ? –Celia lo lắng hỏi lại một lần nữa, trong mắt cô lộ ra vẻ mong chờ từ “Không” thốt ra từ miệng Hana.

-Thật sự là như vậy, nó rất ác liệt. –Cô nói.

"Réc" Một tiếng kêu to dữ dội xé ngang bầu không gian yên tĩnh.

Mọi người ai nấy đều nhìn lên trời để xem cái gì đã phát ra tiếng kêu đó, nhưng vừa nhìn lên sắc mặt bọn họ đã không còn chút máu, họ chìm trong sợ hãi tột độ. Trên bầu trời xuất hiện một đốm đỏ và nó nhanh chóng tiến lại gần hơn, đến khi họ kịp nhận ra thì đã không còn đường thoát thân, vì giữa đồng cỏ mênh mông không có gì có thể giúp họ trốn khỏi thứ đang bay đến kia.

-Ah –Celia khóc thét lên trong cơn hoảng loạn, cô ngồi bệt xuống sợ đến mức chân tay rã rời.

Còn Vanessa lập tức chạy trốn, thứ kia càng lúc càng di chuyển nhanh hơn.

-Cho tôi được sống...!!! –Vanessa vừa chạy vừa la lên trong nước mắt.

Alvin cũng không muốn chết nên cậu cũng cố gắng tìm chỗ có thể ẩn mình đi, cậu sợ hãi đào bới đất đến bong tróc cả móng tay, cậu giờ đây chỉ muốn đào một cái hố để có thể chui xuống ẩn nấp.

Kevin hoảng sợ nhìn Hana mà hét lớn:

-Một...con...rồng...đang bay đến...chỗ chúng ta.

Hết chương 7.

Bạn đang đọc truyện *Hana! Huyền Thoại Sát Thuật*. được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 8: Rồng!

Tác giả: Trần Mạnh Bảo thân tặng Trương Thị Thùy Trinh bộ truyện này.

"Phạch...phạch...phạch" Tiếng vỗ cánh của con rồng càng ngày càng lớn hơn.

Đôi chân của Vanessa giờ đây mỏi nhừ, cô chạy chậm dần rồi dừng lại, giờ đây trong người cô không còn chút sức lực nào để bước tiếp nữa, thế nên cô cố gắng chui vào trong đám cỏ để che giấu bản thân mình.

-Mau trốn thôi Celia. –Kevin giọng đầy hoảng sợ, cậu nói xong liền nhảy vào bụi cỏ gần đó trốn.

Celia nghe Kevin nói liền gắng gượng đứng dậy vì cô không muốn chết, Alvin nắm tay của Celia kéo vào trong bụi cỏ. Bọn họ ai nấy đều chạy trốn hết bỏ lại Hana một mình đối mặt với con rồng.

Nhưng Hana thì không một chút sợ hãi mà còn nở một nụ cười rất tươi và vẫy chào con rồng đang bay đến kia.

-Bobby, Bobby, mau đến đây nào! –Cô hét lớn.

Một con cuồng phong dữ dội ập đến, cò cây trên thảo nguyên đều bị nghiêng ngã, con rồng từ từ đáp xuống trước mặt cô, sải cánh của nó rộng gần hai mươi mét, cò cây dưới đất giờ đây đã bị nó giẫm nát.

Cô nhẹ nhàng bước đến bên nó, nó ngoan ngoãn cúi đầu xuống để cô vuốt ve. Các bạn cô khi thấy cảnh tượng này không khỏi sửng sốt, tay cô đang đặt trên đầu một con rồng khổng lồ, dài khoảng răng nanh sắc nhọn, đôi mắt của nó như hòn than đang hồng cháy, chất chứa trong đôi mắt ấy là sự quy phục trước quyền năng của cô. Cả cơ thể nó đều là một màu đỏ rực lửa, lớp vảy bao bọc khắp người nó trông rất cứng cáp như những chiếc áo giáp, nó có một chiếc đuôi dài với đầy rẫy vảy nhọn mọc chi chít, nếu bị chiếc đuôi này quất phải thì đảm bảo cơ thể sẽ bị xé nát ra hàng trăm mảnh.

-Hana! Cậu làm gì thế, nó sẽ ăn thịt cậu mất. –Vanessa la lên, thật sự trong lòng cô ta không lo lắng gì cho Hana cả, cô ta chỉ sợ Hana chết thì sẽ không có ai giúp cho cô ta sống sót quay trở về mà thôi.

-Không sao, nó là thú cưng của tớ, nó tên là Bobby. –Cô cười nói trấn an các bạn.

Bọn họ giờ đây vẫn chưa thể bình tĩnh được, đôi chân run rẩy cố gắng đứng dậy từ trong đám cỏ, mồ hôi ai nấy đều vã ra đầy trên trán. Gương mặt đầy sợ hãi, trong ánh mắt vẫn còn sự hoảng loạn động lại.

-Có thật...là nó không...ăn thịt chúng tớ chứ. –Alvin run sợ từ trong bụi cỏ nói vọng ra.

-Không, nếu nó muốn ăn thì đã ăn từ lâu rồi, các cậu mau đến đây, nó hiền lắm, không cắn đâu chỉ nhai và nuốt thôi. –Cô cười nói.

Nghe cô nói thế, bọn họ vừa đứng lên liền ngồi xuống trong sợ hãi... gương mặt giờ đây không còn trắng bệch nữa mà là chuyển sang màu đỏ gay.

-Hi hi! Tớ đùa thôi, vì các cậu là bạn của tớ nên chắc chắn nó sẽ không làm hại các cậu, tớ cam đoan. –Cô trấn an tinh thần mọi người.

–Mau lại đây làm quen với nó nào. –Cô ra hiệu cho các bạn lại gần nó.

Kevin muốn tỏ ra mình mạnh mẽ cho nên cậu đứng dậy đi đến nó dưới ánh mắt ngưỡng mộ của Celia, Vanessa và Alvin. Cậu cố gắng che đi nỗi sợ hãi trong lòng mình, thật ra cậu không muốn Hana xem mình là yếu đuối.

-Cô ấy đã bảo con rồng ấy là thú cưng của mình rồi, không việc gì phải sợ. –Cậu nói thầm để trấn an tinh thần.

-Đặt tay của các cậu lên đầu nó đi, nó rất thích người khác xoa đầu. –Cô vừa nói vừa lấy tay của Kevin đặt lên đầu của con rồng.

–Thật ấm áp phải không?

Kevin ban đầu rất khiếp sợ định rút tay lại, nhưng hơi ấm tỏa ra từ đầu của con rồng như đang cảm hóa trái tim của cậu, mọi buồn phiền âu lo giờ đây đều được tan biến. Dù cho bề ngoài của nó trông rất đáng sợ tuy nhiên nó lại đem lại cho chúng ta cảm giác yên bình khi chạm vào.

-Thật ấm áp, nó cho tớ một cảm giác yên bình. –Kevin với về mặt tươi vui nói.

Ba người kia khi thấy Kevin chạm vào đầu con rồng mà vẫn bình yên vô sự liền thở phào nhẹ nhõm như được trút bỏ bao nhiêu âu lo, dù cho vẫn còn một chút sợ hãi nhưng họ vẫn đứng dậy đi đến chỗ Hana.

-Trông con rồng này đáng sợ quá! –Celia hét lên khi cô tiến lại gần con rồng.

Vanessa thì đứng ở một khoảng cách cô cho rằng là an toàn, vì cô sợ lỗ như con rồng nó nổi con điên rồi nuốt cô vào bụng.

-Lại đây đi Vanessa, nó hiền lắm. –Alvin lúc này đang xoa đầu con rồng nói.

Nghe Alvin nói vậy cô phần nào an tâm bước lại gần hơn rồi núp sau lưng cậu.

-Sao cậu lại có được con rồng này thế Hana? –Kevin nhìn con rồng với ánh mắt thích thú hỏi?

-À, lúc trước tớ có theo mẹ sang vùng núi lửa để kí hiệp ước hòa bình giữa hai đại gia tộc Pendragon và Royal, khi ấy tớ mới mười hai tuổi vì bản tính tò mò nên tớ đã lên vào phòng ấp trứng rồng của tộc Pendragon. Giữa căn phòng đầy có một quả trứng màu đỏ tuyệt đẹp, tớ định lại gần chạm vào thử thì một chú rồng con rất xinh chui ra từ trong quả trứng, lúc ấy nó cứ bám theo tớ đi đâu nó cũng đi theo cả chơi với nó thật sự rất vui. Trưởng tộc Pendragon thấy tớ thích nó quá và cũng muốn tạo một khởi đầu tốt đẹp cho hai bên gia tộc cho nên đã tặng nó cho tớ. Tớ nuôi nấng nó đến giờ cũng được sáu năm rồi đây.

-Woa! Cậu siêu thật, không ngờ cậu còn nuôi nấng được một con rồng trong vòng sáu năm đấy. –Celia trầm trồ khen ngợi.

-Nào lên thôi, nó sẽ chở chúng ta đến cung điện. –Cô nhảy lên lưng con rồng.

-Không phải cậu nói phải đi bộ ba ngày sao? –Alvin ngạc nhiên khi nghe cô nói vậy.

-Tớ đùa đấy, thảo nguyên này rất nguy hiểm cho nên chúng ta không thể nào đi bộ trong nó được. Khi chúng ta tới đây thì Bobby ở cung điện đã biết do

mũi của nó rất thính, cho nên tớ định cho các cậu đi bộ một chút đợi lúc nó đến là vừa, nhưng không ngờ lại bị bọn sát thủ mai phục, nào mau lên đây. – Cô vừa nói vừa ra hiệu cho mọi người leo lên.

Bọn họ nhìn thấy lưng con rồng khổng lồ đầy vảy đỏ trông thật ghê sợ nên không dám leo lên mà cứ chân chừ ở dưới.

-Tớ thà đi bộ chứ không ở trên người cái thứ gớm ghiếc đấy đâu!!! –Celia nói trong sợ hãi.

-Tôi cũng vậy tôi sẽ không lên đâu. –Vanessa nói và quay người đi như không muốn nghe nữa.

Kevin và Alvin thấy vậy liền động viên hai người họ tuy nhiên bọn họ quá cứng đầu nhất quyết không chịu lên. Bốn người cứ mãi giằng co với nhau, không ai thềm nghe ai.

Cô thấy vậy liền nói nhỏ vào tai con rồng, nó lập tức lấy móng vuốt của mình móc vào cổ áo của họ đưa họ lên lưng.

-Ah, Thả tôi ra! –Celia hét lên trong sợ hãi, cô tay chân cô vung vẩy trong không khí.

Vanessa cũng hoảng hốt không kém khi bị nhấc bổng khỏi mặt đất. Sau khi mọi người đã tìm được vị trí an toàn trên lưng con rồng thì Hana hô lớn:

-Đến giờ bay rồi! –Lời cô vừa nói tức thì con rồng tung cánh bay lên đến tận trời cao.

-Các cậu nhớ bám chặt vào. –Cô nhắc nhở.

Celia, Alvin, Kevin, Vanessa đều cố gắng bám chặt vào vảy trên lưng con rồng, họ bây giờ không dám nhìn xuống nữa, vì họ sợ khi nhìn xuống họ sẽ không có đủ dũng cảm để tiếp tục giữ chặt tay.

-Ah! Sợ quá, mau cho tôi xuống huhuhu! –Vanessa khóc thét nói.

-Làm ơn!Hana, cho tớ xuống tớ sợ lắm! –Celia hoảng sợ kêu la.

Còn Kevin và Alvin không sợ hãi mà cảm giác rất thích thú vì đây là lần đầu tiên hai cậu được bay. Một cảm giác thật tuyệt vời.

Những cơn gió mát lùa qua mái tóc của Hana, từng sợi tóc như đang vui đùa cùng với gió, những đám mây trôi nổi trên nền trời thật đẹp. Con rồng bay xuyên qua những chiếc kẹo bông mây vẽ nên những bức tranh của chốn thiên đường, giờ nhìn xuống mặt đất chỉ thấy một màu xanh của cỏ cây, xa xa đẳng chân trời là ánh hoàng hôn đang khuất dần sau góc núi.

Những cánh chim mới đang về rừng tìm chốn ngủ, thế nhưng thật tội nghiệp thay chúng sẽ ngủ mãi mãi không bao giờ có ngày mai, tại vì bây giờ là lúc những con dơi đi kiếm ăn, những con dơi khát máu bay vào xâu xé miếng mồi ngon dâng đến tận miệng. Đây là quả là quy luật của thế giới này “Giết hoặc bị giết.”

Celia và Vanessa đã dần quen với việc ở trên lưng con rồng cho nên không còn la hét nữa mà tận dụng cơ hội này để ngắm nhìn bầu trời. Bầu trời lúc này gần đến mức có thể chạm vào, sắc trời chiều tà thật là đẹp khiến cho lòng người không khỏi xao động.

Celia vừa nói vừa chỉ tay về phía một đám mây hồng to lớn, giọng cô đầy vẻ thích thú.

-Cậu nhìn kia Hana! Trên tầng mây đó có một lâu đài.

Quả thật trên đám mây ấy có một tòa lâu đài bằng ngọc thạch lấp lánh giữa bầu trời lúc hoàng hôn, nó to lớn sừng sững nhô ra khỏi đám mây đang có che giấu nó khỏi ánh mắt của những kẻ tò mò, ánh dương tà nhẹ nhàng chiếu vào càng làm cho nó toát lên vẻ đẹp lung linh và tráng lệ.

-Đây là tòa lâu đài của Gia tộc thiên sứ Michael, vì họ cai trị cả vùng trời rộng lớn do nên lâu đài của họ nằm trên mây để tiện di chuyển đi khắp nơi trên bầu trời. –Cô giải thích.

"Xoẹt" Một tia sét từ trên trời giáng xuống nhắm thẳng vào Bobby đang bay...

Hết chương 8.

Bạn đang đọc truyện *Hana! Huyền Thoại Sát Thuật*. được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 9: Lâu Đài Trên Mây.

Tác giả: Trần Mạnh Bảo thân tặng Trương Thị Thùy Trinh bộ truyện này.

"Xoẹt" Tia sét giáng thẳng xuống người Bobby, nó không kịp né tia sét đang bay đến với một tốc độ chớp nhoáng cho nên...

Khiên Máu!!! –Ngay lập tức Hana đã sử dụng khiên máu để đỡ lấy toàn bộ tia sét đó, tuy nhiên vẫn còn hàng trăm tia sét đang giáng xuống nữa. Những đám mây hồng dưới ánh nắng hoàng hôn bây giờ đổi màu xám xịt, giông tố nổi lên, tiếng gió gào thét bên tai, bầu trời đang nổi giận.

-Hana! Chúng ta sẽ chết ở đây sao? –Celia hoảng sợ nói.

-Cô mau làm gì đi chứ Hana, không thì chúng ta sẽ bị sấm sét đánh chết mất. –Vanessa run sợ cầm tay Hana nói với giọng cầu xin thảm thiết.

Alvin không hiểu chuyện gì đang xảy ra lúc này bầu trời không hề có một đám mây đen cơ mà tại sao bây giờ giông tố lại nổi lên nhằm trúng họ mà giáng xuống.

-Chuyện gì đang xảy ra vậy Hana? –Alvin lo lắng hỏi.

-Chắc, vì Bobby bay quá cao cho nên chúng ta dính phải phép thuật phòng không của gia tộc Michael rồi. –Cô nói với giọng đầy lo lắng.

–Đành phải sử dụng phép thuật này để ngăn những đợt sét xả xuống thôi. Cô vừa nói liền cắn vào ngón tay mình đến tóe máu, mắt cô chuyển dần từ màu vàng sang đỏ rực, tóc cô cũng theo mắt mà chuyển màu thành màu đỏ.

-Hồi dòng máu ma cả rùng trong ta hãy thức tỉnh đi, hãy cho ta mượn quyền năng của hắc tộc Vladimир, Huyết Thuật!!! Mưa Máu!!!. –Cô hét lớn.

Ngay lập tức một vùng trời hóa thành màu đỏ ngầu, máu trên trời không ngừng rơi xuống, những đám mây mù dính phải những giọt máu này liền bị tan biến. Sấm sét cũng không còn giáng xuống nữa, nhưng những giọt mưa máu vẫn không ngừng tuôn rơi nó phân rã tất cả những gì nó chạm vào, làm cho một vùng thảo nguyên rộng lớn ở dưới mặt đất thoáng chốc chỉ còn lại xác cò tro trụi, máu phủ đỏ cả vùng đất đỏ.

-Ah! Mưa máu, thật kinh khủng. –Celia lại la lên, cô lùi lại đứng sát cạnh Hana, những cảnh tượng chỉ có trong phim kinh dị giờ đây đã trở thành sự thật.

Vanessa trong lòng cũng rất sợ hãi nhưng khi thấy những đợt giông tố kia đã dừng lại cô cũng cảm thấy an tâm hơn.

"Xèo" Một giọt máu bắn vào áo Kevin chiếc áo ngay lập tức bị thủng một lỗ lớn. Kevin hét hoảng lùi ra sau mấy bước, cúi và vớt luôn chiếc áo.

-Cẩn thận chứ! Máu này có khả năng ăn mòn thứ gì nó chạm vào, nó ăn mòn sinh lực lẫn vật chất, cho nên nó rất nguy hiểm. –Cô nói lo lắng nói.

Cô sử dụng huyết khiến để các bạn không bị dính phải những giọt máu này, thật sự cô không hề muốn sử dụng phép thuật này đâu, nó là một phép thuật siêu cấp của hắc tộc Vladimир vừa này cô chỉ sử dụng một phần tư sức mạnh thật sự của phép thuật này tuy nhiên nó đã phá hủy hết một vùng thảo nguyên rồi, nếu sử dụng toàn bộ khả năng của nó thì những giọt máu này sẽ ăn sâu vào lòng đất phá hoại đến gốc rễ. Cô phải sử dụng nó vì nếu những tia sét vẫn tiếp tục giáng xuống thì khiên máu cũng sẽ chịu không nổi.

Con mưa máu dần tan đi, cung điện kia vì có sử dụng phép thuật bảo vệ siêu cấp nên chỉ bị hư tổn nhẹ, trưởng tộc Michael thấy lâu đài của mình tự nhiên bị tấn công bởi một phép thuật siêu cấp nên rất tức giận.

–Mau đi tìm kẻ đã gây ra việc này cho ta!

Các thiên sứ hộ pháp liền tức tốc bay xuống thăm dò tình hình, và họ không khỏi sửng sốt tại vì phép thuật phòng không của họ đã bị phá vỡ, một phép thuật phải mất rất nhiều thời gian tạo dựng thế mà giờ đây đã dễ dàng bị phá giải. Họ đảo mắt nhìn xung quanh, thì thấy một con rồng trên lưng chở một đám người.

-Đích thị là đám người kia. –Các thiên sứ nói với nhau.

-Hồi sức mạnh của bầu trời, nhân danh thiên sứ hãy phán xét cuộc sống đầy tội lỗi. Lôi Thuật! Lôi Tiến.

Tên thiên sứ vừa nói xong, liền bắn một mũi tên sấm sét vào thẳng đầu con rồng, nhưng mũi tên chưa kịp chạm đích thì đã bị...

"Rắc" –Hana đã chụp lấy mũi tên và bẻ gãy nó làm đôi. Những tên thiên sứ đều khiếp sợ vì chúng biết mũi tên kia bay còn nhanh hơn tốc độ của âm thanh và sát thương của mũi tên đó là cực mạnh nếu bắn trúng mặt đất sẽ gây ra một vụ nổ cực kì lớn tuy nhiên nó lại bị cô bẻ một cách quá nhẹ nhàng.

Các bạn cô giờ đây sửng sốt vì không biết chuyện gì đang xảy ra, chỉ thấy trên tay cô là một mũi tên không ngừng phát ra những tia lửa điện.

Cô dùng đôi cánh của tinh linh bay đến tiếp cận đám thiên sứ kia.

Cánh Tinh Linh là phép thuật bẩm sinh của tộc tinh linh Royal giống tộc thiên sứ Michael đôi cánh này bình thường sẽ không thấy nhưng nếu tinh linh kích hoạt phép thuật này nó sẽ xuất hiện, một đôi cánh trong suốt như thủy tinh.

-Sao gia tộc Michael lại tấn công ta vậy? –Cô nở một nụ cười đùa nói.

Đám thiên sứ kia giờ mới nhìn rõ được cô, khiến cho mặt mày chúng tái mét, chúng run sợ nói:

-Tiểu thư Royal chúng tôi vô cùng xin lỗi, chúng tôi cứ tưởng kẻ lạ sử dụng ma thuật siêu cấp để khiêu khích, nhưng vì không nhận ra nên đã vô ý tấn công cô, xin lỗi vì đã mạo phạm.

-Không sao cả, chuyện này là ta có lỗi, thôi thì ta sẽ ghé qua lâu đài của các người để thăm trường tộc Michael. –Cô cười nói.

-Vâng được ạ. –Hai tên thiên sứ nói xong liền dẫn cô đi lên lâu đài trên mây.

Cô ra hiệu cho Bobby bay lên, xuyên qua những đám mây dày đặc cuối cùng họ cũng tới được lâu đài của tộc Michael.

Lâu đài này càng đến gần càng toát ra một vẻ đẹp không thể nào cưỡng lại được, ngọc thạch lấp lánh chiếu sáng từng góc ngách trong tòa lâu đài này. Xung quanh lâu đài được bao bọc bởi những hàng cây, nhưng đây không phải là cây bình thường mà là những cây được tạc bằng hồ phách trông rất tinh xảo. Cánh cửa vào cung điện tỏa ánh hào quang rực rỡ của hàng vạn viên kim cương được đính lên trên. Bên cạnh cửa ra vào còn có hai bức tượng thiên sứ giữ cửa, nhìn trông nó chỉ như hai bức tượng vô tri vô giác, nhưng thực chất chúng đều có ý thức, nếu kẻ lạ mặt nào mà không được sự cho phép dám tiến vào thì nhất định sẽ bị bọn chúng truy lùng đến chết.

-Nơi này thật đẹp Hana. –Alvin tấm tắc khen.

-Nơi này cứ như trong truyện cổ tích vậy, thật tráng lệ. –Celia nói, mắt cô không ngừng đảo xung quanh để ngắm nghía tòa lâu đài này.

Vanessa lần đầu tiên thấy một cảnh tượng đẹp tuyệt trần như thế này lòng cô chỉ ước rằng mình sẽ được sống trong tòa lâu đài này.

Kevin cũng bị vẻ đẹp ở nơi đây thu phục, cậu nhìn ngắm các họa tiết trên những bức tường, cậu trầm nghĩ:

-Người tạo ra được tòa lâu đài này phải là một thiên tài.

Hana tiến lại cánh cửa chính của tòa lâu đài, khi cô vừa đẩy cửa ra thì hào quang bên trong nó, khiến người ngoài không khỏi lóa mắt. Trước mặt mọi người giờ đây là một đại sảnh to lớn, nền nhà được dát vàng trông thật xa hoa.

-À, thì ra là cô đến đây chơi à. –Trường tộc Michael- Adrian Michael nói.

-Lâu rồi không gặp ngài, ngài vẫn khỏe chứ. –Cô lễ phép nhún người cúi chào nói.

-Cô không đến thăm thì có lẽ ta sẽ khỏe hơn. –Ông nói to.

-Cũng đã hai năm tôi không đến đây rồi. –Cô cười nói.

-Tôi còn nhớ hai năm trước khi cô đến đây cô đã phá nát hai bức tượng thiên sứ giữ cửa vì chúng nó tấn công cô. –Ông nói với ánh mắt có vẻ tiếc nuối.

-Chuyện đã qua sao ông còn nhắc lại, mà mẹ tôi cũng đã bồi thường thiệt hại rồi cơ mà. –Cô bĩu môi nói.

-Số tiền mẹ cô bồi thường chỉ bằng một phần mười số tiền tạo ra một con thiên sứ mà thôi, và hôm nay cô còn lên đây thì đã phá vỡ luôn phép thuật phòng không của ta, phép thuật đó rất đắt đấy. –Ông nói với giọng điệu tức giận, chân mày ông cau lên, mặt đỏ bừng.

-Tôi thành thực xin lỗi. –Cô vừa nói vừa nhìn Kevin đang co ro vì lạnh.

-Có, mà đám người sau cô là ai vậy? –Ông đưa mắt nhìn về phía sau lưng cô, thắc mắc hỏi.

-Là bạn của tôi, bây giờ ông có thể cho người dẫn họ vào bên trong nghỉ ngơi được không? –Cô nói.

-Được! Người đâu mau ra đây dẫn họ đi vào phòng tiếp khách của lâu đài này.

Bốn người họ đi theo thiên sứ dẫn đường, họ càng đi sâu vào cung điện càng thấy nó lộng lẫy, tường ở bên trong được làm bằng thạch anh tím, cho nên khi bị ánh sáng chiếu vào nó sẽ phát ra những ánh sáng tím huyền ảo. Thiên sứ đó dẫn họ đến một gian phòng ở giữa có một chiếc bàn uống trà được làm bằng cẩm thạch, thiên sứ ra hiệu cho mọi người ngồi vào đó rồi anh ta đi lấy áo cho Kevin và thức ăn, nước uống. Các bạn của cô giờ như được thư giãn khỏi tâm trạng căng thẳng, khi ngắm nhìn cảnh đẹp trong phòng này, họ ngắm nhìn bức tranh được vẽ trên trần nhà, trên bức tranh là hình ảnh một thiên thần đang hát ru cho những đứa con mình ngủ dưới ánh sáng dịu nhẹ của bầu trời. Bức tranh được vẽ với những nét vẽ sắc sảo và màu sắc của bức tranh như hòa hợp với thiên nhiên. Mãi ngắm bức tranh mà họ đã thiếp đi từ lúc nào không hay biết.

-Tại sao hôm nay cô lại ghé thăm ta? -Adrian thắc mắc hỏi.

Bỗng, có một thiên sứ hộ pháp hoảng hốt bay trên mặt biểu lộ sự sợ hãi.

-Cấp báo! Chúng ta bị tấn công. -Lời nói này đã phá vỡ sự yên bình vốn có của chốn thiên đường.

-Giờ ông đã hiểu lý do tôi thăm lâu đài của ông chưa, tại vì tôi sợ các bạn của tôi phải chứng kiến trận chiến này. –Hana mỉm cười nhẹ nhàng nói.

-Ồ, thì ra cô đã biết bọn chúng sẽ tới đây sao? –Adrian nói.

-Lỗi cũng là do tôi, sau cơn mưa máu thì tôi cảm thấy Âm Khí đang tràn đến đây cho nên tôi phải ghé thăm lâu đài vì nó là nơi an toàn nhất cho các bạn của tôi lúc này và tôi sẽ giúp ông một tay xem như tạ lỗi. –Cô nói.

-Được! Vậy chiến thôi. –Ông hét to và giờ cao cây cung sấm sét lên.

Hết chương 9.

Bạn đang đọc truyện *Hana! Huyết Thảo Sát Thuật*. được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 10: Christina Royal.

Chương 10: Christina Royal.

Tác giả: Trần Mạnh Bảo thân tặng Trương Thị Thùy Trinh bộ truyện này.

"Riu...rít..." –Tiếng của những chú chim hót thật lành lốt và vui tai, chúng chao lượn trên bầu trời và thực hiện một bài hòa tấu của thiên nhiên.

Ở vườn thượng uyển của cung điện gia tộc Royal, có một người phụ nữ đẹp tuyệt trần, bà có làn da trắng sáng, đôi môi hình trái tim, gương mặt oval với chiếc mũi cao đẹp mê hồn, điểm tô trên gương mặt là một đôi mắt xanh như đá Aquamarine.

Bà khoác lên mình một bộ y phục trang nhã, lộng lẫy như của một nữ hoàng. Từng họa tiết trên bộ y phục ấy sắc sảo đến khó tin, như đang mô phỏng lại bức tranh của thiên nhiên. Bà đang ngồi bên một chiếc bàn trà nhỏ, bà ngồi đây để tận hưởng khí trời trong lành của buổi chiều tà. Bà nhẹ nhàng lấy một tách trà đang để trên bàn, hộp một ngụm nhỏ.

Đôi mắt bà nhìn ngắm xung quanh khu vườn, bao quanh khu vườn là một hàng rào hoa hồng xanh tuyệt đẹp. Những cây hoa hồng này không chỉ có tác dụng tỏa hương khoe sắc mà còn có tác dụng xua đuổi những tên yêu tinh muốn chui vào lâu đài để ăn trộm. Frank là gia tộc yêu tinh sống dưới lòng đất, ngoài tộc đó còn có rất nhiều tộc yêu tinh sống dưới lòng đất nữa, nhưng vì bị tộc Frank áp bức dẫn đến khan hiếm thức ăn thế nên một số tiểu yêu tinh của các tộc khác thường mò vào các cung điện xa hoa lộng lẫy hay nhà của các địa chủ để ăn cắp châu báu.

Bọn chúng thường chui dưới lòng đất để đi qua các lớp lính canh, nhưng chúng không thể chui qua những bụi hoa hồng này, tại vì khi chúng chui qua thì rễ cây sẽ tóm chúng lại siết chặt chúng đến chết, hút máu của chúng để làm chất dinh dưỡng nuôi cây và lúc ấy hoa hồng sẽ hóa đỏ. Có một số tên yêu tinh thấy việc chui qua là không khả thi thế nên chúng không chui dưới mặt đất nữa mà định chạy băng qua bụi hoa hồng, tuy nhiên những cánh hoa này là một vũ khí lợi hại, khi có kẻ thù đến gần thì những cánh hoa này sẽ biến thành những cánh thép sắc bén bắn vào kẻ thù như những chiếc phi tiêu. Cho nên xác của các yêu tinh nhỏ ở bên ngoài bụi hoa hồng là không ít và rễ cây sẽ trôi lên dọn dẹp những cái xác ở bên trên.

-Cạch! –Tiếng bà nhẹ nhàng đặt tách trà xuống. Bà nói thăm:

–Sao giờ này Bobby vẫn chưa đưa con bé về nhỉ, lại xảy ra chuyện gì sao?

Chợt, có một điều khiến bà không thể nào bình tĩnh được, vùng trời phía đông hóa màu đỏ máu, nét mặt bà chuyển từ ngạc nhiên sang sùng sốt:

-Con bé tại sao lại sử dụng thuật này? Chẳng lẽ nó gặp điều gì bất trắc. –Bà lo lắng nói.

-Thảo Thuật! Thảo Thị!

Thảo Thị là con mắt của cô cây, là phép thuật dành cho người đứng đầu gia tộc Royal, cho người sử dụng nó tầm nhìn toàn lãnh thổ, thế nên bà đã nhanh chóng nhìn thấy sự việc đang xảy ra ở chỗ con gái mình.

Cô đang ở cùng một đám con người và còn dùng khiến máu bảo vệ cho chúng. Bà nhìn lên cao hơn, thì bà sốc đến ôm ngực lại vì đau tim, con gái của bà đang giáng một cơn mưa máu xuống lâu đài trên mây của gia tộc Michael.

Bà đưa tay lên xoa thùy thái dương và mặt mũi nhăn:

-Hana! Lần này con đã gây ra đại họa thật rồi.

-Dạ thưa! Trưởng tộc tôi có chuyện cần thông báo ạ. –Một tinh linh canh gác đi đến và quỳ xuống nói.

-Rồi người nói đi, có chuyện gì. –Bà nhẹ nhàng nói.

-Dạ thưa! Máy đo ma pháp của ta phát hiện được một lượng Âm pháp rất lớn của Hắc tộc Mundus, ở vùng phía đông ạ. –Tên lính nói với vẻ khẩn cấp.

Bà đã biết chuyện này thông qua thấu thị, sự thật là thấu thị còn cho bà thấy một chuyện kinh khủng gấp vạn lần nhưng bà vẫn bình tĩnh, giả vờ ngạc nhiên hỏi:

-Ngươi nói sao? Một lượng âm pháp rất lớn, chúng ta có thể ước lượng khoảng bao nhiêu tên không?

-Khoảng một vạn tên ạ, nhưng trong đó chỉ có khoảng năm tên cấp S những tên còn lại đều là cấp A trở xuống ạ. –Tên lính bẩm báo.

-Cảm ơn ngươi vì đã bẩm báo. –Bà thờ phào nhẹ nhõm khi nghe thấy lực lượng của địch chỉ toàn cấp S trở xuống.

-Vậy chúng ta có cần phái quân đến không ạ, bọn chúng đang tiến gần đến lãnh thổ của chúng ta. –Tên lính thắc mắc hỏi.

-Nghe chỉ thị của ta cho tinh linh hỗ trợ đi tiếp viện, các tinh linh chiến đấu thì không cần thiết, nhưng những tinh linh chiến đấu mà biết phép thuật giảm thương và trị thương thì cũng nên phái đi để giảm thương vong thấp nhất.

-Dạ bẩm! Những tinh linh hỗ trợ khả năng chiến đấu là rất yếu nếu chúng ta phái họ đi thì sao mà giành được phần thắng.

-Ngươi đừng lo, lúc này ta đã sử dụng Thảo Thị, ta đã thấy lâu đài trên mây của tộc Michael và con gái ta cũng đang ở đấy, cho nên chúng ta chỉ cần phái những tinh linh hỗ trợ để đi trợ chiến và giảm thiểu bớt thương vong cho tộc Michael.

-Dạ bẩm, còn một chuyện này nữa ạ, chúng ta đã mất tín hiệu liên lạc với tháp canh ở vùng biên giới phía Tây.

-Chuyện đó ngươi không cần phải lo, điều ưu tiên trước tiên của chúng ta là cử các tinh linh hỗ trợ đi.

Tên tinh linh ấy nghe xong cũng như hiểu được vấn đề liền cáo lui để đi thông báo cho toàn bộ lực lượng tinh linh hỗ trợ.

Tuy đã dặn dò với tên tinh linh kia nhưng bà vẫn không yên tâm.

Thảo Thuật! Thảo Linh Tâm(*)!

(*)Thảo Linh Tâm là phép thuật liên kết tâm linh của gia tộc Royal, chỉ cần sử dụng nó là bà có thể truyền đạt suy nghĩ của mình đến tất cả những người mang trong mình dòng máu Royal trong phạm vi một 10 Jam.

-Hỡi các tinh linh hỗ trợ hãy nghe lời ta nói, ta cần các ngươi tham gia vào cuộc chiến này, ba ngàn tinh linh hỗ trợ hãy chia làm ba nhánh tấn công khác nhau để tránh bị địch dồn đầu. Nhóm thứ nhất các ngươi hãy bay và ẩn mình trong mây nơi hạ cánh là lâu đài trên mây của tộc Michael, để đứng sau hỗ trợ cho những thiên sứ tấn công kéo dài thời gian cho nhóm thứ hai. Nhóm thứ hai các ngươi sử dụng Thảo Di Thuật di chuyển ở dưới thảo nguyên khi đến nơi hãy sử dụng Thảo Hồi Thiên, nó là phép thuật hồi phục cấp cao nhưng mất rất thời gian để chuẩn bị vòng tròn phép thuật cho nên các ngươi phải hành tung bí mật trong cỏ. Nhóm cuối cùng nhóm thứ ba nhiệm vụ các ngươi là sử dụng Thảo Khiên để bảo vệ cho nhóm thứ hai đang thực hiện phép thuật. Nhóm thứ ba cũng là nhóm dễ bị tấn công nhất vì phải tiên phong che chắn cho nhóm hai cho nên ưu tiên cho nhóm thứ ba những tinh linh chiến đấu nhưng biết sử dụng phép thuật hỗ trợ. Nhóm thứ ba các ngươi là nhóm quan trọng nhất trong cuộc chiến này cho nên các ngươi chỉ chiến đấu để phòng thủ chứ không được phép lao lên, nếu các ngươi lao lên sẽ tạo kẽ hở cho kẻ địch tấn công nhóm thứ hai, nếu Thảo Hồi Thiên không được thực hiện thì thương vong sẽ rất lớn các ngươi hiểu rõ chưa? –Bà nói với giọng điệu uy nghiêm.

-Rõ. –Ba ngàn tinh linh được phái đi đều đồng thanh đáp, và họ ngay lập tức lên đường theo chỉ thị của bà.

-Con gái chúng ta lại gây ra chuyện nữa rồi à. –Giọng nói của một người đàn ông phát ra từ sau lưng bà.

-Andrew, anh về rồi sao không phải gia tộc William gọi anh đến có việc quan trọng sao anh về sớm vậy? –Bà thắc mắc hỏi.

-Christina, anh đứng là đang ở đó nhưng anh nghe thấy mùi máu của phép thuật Mưa Máu nên lập tức trở về, anh cứ tưởng tộc Vladimir tấn công chúng ta chứ ai ngờ rằng cô con gái này lại giờ trò quậy phá. –Ông nói.

-Mưa Máu quả là phép thuật mạnh của tộc Vladimir, lúc này em sử dụng Thảo Thị thì thấy nó đã phá hủy cả một vùng thảo nguyên. –Bà nói.

-Thế nên lúc nhỏ anh không hề muốn cho Hana học huyết thuật là vì vậy nhưng không ngờ có người trong tộc Vladimir đã dạy cho nó. Đến giờ anh vẫn không biết người đó là ai, kể từ khi chúng ta biết nó đã có thể điều khiển được máu, chúng ta đã nhốt con bé lại không cho nó tiếp xúc với bên ngoài vì sợ nó học thêm các chiêu thức của Huyết Thuật. Tuy nhiên con bé không hề tầm thường như anh nghĩ, nó đã tự nghĩ ra các chiêu thức Huyết Thuật cho riêng mình dù vậy nó vẫn không thể kiểm soát được dòng máu mạnh mẽ của tộc Vladimir, cho nên anh dù không muốn nhưng vẫn phải chỉ dạy cho nó cách sử dụng Huyết thuật để nó có thể kiểm soát được dòng máu lần bản thân mình.

-Mau tiến lên!!! Phép thuật phòng không của tộc Michael đã bị phá hủy rồi, đây là cơ hội để chúng ta giết sạch bọn chúng. –Tên thủ lĩnh hô lớn.

Một vạn binh lính của hắc tộc Mundus tuân lệnh tiến đến lâu đài trên mây của tộc Michael, trông chúng nồng nặc sát khí, như đang chuẩn bị cho cuộc thảm sát các thiên sứ.

Hết chương 10.

Q.1 - Chương 11: Ngoại Truyện(Rose): Nước Mắt Của Loài Hoa (Phần 1).

-Vù...-Một cơn gió mạnh thổi ngang qua vườn hoa hồng đỏ thắm, khiến cho những cánh hoa mỏng đang ngủ yên dưới nền đất bay tít lên tận trời cao, rồi chúng lại từ từ rơi xuống như đang vui đùa cùng nhau trên bầu không gian vô tận, chúng đan vào nhau trông thật giống những cặp vũ công đang khiêu vũ dưới nền nhạc của đất trời.

Giữa vườn hoa có một bóng hồng xinh đẹp, trên tay cô đang cầm một bình nước để tưới cho những bông hoa đang nở rộ nơi đây, khu vực này là vườn hoa hồng đỏ khác với những hoa hồng xanh sặc sỡ ở vườn thượng uyển, hoa hồng đỏ được trồng ở đây với mục đích làm nước hoa và trà hoa hồng.

Cô vừa tưới hoa vừa nở một nụ cười tươi vui, cô đưa tay vuốt ve những cánh hoa hồng mềm mại, hương hoa vương nhẹ lại trên từng ngón tay nhỏ nhắn, những giọt nước lăn trên chiếc thềm đỏ của hoa hồng rồi từ từ rơi xuống vỡ tan trên nền đất, trông chúng như là nước mắt của những bông hoa.

Hòa vào tiếng gió là giọng nói của một cô bé xinh xắn, đó là Hana, hiện giờ Hana mới chỉ là một cô bé năm tuổi rất hiếu động, rất thích chạy nhảy và vui đùa. Dù cấp SSS là bẩm sinh nhưng lúc này Hana vẫn chưa có thể kích hoạt được sức mạnh ẩn chứa bên trong mình để bảo vệ bản thân vì cô còn quá nhỏ, cho nên ba mẹ cô phải giam lỏng đứa con gái tinh nghịch của mình trong cung điện. Tuy ở trong cung điện rộng lớn lạnh lẽo này nhưng cô bé không cô đơn vì cô bé luôn có một người sẵn sàng chơi chung với mình mọi lúc, người đó là Rose.

Rose là một cô gái xinh đẹp, cô có một gương mặt dịu hiền với đôi mắt nâu chứa đựng sự yêu thương, vẻ đẹp của cô càng được tôn lên nhờ mái tóc màu bạch kim điểm tô thêm nét đẹp cho mái tóc ấy là một dải ruy băng màu đỏ như những bông hoa. Cô vốn không phải cư dân của thế giới này, cô là một con người bị đưa đến đây bởi lỗ hổng không gian, nhưng cô rất may mắn tại vì lỗ hổng đã đưa cô vào trong kinh thành của tộc Royal, sau khi qua bài kiểm tra năng lực vì có tiềm năng nên cô đã đạt tới cấp B và được Christina Royal cho làm người hầu trong cung điện, có cô ở đây là một điều rất hạnh phúc của Hana, cô là người bạn đầu tiên mà Hana có được, một người bạn tuyệt vời.

-Hana đi đâu đây? -Cô cười dịu nhẹ nói và lấy tay xoa đầu Hana.

-Đi thăm chị ạ! -Hana cười tươi như hoa nói.

-Vào trong đi em, chị đang bận tưới hoa, em ở đây không khéo sẽ bị ướt đấy. -Cô nói với một giọng nhẹ nhàng khuyên Hana đi vào trong.

-Không! Hana thích ở đây với chị Rose. Trong cung điện không ai nói chuyện với Hana trừ chị ra cho nên Hana không đi đâu. -Cô bé vẻ mặt phụng phịu, lắc đầu nói, trong đôi mắt có vẻ thành khẩn van xin "Đừng đuổi em đi!".

-Vậy đợi chị tưới hoa xong nhé! Em lại gốc cây kia ngồi chơi đi. -Cô nói và chỉ tay về phía gốc cây, nơi có một bãi cỏ xanh mướt.

-Vâng ạ! -Hana nói với giọng điệu vui vẻ vì được ở lại, cô nhóc chạy nhanh đến gốc cây, nhảy và vui mình trong bàn tay của cô tưới.

Hana giờ đây nằm trên bãi cỏ và ngắm nhìn bầu trời, hôm nay trời thật là xanh không gợn một bóng mây. Bầu trời rộng lớn kia khiến cho cô bé thêm cái cảm giác tự do phóng túng, cô bé không muốn phải ở trong cung điện bao quanh là bốn bức tường cao đến nỗi không thể nhìn thấy được gì ở bên ngoài, cô bé muốn khám phá thế giới ở ngoài kia một thế giới mà cô bé chỉ nhìn thấy khi leo lên tầng cao nhất của cung điện, một đồng cỏ xanh bạt ngàn.

-Chị tưới xong rồi này Hana. -Rose vừa nói liền tiến lại bên cạnh Hana, cô nằm xuống bên cạnh cô bé và nở một nụ cười.

Hana nhìn sang Rose, cô bé lại thấy thứ đó một thứ mà Rose luôn đeo bên tai, cô tò mò hỏi:

-Sao chị cứ đeo thứ đó ở tai suốt vậy?

-À, thứ này là kỉ vật của cha tặng nhân ngày sinh nhật thứ mười sáu của chị, một chiếc tai nghe nhạc, kể từ khi qua thế giới này nó đã không còn sử dụng được nữa rồi nhưng chị vẫn tiếp tục đeo, vì chị mong muốn sẽ nghe thấy những bản nhạc trong tâm hồn mình, những bản nhạc vượt qua cả dòng kí ức để trở lại bên đôi tai này. -Cô nói với ánh mắt thoáng buồn, dường như kí ức năm xưa về cha lại ùa về trong cô, một người cha tần tảo cố gắng làm mọi việc từ lớn đến nhỏ để kiếm tiền nuôi đứa con gái duy nhất của mình. Ông biết con gái mình rất thích nghe nhạc nên đã cố gắng tích góp mua nó cho cô vào ngày sinh nhật, nhưng đó cũng là sinh nhật cuối cùng ông được ở cạnh con gái, chiếc hồ đèn đã nuốt chửng cô trong tiếng gào khóc của người cha tội nghiệp.

-Hana cũng muốn có một ngày sẽ nghe được bản nhạc đó! -Hana tinh nghịch nói.

Hai người lại đưa mắt ngắm nhìn bầu trời kia, bầu trời đem lại khát khao tự do cho Hana, đem lại cho Hana một cảm giác hạnh phúc. Nhưng đối với

Rose thì lại khác, bầu trời kia chính là nơi chiếc hồ đen xuất hiện và đưa cô rời xa người cha của mình, giờ đây cô ngắm nhìn bầu trời xanh nhưng trong tâm trí cô nó vẫn là một bầu trời âm u tĩnh mịch như cái hôm định mệnh ấy, hình ảnh của người cha lại hiện về in dấu trên nền xanh kia, gương mặt cha tỏ vẻ thống khổ khi mất đi người thân duy nhất của mình. Đôi mắt cô đầm lệ, cô tự hỏi “Cha ơi, liệu cha có còn sống để chờ ngày con có thể trở về không cha?” đây là một câu hỏi cô mà cô không bao giờ nhận được câu trả lời từ phía cha mình, tuy nhiên không cần cha trả lời, cô cũng biết được câu trả lời thật sự nằm sau câu hỏi đó rồi, một câu trả lời cay đắng khiến người nghe phải nuốt ngược nước mắt vào trong.

-Sao chị lại khóc? –Hana ngạc nhiên hỏi, đôi mắt to tròn của cô bé dán vào gương mặt lệ nhòa của Rose.

-Chị có một ước mơ là được trở về nhà? –Cô nói trong nước mắt và lấy một tay che hai mắt của mình lại, dường như cô không muốn ai thấy mình yếu đuối, cô luôn tự động viên bản thân phải mạnh mẽ để được gặp cha.

-Mai sau em lớn em sẽ giúp chị. –Hana tự tin vỗ vào ngực mình nói

Câu nói này thốt ra từ miệng của cô bé dường như khiến cho Rose vỡ òa trong cảm xúc, cô ôm chầm lấy Hana, nước mắt cô tuôn trào trên gương mặt đẹp như hoa. Gió khẽ lay những bông hoa trong vườn, những giọt nước còn đọng lại trong chúng khi nãy, giờ đây đều rơi xuống. Dường như cả vườn hoa đang khóc vì cô, nước mắt của loài hoa thấm ướt nền đất.

-Ai cũng có ước mơ để thực hiện, em cũng có một ước mơ. –Hana nói với giọng điệu buồn chán vì ước mơ bé nhỏ này của cô rất khó thực hiện được.

-Ước mơ của em là gì Hana, chị sẽ giúp em thực hiện nó? –Rose lấy hai tay mình đặt vào vai Hana, hai mắt cô nhìn thẳng vào mắt cô bé như đang muốn tạo niềm tin cho cô bé rằng “ước mơ đó sẽ thực hiện được thôi”.

-Em muốn đến khu vực đồng cỏ ngoài kia? –Hana nói với ánh mắt cầu xin.

Rose nghe thấy vậy liền cắn vào móng tay mình, vẻ mặt trầm mặc suy nghĩ vì cô biết để làm được việc này rất khó, quân lính ở khắp nơi không thể nào mà tự tiện ra vào được.

-Được rồi chị sẽ giúp em. –Rose vỗ vai Hana nói với ánh mắt như chắc chắn rằng ước mơ của cô bé sẽ thành hiện thực.

Sau đó Rose liền chạy vào cung điện, lấy một chiếc giỏ to và ra hiệu cho Hana chui vào trong. Sau khi Hana ổn định được chỗ dưới đáy chiếc giỏ, cô liền đặt một chiếc khay vào trong đó, vì giỏ này thiết kế theo kiểu chóp cụt cho nên chiếc khay như là một cái nắp ở trên che giấu Hana ở phía dưới, sau đó cô xếp thức ăn lên trên để nguy tạo thành chiếc giỏ đựng thức ăn cho một buổi dã ngoại. Phần cô cũng lấy một chiếc áo choàng màu xám để ngăn không cho nhiều người có thể thấy mặt mình.

Vì có thời gian rèn luyện rất lâu để trở thành cấp B cho nên việc xách một chiếc giỏ với cô nhóc năm tuổi bên trong cũng không mấy khó khăn, cô cố gắng tỏ ra bình thường và bước ra cổng của cung điện, nhưng chiếc giỏ to lớn không tránh khỏi ánh mắt tò mò của những tên lính canh cổng.

-Đứng lại! Cô đi đâu đấy! –Một tên lính đưa giáo ra ngăn đường, vói về mặt ngỗ ngáo.

-Tôi đang định tham gia một chuyến dã ngoại, anh xem trong giỏ này toàn thức ăn cho chuyến đi đó nè. –Cô vén chiếc khăn phủ trên giỏ để lộ bên trong biết bao nhiêu là món ăn.

Tên lính vẻ mặt dường như không hề muốn cho cô đi, ánh mắt hằn tỏ ra vẻ thêm thường đồng thức ăn kia.

-Thôi! Cho cô ta đi đi, dù sao cô ta cũng là người được Trường tộc xem trọng. –Một giọng nói của một binh lính cấp S vang lên, khiến cho tên lính kia phải lui xuống.

Cô nhìn ân nhân của mình với đôi mắt biết ơn và nói:

-Cảm ơn anh nhiều lắm! –Cô vẫy tay tạm biệt anh ta và bóng cô khuất dần sau cánh cửa của cung điện.

-Vượt qua một cái đã khó như thế, vậy mà chúng ta còn phải vượt thêm hai cái chốt canh nữa thì mới đến được đồng cỏ, cầu trời cho chúng con qua được kiếp nạn này. –Cô trầm nghĩ với vẻ mặt lo lắng, cô di chuyển nhanh trên nền đá vượt qua những khu phố sầm uất trong kinh thành.

Cánh cổng ra khỏi kinh thành cuối cùng đã hiện ra, binh lính canh giữ ở đây rất dày đặc lập tức cô liền bị ngăn lại:

-Cô đi đâu? –Mười tên lính đứng ra chặn cổng.

Bạn đang đọc truyện *Hana! Huyền Thoại Sát Thuật*. được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 12: Ngoại Truyện(Rose): Nước Mắt Của Loài Hoa (Phần 2).

-Tôi đi ra ngoài thành để tham gia vào chuyến đi dã ngoại do Trưởng tộc tổ chức dành cho các nữ hầu gái trong cung điện, tôi là nữ hầu được bà sủng ái nhất cho nên bà cho tôi đi trước để xem xét địa điểm dã ngoại, tí nữa sẽ có một đồng hầu gái tới đây để xin các anh qua công này cho xem.

Nghe đến hai từ “sủng ái” làm cho bọn lính kia tránh đường, lời nói dối của cô hoàn toàn được bọn chúng tin tưởng, nhưng cô phải mau chóng rời thành ngay lập tức nếu nhờ có người biết được cô đang nói dối thì nguy.

Ra ngoài thành không khí trở nên trong lành hơn, tuy nhiên ngoài thành vẫn là khu vực có cư dân sinh sống, họ sinh trong những thị trấn nhỏ để canh tác nông nghiệp cung cấp lương thực. Thành bao quanh cung điện này có tên là Thành Royal là kinh thành của tộc Royal, ngoài Thành này vẫn còn nhiều thành khác như Thành Sophia, Thành Ruby, Thành Heart và Thành Rose. Các thành cách nhau khoảng 100 Jam vì vùng thảo nguyên này vốn rất rộng lớn, mỗi thành đều chứa một lực lượng binh lính rất lớn để phục vụ cho việc tấn công và phòng thủ. Trưởng tộc Christana Royal và người hộ vệ của bà phải liên tục di chuyển giữa các thành để quản lý và duy trì sự hòa cho cuộc sống của người dân trong thành.

Giờ đây cô chỉ cần vượt qua một lớp lính canh của thành phụ (*) nữa thôi là sẽ ra được đến đồng cỏ.

(*) Thành phụ: Là lớp canh giữ cuối cùng, nó cách xa thành chính, giữa thành phụ là các thị trấn nhỏ, thành phụ được đặt để bảo vệ các thị trấn và trông coi vùng ngoại thành, nếu có biến sẽ lập tức thông báo cho thành chính để thành chính khai mở hệ thống phòng thủ.

-Cô kia! Cô không được phép đến đây, ngoài kia là vùng nguy hiểm! –Một đám binh lính chặn đường, tên thủ lĩnh la lên.

Đồng cỏ là nơi nguy hiểm nhất ở vùng đất này tại vì những tên vượt biên ẩn náu ở đó rất nhiều, chúng chờ đợi thời cơ để săn người, dù cho ở ranh giới với các vùng đất khác tộc Royal có lập tháp canh nhưng lũ vượt biên bằng cách nào đó vẫn chui vào được vùng đất này. Cho nên ra ngoài đó là cực kì nguy hiểm.

Trong lòng cô dù biết ngoài đó rất nguy hiểm nhưng cô rất muốn thực hiện ước mơ của Hana, cô nghĩ “Nếu ra ngoài đó một lát chắc sẽ không gặp chuyện gì đâu”. Vì thế cô nói với tên thủ lĩnh:

-Anh à, em chỉ ra đó một lát thôi, chỉ một chút thôi sẽ không có chuyện gì đâu, anh thấy chiếc giỏ này chứ, em ra đó mục đích để dã ngoại hít thở không khí thôi.-Cô vừa nói vừa nhảy mất đưa tình khiến tên thủ lĩnh rơi vào bẫy tình ái.

Tên thủ lĩnh cố gắng thoát khỏi ánh mắt đầy tình ý của cô và nói:

-Tuy vậy ta không thể nào cho cô đi dễ dàng được.

Cô tiến lại gần hắn ta, đặt tay trên ngực hắn với vẻ vui đùa và ghé sát vào tai hắn nói:

-Khi nào em về, chúng ta cùng nhau vui về nhé!

Tên thủ lĩnh nghe vậy lập tức đỏ mặt, ánh mắt bộc lộ vẻ thỏa mãn:

-Bọn bây tránh đường, để cô ấy đi.

Cô nhẹ nhàng bước đi qua lớp lính canh cuối cùng, mặc dù đã vượt qua nhưng cô vẫn ở trong tầm mắt của bọn chúng, nếu như thế thì Hana sẽ không ra ngoài được cho nên sau khi vừa mới ra khỏi thành.

"Cạch...cạch..." –Một quả bóng màu hồng lăn vào chỗ mấy tên lính đang đứng.

"Bùm" –Đây là bom gây mê do cô tự điều chế, khi này cô không dùng nó, vì khí gây mê này rất lâu tan, nếu như cô sử dụng lúc ở đây thì cô cũng sẽ gục ngay khi vừa bước ra khỏi thành.

-Thảo Thuật! Thảo Di Thuật.

Cô trượt nhanh trên những cánh tay của cô chẳng mấy chốc đã rời xa khỏi thành, cô mở chiếc giỏ ra cho Hana nhìn thấy nơi mà mình luôn ước mơ được đến.

-Ra nào Hana, chúng ta đến rồi. –Cô cười nói với Hana, cô bé vì quá mệt nên đã ngủ thiếp đi nhưng khi nghe Rose nói vậy liền bừng tỉnh, nhảy ra khỏi chiếc giỏ.

-Cảm ơn chị Rose! –Hana ôm chầm lấy cô, ánh mắt tỏ vẻ vui sướng với nụ cười tươi rói gắn trên môi.

Cô bé ngay lập tức chạy nhảy trên đồng cỏ xanh, xung quanh giờ đây không còn là bốn bức tường nữa mà là một đồng cỏ bạt ngàn với bầu trời cao rộng.

-Hahahaha, có ở đây đây và mềm quá chị ơi! –Hana cười và hét to lên...nhưng tiếng hét đó đã đánh động tới lũ sát thủ ở gần đấy.

"Rít...rít..." -Rose cảm giác thấy bất an, cô chợt nhận ra trong gió có sát khí, ngay lập tức cô chạy đến bên Hana, cô định sử dụng Thảo Di Thuật để đưa Hana rời khỏi đây ngay lập tức nhưng đã muộn xung quanh cô là một đám sát thủ, ánh mắt chúng tràn đầy sát khí, với dao kiếm còn dính vết máu.

-Ồ, con mỗi hôm nay cũng khá xinh đẹp đấy nhỉ? -Một ả đàn bà từ trong đám sát thủ bước ra, hình như ả ta là thủ lĩnh của bọn chúng.

Hana sợ hãi níu lấy áo của Rose:

-Chị ơi em sợ lắm, chúng ta về đi chị!

-Chúng ta sẽ về em đừng lo. -Cô nói với giọng trấn an Hana. Thật ra cô biết không còn đường thoát nữa, ma pháp tỏa ra từ người bọn chúng đều chứng tỏ bọn chúng cũng là một lũ cấp C, nhưng còn ả thủ lĩnh thì đã đạt đến cấp A. Cô cố gắng che cho Hana đang ở sau lưng mình mong rằng sẽ mở đường máu cho Hana chạy thoát.

-Chúng bây còn chờ gì nữa, mau lao lên giết con ả kia và con bé cạnh nó. -Ả ta lớn tiếng ra lệnh.

Bọn kia xông lên như hổ báo, chúng muốn moi tim và ăn gan cô gái xinh đẹp này.

"Xoẹt"-Đầu của những tên sát thủ chỉ biết lao đến đều rơi xuống.

Mái tóc màu bạch kim của cô tung bay trong gió, ánh mắt cô đã xuất hiện sát khí, cô tự nhủ lòng mình phải mạnh mẽ để bảo vệ Hana và bảo vệ ước mơ được trở về với cha. Một tay cô cầm dải ruy băng mà cô luôn buộc trên tóc, dải ruy băng kia giờ đây bị thấm ướt bởi máu của bọn chúng. Tay còn lại cô ép sát mặt Hana vào lưng mình để cô bé không nhìn thấy được cảnh tượng kinh khủng này.

-Thảo Thuật! Kiếm Thảo! (*) -Dải ruy băng lập tức hóa thành một lưỡi kiếm dài và sắc nhọn.

(*) Kiếm Thảo: Là một loại thảo thuật gia cường, nó có thể biến lá cỏ mềm mại thành một thanh kiếm để cho người niệm phép có thể sử dụng để tấn công kẻ địch, đây là phép thuật dùng nhu hóa cương, cô rất thông minh khi thử áp dụng thuật này lên dải ruy băng của mình biến nó thành một vũ khí có sát thương cao.

Những tên còn lại liền lùi về phòng thủ khi thấy những tên đồng đội của mình bị chết thảm. Chúng run run sợ sệt nhìn ả thủ lĩnh với ánh mắt như muốn nói "Chúng tôi sẽ không tiến lên đâu, tâm vũ khí của nó quá xa."

-Con nhỏ kia! Đã gần chết mà còn làm cản ả, để tao cho mày biết tay. -Ả ta đỏ mặt tức giận tại vì sự chú quan của ả ta đã khiến cho những tên thuộc hạ phải chết.

-Sát Thuật! Sát Kiếm! -Ngay lập tức trong không khí có một thanh guom tạo thành từ sát khí, bay đến nhắm thẳng vào cô, nó bay rất nhanh, nhanh đến nỗi cô chỉ kịp đẩy Hana ra để thân mình hứng trọn mũi kiếm đó.

Hana mở mắt ra, cô bé đã thấy người chị mình yêu quý đang khụy xuống vì bị một nhát kiếm đâm xuyên qua vùng bụng, máu thấm ướt hết cả áo của Rose, cô gục ngã trên nền cỏ toàn là máu, xung quanh cô còn có những chiếc xác không đầu máu không ngừng phun ra từ cổ.

Hana dù rất sợ hãi nhưng cô bé nhỏ ấy vẫn nâng bước chạy đến bên cạnh người bạn, người chị duy nhất của mình, mà òa khóc:

-Rose! Chị đừng có chết mà, em không cần chị thực hiện ước mơ của em nữa, em chỉ cần chị sống để ở bên cạnh em thôi, Rose, làm ơn đừng chết chị để sau này em và chị còn đi thăm cha chị nữa cơ mà, Rose!

-Đừng khóc Hana nhé, chị chỉ ngủ thôi rồi ngày mai đến em sẽ thấy chị mỉm cười chào buổi sáng, em đừng lo nhé Hana. -Cô lấy tay vuốt má Hana nói, máu từ khóe miệng cô đang dần trào ra.

-Ồ, đã chết đến nơi mà còn bày đặt diễn tuồng sao, để ta giết luôn con quỷ nhỏ này nhé. -Ả ta cầm kiếm từ từ bước đến, với nụ cười nham hiểm.

Rose lập tức đẩy Hana ra:

-Chạy đi Hana!!! -Cô nói trong nước mắt.

Hana giờ đây sợ sệt khi thấy ả ta đang tiến tới, cô bé lùi lại dần và khóc thét lên:

-Đừng lại đây, đừng lại đây!

-Hahaha, thật nguoi sẽ khiến ta ngon miệng đấy! -Ả, ta bước đến với vẻ tự mãn.

"Phập" -Rose đã lấy một chiếc dao nhỏ đeo trong người mình đâm vào chân ả ta và cô nắm chặt chân ả ta lại.

-Con ranh này, sao mày dám, có vẻ chưa cho mày nếm mùi vị của đau đớn thêm thì mày chưa sợ. -Ả ta nói xong liền lấy chân đá thẳng vào mặt của Rose.

-Mày mau buông chân tao ra. -Ả hét lên giận dữ.

Nhưng cô dù đau đớn bao nhiêu vẫn không chịu buông chân ả ta ra, cô hét lớn trong nước mắt:

-Hana! Mau đi đi! Mau đi đi! Đi đi và thực hiện cả ước mơ của chị và em! Hana! Nghe chị! Mau đi đi! Mau lên Hana! Làm ơn đi đi, chị xin em!—Cô khẩn thiết van xin Hana rồi đi vì Hana là cô bé mà cô yêu thương nhất và một người khiến cho cô có thêm hi vọng sống tiếp ở thế giới khốc liệt này.

Hana thấy cô như thế khiến cho hai chân cô bé run sợ, cô bé chỉ biết ngồi bất động một chỗ, van xin:

-Xin cô đừng giết chị ấy...xin cô đừng giết chị ấy... cháu xin...cô!

Nhưng ả ta bỏ ngoài tai những lời nói ấy ả lấy dao đâm khắp cơ thể của Rose, với vẻ mặt thích thú, ả dùng dao nạy từng móng tay của cô ra sau đó lấy dao đâm thẳng vào những ngón tay đó. Tiếng Rose kêu la thảm thiết, dù sao cô cũng là một người con gái nên không thể nào mà chịu đựng nổi sự tra tấn da man này.

Hana ở ngoài cầu xin trong vô vọng, tiếng hét của Rose và hình ảnh cô bị hành hạ ám ảnh vào tâm trí của một cô bé năm tuổi. Cô bé đau đớn khi thấy người mình thân yêu bị hành hạ, cô bé gào khóc xé như xé tan bầu không khí nơi đây. Cỏ cây nơi đây khi nghe tiếng khóc não lòng của cô bé liền lay động dữ dội, một cơn gió mạnh từ đâu đến thổi xuyên qua đồng cỏ.

Dưới chân Hana bỗng sáng lên một vòng tròn phép thuật màu xanh của cỏ cây, sau khi vòng tròn này xuất hiện Hana gào khóc đau đớn và thảm thiết hơn, có lẽ vòng tròn này đang kích hoạt sức mạnh đang ngủ yên trong Hana.

"Xoẹt"—Sau khi vòng tròn biến mất thì những cây cỏ mềm mại hóa thành những thanh kiếm nhọn hoắt đâm xuyên qua mọi thứ ở nơi đây, trước mặt cô là một cảnh thảm sát, những tên sát thủ kia đều chết hết, kể cả ả đàn bà kia, chúng đều bị kiếm xuyên qua khắp người, chúng chết nhưng trên mặt vẫn giữ nguyên cảm xúc trước khi chết vì chúng bị giết quá nhanh không có thời gian để kịp sợ hãi. Tuy nhiên... có một người... cũng đã bị đâm bởi những thanh kiếm đó...đó là Rose... thân thể cô giờ đây đang bị đâm bởi hàng ngàn nhát kiếm, gương mặt xinh đẹp đã bị hủy hoại hoàn toàn nhưng trên khóe miệng cô vẫn nở một nụ cười, dường như Hana được an toàn là điều khiến cô mãn nguyện nhất trước khi ra đi. Mái tóc màu bạch kim giờ đây đã bị nhuộm đỏ bởi máu, mất cô hai hàng lệ máu đang từ từ lăn trên gương mặt chỉ chừa những vết đâm, hàng lệ này là hạnh phúc hay u sầu?

Mái tóc đỏ kia bay trong cơn gió, bây giờ trông cô giống như một bông hoa hồng đỏ thắm đang khóc vì...Trên bãi cỏ mềm có tiếng như vật gì ngã xuống, có vẻ vì quá mệt mỏi sau khi kích phát năng lực cho nên Hana đã ngất lịm đi.

Bầu trời đột nhiên hóa sắc đỏ, một bóng đen từ trên trời bay xuống, đáp đến bên cạnh Hana.

Bóng đen đó vuốt lấy mái tóc của cô bé và nói:

-Xin lỗi con vì ta đã đến trễ nên đã không cứu được Rose.

Bạn đang đọc truyện *Hana! Huyền Thoại Sát Thuật*. được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 13: Chương 11: Vong Chiến.

Tại lâu đài trên mây.

Những vong hồn đang bay đến lâu đài trên mây, có những đám khí đen tỏa ra ngùn ngụt từ người bọn chúng. Những đám khí này là Âm Khí rất nguy hiểm, chúng lan đến đâu thì những đám mây trắng lập tức hóa thành màu đen rồi tan biến đi trong không gian.

-Hiện giờ quân số trên lâu đài của ông còn bao nhiêu?—Hana nhìn xuống dưới thấy bọn vong hồn không ngừng kéo quân đến, mặt cô chuyển sắc lo lắng hỏi.

-Hiện giờ trên lâu đài chỉ có khoảng hai vạn quân, vì cuộc tấn công quá bất ngờ nên ta không thể tập hợp quân ở các lâu đài khác đến cứu viện được. —Adrian lắc đầu nói với ánh mắt bất an vì cuộc tấn công quá bất ngờ sẽ không tránh khỏi thương vong.

Nếu tộc Royal có những thành trì vững chắc để canh giữ vùng thảo nguyên, thì tộc Michael cũng có những lâu đài bay nằm rải rác khắp bầu trời, vì vùng trời quá rộng lớn cho nên lực lượng binh lính của tộc Michael bị phân nhỏ.

-Tộc Mundus có phép thuật triệu hồi vong linh nữa, dù đang có một vạn quân của chúng đến đây thì cũng không khi chúng thực hiện phép đó thì quân số sẽ tăng gấp bội. —Cô cắn móng tay như đang bàn tính một thứ gì đó trong đầu mình.

-Gừ.... gừ.... —Tiếng của đội quân vong hồn ngày càng gần hơn, khiến cho cuộc đối thoại giữa cô và ông phải dừng lại.

Ông đưa mắt quan sát thì thấy lũ vong hồn kia đã bay đến rất gần, ông liền nhìn qua các thiên sứ hộ pháp đang cầm những chiếc cung sấm sét nhắm bắn, ông hô lớn:

-Lôi Tiễn!

Các thiên sứ hộ pháp bắn hàng loạt những mũi tên sấm sét vào lũ vong hồn, những mũi tên xuyên qua chúng lao thẳng xuống mặt đất và phát nổ khiến địa hình bị biến dạng.

Các thiên sứ hộ pháp vui mừng vì biết bọn chúng không thể nào tránh khỏi cơn mưa tên kia, nhưng sự thật là những mũi tên kia chỉ xuyên qua chúng chứ không hề gây một chút sát thương nào, khiến cho bọn chúng không hề sợ hãi mà hăng máu lao lên tấn công.

-Tiễn lên lũ Michael chỉ có vậy thôi không phải sợ. –Tên thủ lĩnh la lên.

-Âm thuật! Âm giới. –Một tên Mundus cấp S niệm chú.

Ngay lập tức bầu trời hóa đen, những cơn gió nổi lên thổi những hơi lạnh đến buốt giá, mặt đất dần dần nứt ra và những vong hồn dưới âm giới bắt đầu chui lên từ những kẽ nứt kêu hát vang trời.

-Éhhhhhhhh... éhhhhhhhh. –Chúng vừa bay lượn vừa kêu to.

Những thiên sứ hộ pháp dù có qua rèn luyện nhưng đây là lần đầu tiên họ đánh thực chiến với tộc Mundus cho nên họ không khỏi run sợ khi thấy cồi chết đang ở trước mắt mình. Mặt đất giờ đây đen ngòm không thể nhìn thấy gì đang xảy ra bên dưới nữa, họ chỉ thấy những vong hồn đói khát không ngừng bay lên tấn công.

-Á.... –Tiếng la thất thanh của một thiên sứ hộ pháp.

Anh ta đã bị một vong hồn chui vào trong, giờ đây sắc mặt chuyển sang trắng bệch không còn chút máu, anh ta tự bóp lấy cổ mình, đôi mắt dần dần hóa thành màu đen, gân xanh nổi lên khắp cơ thể, một lúc sau cơ thể anh ta vỡ nát, máu đen văng khắp nơi.

Một cảnh tượng khiến cho các thiên sứ không khỏi hãi hùng, một số tên hèn nhát đã cố gắng bỏ chạy nhưng vẫn không thể thoát khỏi nanh vuốt của lũ vong hồn. Một số người dũng cảm tiếp tục ở lại chiến đấu đến cùng quyết không lùi bước.

-Hahahah... hôm nay sẽ là ngày tàn của các ngươi. –Tên thủ lĩnh tộc Mundus cười lớn với vẻ kiêu ngạo.

Adrian thấy tình hình chuyển biến xấu dần ông liền sử dụng phép thuật cấp S.

-Lôi Thuật! Lôi Quang!

Lôi Quang là phép thuật tận dụng các tia lửa điện trong sấm sét để phát sáng đồng thời cũng giáng xuống một lượng sét rất lớn.

Các tia sét liên tiếp giáng xuống liên tiếp làm sáng cả vùng trời, khiến bọn vong hồn hoảng sợ không dám lộng hành nữa, tuy nhiên phép thuật này vẫn không đánh trúng được bọn chúng. Ông mặt mày đỏ đẫm mồ hôi vì ông đang lo sợ cứ tiếp tục như thế này chúng ta sẽ thua.

-Làm sao chúng ta giết được chúng khi chúng không có thực thể chứ! –Ông nhìn Hana với vẻ mặt bất lực, ông không biết làm cách nào để có thể tiêu diệt được bọn chúng.

-Bọn chúng không hoàn toàn không có thực thể, cha tôi đã nói cho tôi nghe bí mật của tộc Mundus, trong cơ thể ảo ảnh đó có một thứ mà sấm sét của ông có thể đánh trúng, thứ đó có tên Hạch Sinh Mệnh. Nó là nơi chuyển hóa những tâm niệm tà ác thành âm khí duy trì sự tồn tại cho bọn chúng, nói cách khác nó là trái tim của bọn chúng, nhưng mắt thường không thể nào thấy được những trái tim ấy. Lúc này sét ông đánh xuyên qua chúng nhưng nó lại không đánh trúng được Hạch Sinh Mệnh nên bọn chúng mới không hề hấn gì cả, ông hãy sử dụng phép thuật gây ảnh hưởng diện rộng để bọn chúng không thể né được. –Hana nói.

-Cảm ơn cô, tôi đã nghĩ ra cách rồi. –Ông ta nói.

-Lôi Thuật! Lôi Thú! –Adrian hét to.

Ngay lập tức một tia sét khổng lồ giáng xuống, phía sau ánh sáng chói lóa của tia sét, một con chim khổng lồ được tạo nên từ sấm sét xuất hiện. Nó tên là Elec, là lôi thú của tộc Michael và cũng là hộ vệ của Adrian, nó mang trong mình sức mạnh sấm sét cực kì lớn. Ông liền nhảy lên người nó và ra hiệu cho nó bay lên cao.

-Lôi Thuật! Lôi Tích!

Lôi Tích là phép thuật cần một khoảng thời gian để thi triển, nó nén các tia sét lại tạo thành một quả cầu sét tích điện rất lớn, khi nó phát nổ sẽ tạo ra một vùng giạt sét diện rộng.

Adrian vừa nói vừa để hai tay mình lại gần nhau tạo ra một quả cầu sét, ông tiếp tục nén sét vào bên trong quả cầu, quả cầu càng ngày càng to hơn và những tia sét càng ngày càng dày đặc hơn ở bên trong nó.

Elec cũng sử dụng sức mạnh sấm sét trong mình nên nó thành một quả cầu sét trong miệng.

Sau khi cảm thấy đã đủ, ông ném thẳng nó lên trời cùng với quả cầu sét của Elec, ông chấp hai tay vào nhau hét lớn.

-Kích nổ!

Ngay lập tức sấm sét trong quả cầu bắn ra tứ phương tám hướng, sấm sét phủ đầy trời ánh sáng của nó xua tan đi bóng tối, vì quá dày đặc cho nên nó đã tạo ra vùng giạt sét diện rộng không khí xung quanh bị nung nóng đến ba mươi ngàn độ C các vong hồn chui từ lòng đất nhanh chóng bị thiêu rụi, quân số kẻ địch của bị thiệt hại gần một nửa tại vì chúng quá khinh địch, số còn lại nhờ phép thuật bảo vệ cấp S nên mới thoát được.

Ông và Elec từ từ đáp xuống.

-Khá bất ngờ đấy ông già, ông và con lỏi thú ấy cũng mạnh ghê đấy nhì! –Hana cười nói.

-Sao này giờ cô không hề động tay, nếu cô cứ tiếp tục như vậy chúng ta sẽ thua đấy! –Ông bực tức la lên.

-Cứ từ từ, rồi tôi sẽ tham chiến. –Cô vỗ vào vai ông và nói.

-Các thiên sứ hộ pháp, không cần phải run sợ hãy tiếp tục sử dụng lời tiên đề xả xuống phá lớp lá chắn của bọn chúng. –Ông hô to ra lệnh và lấy tay mình chỉ xuống bọn vong hồn đang trốn sau lớp lá chắn.

Lôi Tiễn lại tiếp tục xả xuống như mưa nhưng những chiếc Lôi Tiễn kia vẫn không phá được lớp lá chắn cấp S của bọn chúng.

-Chúng ta không thể cứ tiếp tục phòng thủ như thế này mãi được. –Một tên cấp S Mundus lo lắng nói.

-Năm chúng ta đều là cấp S cho nên ta sẽ đưa ra chiến thuật như thế này, hai người sử dụng sức mạnh của mình để duy trì lá chắn, những mũi tên sấm sét đó dù có uy lực nhưng đối với phép thuật phòng thủ cấp S thì khác gì lấy trứng chọi đá, còn bọn ta sẽ thi triển cấm thuật, Vong hồn chuyển sinh. – Một tên cấp S khác ra lệnh.

Vong hồn chuyển sinh là phép thuật chuyển sinh tạm thời các vong hồn trong phạm vi sử dụng thành thực thể sống với sức mạnh hơn người, ở dạng này sát thương vật lý của chúng tăng cao và khả năng chống chịu tăng. Cơ thể chuyển sinh của chúng sẽ trở nên cứng cáp như vậy rồng vũ khí bình thường sẽ không thể nào xuyên thủng được, khi ở dạng này khả năng kháng phép của chúng là rất cao phép thuật như Lôi Tích sẽ không thể nào giết được chúng một cách dễ dàng nữa.

Hana vốn rất tinh mắt cô thấy ba tên Mundus nấp sau kết giới kia đang chuẩn bị thực hiện cấm thuật này, liền đổi giọng nghiêm trọng nói.

-Trận chiến thực sự bây giờ mới bắt đầu, Lôi Tích của ông bây giờ sẽ không còn tác dụng nữa vì bọn chúng đang thi triển Vong hồn chuyển sinh một phép thuật cho bọn chúng khả năng kháng phép và khả năng kháng sát thương vật lý cực cao dù phép thuật này là tạm thời tuy nhiên đợi tới khi nó hết hiệu lực thì nơi đây đã bị bọn chúng càn quét hết rồi.

-Ta đã từng nghe nói có cấm thuật này trong trận chiến mười tám năm về trước không ngờ là nó có thật. –Ông ta giờ đây trong lòng rất hoang mang không biết làm sao để có thể thắng được trận chiến này đây.

-Ông chỉ nghe nói thôi sao? –Hana ngạc nhiên hỏi.

- Tại vì trước kia tộc thiên sứ chưa bao giờ giao đấu với tộc Mundus nên bọn ta biết rất ít thông tin về chúng. –Ông ta lắc đầu nói.

-Cũng phải, mẹ tôi nói trận chiến đó các ông cùng với tộc Helen chiến đấu với hắc tộc Lucifer ? –Hana đưa tay lên môi và nghiêng đầu nói.

-Thế bây giờ chúng ta phải làm sao khi chúng thi triển cấm thuật ấy thành công? –Ông ta lo lắng nói.

-Mười tám năm trước chính gia tộc Royal của chúng tôi đánh với tộc Mundus cho nên tôi cũng biết khá nhiều thông tin, thường thì gia tộc tôi sẽ sử dụng phép thuật phong ấn để đánh với chúng, nhưng còn một tộc khác có thể hạ gục được bọn chúng, đó là tộc Pyramid. Họ có thể giết được bọn chúng ngay cả khi bọn chúng thi triển cấm thuật này, bằng cách sử dụng một bí thuật có tên Sát thánh khí, cha tôi đã từng dạy cho tôi bí thuật này. –Cô nói.

-Thật sự cô có thể sử dụng được nó sao? –Ông ta hoài nghi tại vì đây là một bí thuật của tộc Pyramid.

-Trong người tôi đã có sẵn dòng máu sát thủ kế thừa từ cha, cho nên bí thuật này tôi hoàn toàn có thể sử dụng được. –Cô nghiêm túc khẳng định như muốn nói rằng lời nói của mình hoàn toàn đáng tin.

-Nào!!! Đến lúc tôi tham chiến rồi. –Cô nói to và đứng thẳng người, nhìn vào bọn chúng với đôi mắt đầy sát khí.

Bạn đang đọc truyện *Hana! Huyền Thoại Sát Thuật*. được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.1 - Chương 14: Chương 12: Âm Mưu.

Ánh hoàng hôn cuối cùng cũng tàn trên vùng thảo nguyên rộng lớn, màn đêm dần dần buông xuống kéo theo một không khí u buồn chết chóc.

Cha và mẹ của Hana vẫn đang ở lại vườn thượng uyển để ngắm nhìn những đôi cánh tinh linh hộ vệ đang bay vào màn đêm tĩnh lặng.

-Có vẻ không có mình con gái chúng ta phải tiếp khách nhĩ em yêu, chúng ta cũng có khách không mời mà đến đây này. –Andrew vừa nói vừa đưa mắt nhìn sang phía tây của vùng thảo nguyên.

-Anh cảm nhận được rồi sao? –Christina quay người về phía ông, hỏi.

-Ừ, có vẻ lần này lượng khách khá đông đấy nhĩ? –Ông nói với một nụ cười mỉa mai.

- Có khoảng mười vạn quân của tộc Mundus đang tiến tới kinh thành này, chỉ huy chúng lần này là cô ta, theo sau cô ta còn có ba tên cấp SS nữa. Khi này em sử dụng Thảo Thị thì em đã nhìn thấy nhưng em vẫn cố giữ bình tĩnh để đoàn quân hỗ trợ có thể an tâm ra đi. –Bà nhìn về phía tây của kinh thành với ánh mắt đầy lo lắng.

-Melinda sao? Có vẻ lần này chúng muốn chiếm lấy kinh thành này rồi cho nên để trưởng tộc cấp SSS đích thân chỉ huy cuộc chiến này. –Ông về mặt đôi sang nghiêm trọng khi nghe có sự xuất hiện của Melinda trong đoàn quân tấn công, sự thật ông chỉ cảm thấy ma pháp chỉ tâm của nửa vạn quân. Ông trầm nghĩ –Chắc hẳn cô ta đã sử dụng phép thuật che giấu ma pháp, có khả năng nên ma pháp của mười vạn quân xuống còn nửa vạn chỉ có thể là cô ta, dù khả năng cảm nhận của mình còn nhạy bén hơn cả máy đo ma pháp nhưng đến giờ mới phát hiện ra được đội quân này, cô ta quả thật là không dễ đối phó.

-Vâng! Cô ta lần này đem theo một đạo quân rất hùng mạnh chúng ta không thể khinh suất được. –Bà nói với giọng điệu cẩn trọng.

-Tại sao trước đây bọn chúng không tấn công chúng ta mà đợi tới thời khắc này. –Ông ngạc nhiên hỏi.

-Em nghĩ có thể là bọn chúng biết Hana không còn ở thế giới này nên mới tiến hành tấn công chúng ta. –Bà lấy tay chống cằm suy nghĩ.

-Không phải thông tin con bé đi qua địa cầu được chúng ta giữ bí mật tuyệt đối sao? –Ông với về mặt đầy ngạc nhiên.

-Em không biết, em chỉ là phỏng đoán thôi, nhưng em biết bọn chúng chọn ngày hôm nay là vì Lâu đài của tộc Michael đi ngang qua lãnh thổ của chúng ta.

-Tại sao??? Không phải nếu có họ trợ giúp chúng ta thì bọn chúng gặp bất lợi hơn sao. –Ông càng không hiểu.

-Không anh ạ, bọn chúng rất xảo trá, chúng biết tộc Michael là đồng minh với tộc Royal, cho nên chúng cử một vạn quân để tấn công lâu đài của họ và lâu đài đó lại đang nằm trong lãnh thổ của tộc chúng ta, vì là đồng minh cho nên chúng ta không thể nào đứng ở ngoài nhìn mà phải phái các tinh linh đi hỗ trợ cho cuộc chiến đó. Thật ra một vạn quân kia chỉ là một cái bẫy cho chúng ta dẫm đầu vào mà thôi, khi các tinh linh hỗ trợ tới nơi em nghĩ chắc chắn một vạn quân ấy sẽ rút lui để bảo toàn quân lực.

-Tại sao bọn chúng lại làm như vậy ? –Ông dường như không hiểu ý đồ của bà.

-Mục đích thật sự của chúng là phân nhỏ lực lượng bảo vệ của kinh thành, đưa nó vào trạng thái yếu nhất có thể. Em vì muốn đánh lừa chúng cho nên đã cử những tinh linh hỗ trợ đi thôi, còn các tinh linh chiến đấu tinh nhuệ vẫn còn ở lại trong thành. Thật sự lòng em đang lo lắng không biết bọn chúng có biết về việc Hana trở lại đây hay chưa, sau thấy nó sử dụng Mưa Máu làm em không yên lòng –Bà nói.

-Mưa Máu là phép thuật của tộc Vladimir, cho nên khi thấy phép thuật này ở lâu đài của tộc Michael có lẽ bọn chúng sẽ nghĩ rằng có tộc Vladimir giúp sức, vì vậy việc con gái chúng ta trở về chắc bọn chúng vẫn không hề hay biết. –Ông nói.

-Vậy bây giờ chúng ta cũng chuẩn bị chiến đấu thôi! –Bà nói xong liền bay lên chính điện của kinh thành.

Ông cười trừ lắc đầu nói: -Có lẽ trận chiến này rất khốc liệt.

Thảo Thuật! Thảo Linh Tâm!

-Hỡi các tinh linh trong thành, lúc này ta không thông báo việc này vì muốn ba ngàn tinh linh kia an tâm hỗ trợ tộc Michael giờ đây khi họ đã đi khỏi đây nên ta muốn thông báo cho các người biết rằng kinh thành Royal của chúng ta đang rơi vào trường hợp khẩn cấp nhất từ trước đến nay, chúng ta sắp bị hắc tộc Mundus tấn công. –Bà thông báo.

Sau khi nghe bà thông báo, các tinh linh trong và ngoài thành đều rơi vào trạng thái hoảng loạn, những ánh mắt khốn khổ nhìn nhau như là tận thế đã đến. Giờ đây cả kinh thành chìm trong nỗi lo sợ.

-Các người hãy bình tĩnh nghe ta nói, lúc này ta đã bí mật phái những tinh linh bay nhanh nhất đi thông báo với các thành lân cận rồi, có lẽ quân tiếp viện

một lúc sau sẽ tới. Giờ đây trong thành chúng ta còn khoảng năm vạn tinh linh chiến đấu trong đó khoảng ba vạn tinh linh cấp B, hai vạn tinh linh cấp A, mười sáu tinh linh cấp S và 1 vạn các tinh linh cấp B ở ngoài thành phụ

-Rõ!!! –Các tinh linh sau khi nghe bà nói liền bình tĩnh lại đồng thanh đáp.

-Một vạn tinh linh cấp A hãy mau chóng ra bên ngoài đặt các Thảo Ấn trên mặt đất, càng nhiều càng tốt và hãy ưu tiên đặt chúng ở cửa phía Đông nhiều hơn. –Bà nói, vì bà đã đoán trước được ý đồ của Melinda, ả ta tiếng đến từ phía tây chỉ để che giấu hành tung chứ mục tiêu thật sự của ả là phía đông nơi các tinh linh vừa rời khỏi.

Thảo Ấn là một vòng tròn phép thuật hoa lá, nó như một chiếc bẫy phong ấn những vong hồn bay ngang qua nó. Phép thuật này là một loại phép thuật cần một khoảng thời gian để tích tụ năng lượng phong ấn, cho nên sau khi đi đặt Thảo Ấn hoàn toàn không hề có tác dụng ngay lập tức và dễ bị phá hủy, chỉ khi nó có đủ thời gian thì sức mạnh phong ấn của nó sẽ đạt hiệu quả cao nhất. Đây là phép thuật phong ấn có sức mạnh đạt đến mức siêu cấp nhưng tại vì nhược điểm cần thời gian chuẩn bị khá lâu cho nên chỉ được xếp vào phép thuật cao cấp.

-Rõ!!! –Một vạn tinh linh cấp A lập tức rời đi.

-Một vạn còn lại các người hãy ở lại trong thành sử dụng phép thuật để triệu hồi Ma Cây lên để hỗ trợ chúng ta trong cuộc chiến này, Ma Cây với khả năng phong ấn rất mạnh cho nên sẽ chặn đường những vong hồn lọt vào bên trong. –Bà ra lệnh.

Ma Cây là những cây đại thụ sống lâu năm nên dần trở nên có ý thức, những con Ma Cây vì sống rất lâu nên đã hấp thụ rất nhiều sinh khí của trời đất cho nên chúng có tác dụng phong ấn những vong hồn chết chóc. Ma Cây là một trong những đội quân cực kì mạnh mẽ của tộc Royal.

-Rõ!!! –Một vạn tinh linh còn lại cũng nhanh chóng di chuyển để thực hiện nhiệm vụ của mình.

-Hai vạn tinh linh cấp B hãy nghe đây, các người có nhiệm vụ đưa các tinh linh cấp từ cấp C trở xuống di tản an toàn vào hầm trú ẩn, sau khi di tản xong nhiệm vụ của các người là hỗ trợ đội quân Ma Cây tiêu diệt kẻ địch tiến vào.

-Rõ, hai vạn tinh linh cấp B lập tức đi di tản các tinh linh khác xuống hầm trú ẩn bí mật nằm dưới lòng đất của kinh thành.

-Một vạn tinh linh cấp B ngoài thành hãy mau di tản người dân bên ngoài các thị trấn vào bên trong thành và các người hãy thu xếp những thứ cần thiết mang theo rồi hãy khẩn trương rời khỏi thành phụ, vì quân lực của chúng rất đông cho nên chúng ta sẽ bỏ thành phụ nếu không thì chúng ta sẽ phải chịu nhiều tổn thất về quân số.

-Rõ!!! –Họ gấp rút chuẩn bị rút lui khỏi thành phụ.

-Còn lại mười sáu tinh linh cấp S các người có nhiệm vụ bảo vệ bốn cửa Đông, Tây, Nam, Bắc. Ta sẽ thi triển Thảo Hộ Pháp cho nên ta cần các người bảo vệ bốn cửa không cho bọn chúng phá vỡ phép thuật này.

Thảo Hộ Pháp: phép thuật triệu hồi bốn bức tượng tinh linh hộ pháp khổng lồ ở bốn cửa Đông, Tây, Nam, Bắc khi bốn bức tượng này kết hợp với nhau sẽ tạo nên một lá chắn phòng thủ tuyệt đối. Chỉ khi phá được một trong bốn bức tượng thì phép thuật này mới bị tan biến cho nên bà đã cho mười sáu pháp sư bảo vệ bốn bức tượng ở bốn cửa. Đây là phép thuật phòng thủ cổ xưa của gia tộc Royal, cũng là phép thuật bảo vệ mạnh nhất của kinh thành này.

-Rõ!!! Mười sáu tinh linh cấp S đồng thanh đáp, bọn chúng nhanh chóng chia nhau ra, mỗi cửa được canh giữ bởi bốn tinh cấp S.

Thảo Thuật! Thảo Hộ Pháp! –Sau khi ra lệnh bà liền sử dụng ngay thuật này vì nó cần một khoảng thời gian để chuẩn bị.

Ở dưới mặt đất dần dần trời lên bốn bức tượng tinh linh hộ pháp khổng lồ án ngữ trước bốn cửa, các bức tượng này đều được làm bằng ngọc bích và được tác rất tinh xảo trông như chúng là những sinh vật sống vậy, chúng liên kết với nhau bằng các tia sáng màu xanh lục. Các tia sáng càng ngày càng dày đặc hơn về ra một vòng tròn phép thuật khổng lồ trên bầu trời đêm, dưới chân bốn bức tượng cũng xuất hiện bốn vòng tròn màu xanh, những tia sáng đầy bất đầu lan ra khắp các góc ngách trong kinh thành để gia cố nơi đây biến nó thành một thành trì vững chắc. Sau một lúc, những tia sáng kia tắt dần đi trả lại nơi đây một màn đêm u tối.

-Phép thuật đã được kích hoạt thành công, mọi thứ đã sẵn sàng! –Bà nói to.

Bạn đang đọc truyện *Hana! Huyết Thảo Sát Thuật*. được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.1 - Chương 15: Chương 13: Melinda Mundus.

Dưới màn đêm của thảo nguyên, có một đạo quân mang trên mình đầy sát khí đang bí mật di chuyển, chúng ẩn mình trong bóng tối để không ai có thể

nhận ra sự hiện diện của chúng, thủ lĩnh của chúng không ai khác là Melinda.

Ả ta là một vong hồn đạt tới cấp SSS, do là đứa con lai giữa sát thủ với vong hồn cho nên ả ta có một thực thể hoàn chỉnh, trong người ả ta có dòng máu sát thủ cho nên ả đã sử dụng Sát Thuật, Ấn Thân lên toàn bộ đạo quân của mình, làm cho máy đo ma pháp của tộc Royal không thể nào phát hiện ra được, vì ấn thân còn che giấu đi cả lượng ma pháp bên trong chủ thể. Thế nhưng có một thứ có thể nhìn xuyên thấu tất cả những gì lọt vào vùng thảo nguyên đó chính là Thảo Thị.

Đạo quân đang tiến gần đến kinh thành, bây giờ chúng chỉ cách kinh thành khoảng 50km, ả ta ra hiệu cho đội quân của mình dừng lại.

-Các người nghe lệnh ta, chúng ta đang tiến gần đến kinh thành của tộc Royal, vừa nãy ta thấy có một nguồn pháp lực di chuyển về phía lâu đài của Michael, chúng tôi con đàn bà ngu ngốc Christina đã đánh kẻ đương đông kích tây của chúng ta.

Bọn vong hồn nghe thấy đều cười to: -Thế mà tộc trưởng kêu ả đàn bà đó thông minh lắm, từng là chiến lược gia tài giỏi nhất tộc Royal, nhờ tài chỉ huy tài tình của ả ta thì tộc Royal mới thắng được chúng ta, thế mà giờ đây chưa gì đã mắc bẫy, hahahahaha.

Melinda đưa tay ra hiệu cho bọn vong hồn im lặng và nói: -Các người đừng có mà khinh địch, con đàn bà đó vốn lắm mưu nhiều kế, chúng ta phải cẩn thận thì tốt hơn.

Bọn vong hồn giờ đây không dám hó hé thêm tiếng nào nữa, tại vì quyền lực của Melinda rất kinh khủng.

-Thưa trưởng tộc, tại sao người lại phải đến những một vạn quân để tấn công lâu đài đó không phải chúng ta chỉ nên phái nửa vạn là quá đủ để nhử bọn chúng vào bẫy rồi sao. -Một tên Mundus cấp SS nói.

-Không! Ta định sẽ phá nát luôn cái lâu đài bay chết tiệt ấy cho nên đã cho phép đám thủ lĩnh cấp S sử dụng Tử Thuật. -Đôi mắt của Melinda chứa đựng vẻ hiềm ác.

-Tử Thuật sao!!! -Tên lính run sợ, ánh mắt tràn đầy hoảng loạn, hét lên.

-Thưa trưởng tộc, chúng ta đã gần tới kinh thành của bọn chúng rồi, bây giờ chúng ta có thể phân chia lực lượng. -Một tên cấp SS khác cung kính nói.

-Không cần người phải nhắc, người hãy dẫn hai vạn quân tiếp tục hướng phía tây mà tiến thẳng. Cả hai người cũng dẫn đi hai vạn quân tấn công hướng phía bắc và nam, còn ta sẽ dẫn ba vạn quân tấn công vào phía đông, lực lượng ở phía đông của bọn chúng chắc chắn mỏng tại vì đã phái quân đi viện trợ hết rồi, cho nên ta sẽ nhanh chóng xuyên phá kinh thành của bọn chúng từ phía đông.

-Rõ!!! Ba tên cấp SS mau chóng dẫn quân đi, bóng dáng đoàn quân đã mau chóng khuất dần sau bóng đêm.

-Còn một vạn quân các người hãy tiếp cận một vị trí đủ tầm sử dụng Vong Cầu. Khi nào nhận được tín hiệu của ta thì hãy bắn tất cả Vong Cầu vào trong kinh thành, bọn chúng vì chưa phòng bị cho nên thương vong đảm bảo sẽ rất lớn, lúc đó ta và ba tên cấp SS sẽ cùng tấn công vào bốn cửa để chặn đường thoát của chúng. Đảm bảo đây là một cuộc đi săn rất thành công đây, gia tộc Royal sẽ bị giết sạch không còn một mống.

Vong Cầu một phép thuật cao cấp có sức công phá rất mạnh, những vong hồn yếu ớt từ cấp C trở xuống không xứng đáng tồn tại dưới uy quyền của Melinda, cho nên ả ta đã nén những vong hồn đó vào những quả cầu, oan ức và tủi nhục của những oan hồn đó tích tụ trong các quả cầu, khiến cho uy lực của nó tăng thêm. Khi những quả cầu đó bị ném vào thành thì chúng sẽ phát nổ với uy lực rất lớn và hút cạn sinh lực xung quanh.

Ả ta vừa nói vừa nở một nụ cười tràn đầy sát khí rồi ra lệnh cho ba vạn quân đi theo mình tiếp cận kinh thành.

-Đêm nay ta sẽ để cho các người chết trong đau đớn và tuyệt vọng, ta sẽ giết người uống máu của người Christina à, người là một con đàn bà hỗn xược dám bày mưu hại hắc tộc chúng ta mười tám năm trước phải thảm bại, giờ đây ta sẽ trả hết tất cả ân oán đó lên gia tộc của người, để xem trận chiến này ai sẽ thắng? -Ả ta nghĩ thầm trong lòng tràn đầy vui sướng vì sắp trả được mối thù áp ủ bấy lâu nay.

-Rít. ... -Tiếng gió gào thét trên vùng thảo nguyên rộng lớn như đang báo một điều gì đó chẳng lành. Cỏ cây giờ đây nhuộm màu đen của đêm tối, liệu đêm nay có phải là ngày tàn của tộc Royal?

Tại lâu đài trên mây.

-Đã đến giờ tôi ra tay rồi đây. -Hana cười nói.

Huyết Thuật! Huyết Kiếm! -Hana dùng máu tạo ra một thanh kiếm, rất lớn và sắc bén có thể cắt đứt mọi thứ, thanh kiếm nhuộm đầy máu đỏ, máu từ thanh kiếm nhỏ xuống ăn mòn cả mặt đất.

Sát Thuật! Sát Thánh Khí!

Thánh Khí là vũ khí của thần thánh hoặc những vũ khí đã nhận được tinh hoa của thần thánh. Sát thánh khí là sử dụng sát khí để bao bọc thánh khí khiến cho nó trở thành một vũ khí có thể xuyên phá những lớp giáp cứng cáp nhất hay có thể chém đứt những thứ tưởng chừng như không có thực thể. Gần Hắc Địa có một thác nước thánh chảy từ trên trời xuống tộc Pyramid sử dụng nước này để rèn nên Thánh Khí nhưng tỉ lệ thành công là rất thấp cho nên chỉ những tên đứng đầu tộc Pyramid mới được sử dụng chúng, trong thế giới này chỉ có duy nhất một gia tộc có thể chế tạo ra thánh khí đó là Pyramid, cho nên bí thuật này là dành riêng cho họ. Tuy nhiên khi bí thuật này lọt ra ngoài, các tộc khác cũng đã thử chế tạo thánh khí nhưng không thành công thế nên họ sử dụng một cách khác là cho tinh hoa của thần thánh vào bên trong những vũ khí bình thường và bắt cóc những tên sát thủ cấp A để cho chúng

phủ sát khí lên những vũ khí này, tuy không mạnh như thánh khí của tộc Pyramid nhưng nó có thể gây sát thương cho binh đoàn xác chết và những vong hồn ảnh ảo kia. Hana ngày trước đã được cha mình tiêm nước thánh vào người để cho cô có thể sử dụng thuật này, nước thánh này ẩn chứa sức mạnh rất lớn người tiêm nó phải có sức chịu đựng kinh khủng mới chịu đựng được những cơn đau dữ dội mà nó gây ra, mất một thời gian sau nếu không chịu đựng nổi thì sẽ chết còn nếu chịu đựng nổi thì có thể hoàn toàn kiểm soát được dòng tinh hoa của thần thánh trong cơ thể mình. Hana đã sử dụng huyết thuật để tạo ra một cây huyết kiếm, bên trong cây huyết kiếm ấy có chứa tinh hoa của thần thánh và cô niệm phép thuật để phủ lên thanh kiếm ấy một lớp sát khí dày đặc.

-Vù..... -Một cơn gió đen từ dưới mặt đất thổi lên kèm theo nó là những tiếng rên của những tên Mundus mới biến đổi.

-Gừ...gừ..... ! Tiếng rên vọng lên từ một bầu không gian đen ngòm, sau khi chúng biến đổi sát khí của chúng đã dâng lên ngút trời, nó đặc đến mức cô không thể thấy được những gì đang xảy ra dưới kia.

-Mau!!! Tiếp tục bắn Lôi Tiễn. –Adrian mất bình tĩnh la lên.

Lôi tiễn giờ đây tiếp tục được xả xuống, tuy nhiên có lẽ chúng không hề có hiệu quả. Dù không biết có thứ gì sau lớp sát khí đen ngòm kia nhưng những mũi tên khi vừa được bắn ra chạm phải đồng sát khí đó liền bị tiêu biến.

Các thiên sứ hộ pháp bây giờ cực kì hoảng sợ, đồng sát khí đẩy nhanh chóng tới gần hơn nữa, những đám mây dần dần bị nó nuốt chửng, Hana cũng không thể nhìn thấy gì cho nên cô không biết phải làm sao.

Bỗng, đồng sát khí kia dần dần bị hút bởi một thứ gì đó.... Ma Cây!!!

Ma Cây đang hút lấy đồng sát khí kia và sử dụng sinh khí bản thân để thanh tẩy chúng.

-Thưa Tiểu Thư, chúng tôi đã đến rồi ạ. –Tinh Linh Hồ Trợ đã tới.

Những Tinh Linh này là tinh linh của nhóm thứ ba, họ là Tinh Linh Chiến Đấu cho nên biết sử dụng thuật triệu hồi Ma Cây để cứu nguy.

-Phạch..phạch.. –Các tinh linh bay của nhóm thứ nhất cũng đã tới lâu đài trên mây. –Xin lỗi tiểu thư chúng tôi gặp vài khó khăn trong việc định hướng đường bay. –Tất cả tinh linh nhóm một quỳ xuống tạ lỗi.

-Thời gian không còn nhiều, các người lập tức trị thương cho các thiên sứ hộ pháp. –Cô vừa nói vừa chỉ tay vào nhóm thứ nhất.

-Dạ!!

Màn sát khí đen ngòm tan bớt đi, dưới ánh trăng mờ ảo một binh đoàn xác chết hiện ra, mùi hôi thối bốc lên nồng nặc, những vong hồn giờ đây đã trở thành thực thể nhưng không hoàn toàn, chúng trở thành những bộ xương mang áo giáp như là xác chết của các chiến binh cổ xưa. Chúng bây giờ chỉ phát ra những tiếng kêu “gừ gừ”, đầu chúng cử động một cách cứng nhắc tại vì các khớp xương cổ giờ đây đã mòn, chúng đưa mắt nhìn lên trời với hốc mắt đầy ghê tởm.

Chúng đang bay đến gần lâu đài trên mây với khớp miệng há ra như đang muốn ăn thịt tất cả sinh linh.

Bạn đang đọc truyện *Hana! Huyết Thảo Sát Thuật*. được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 16: Chương 14: Tả Xung Hữu Đột.

Dưới mặt đất bị bao phủ bởi màn đêm, có những tia sáng xanh len lỏi đi khắp nơi để thanh tẩy những gì ô uế đang ám lên mảnh đất này. Những tia sáng đó thực chất là sinh khí bay ra từ những cơn ma cây để triệt tiêu Âm Khí của đám binh đoàn xác chết kia còn đọng lại.

Tộc Michael giờ đây mới hiểu tại sao tộc Royal là tộc có khả năng đánh bại được tộc Mundus, đám binh đoàn xác chết kia hoàn toàn bị áp đảo khi đấu với đội quân ma cây.

Ma cây sử dụng rễ của mình quấn chặt cơ thể của bọn xác chết khiến chúng không thể nào cựa cựa, sau đó truyền sinh khí vào chúng khiến cho những ngọn rêu cỏ mọc ra từ khắp cơ thể của bọn chúng, nhanh chóng cây cỏ đã mọc um tùm và biến chúng thành một đám kêu xanh bất động.

Tuy nhiên, những tên vong hồn cấp S thật không dễ đối phó chúng chỉ huy những tên xác chết tấn công vào sinh mạch của ma cây, sinh mạch là nơi quan trọng nhất của ma cây, nó là nơi hấp thụ sinh khí, dự trữ sinh khí và phát tán sinh khí. Cho nên nếu sinh mạch bị phá hủy thì ma cây chết tại vì không thể tiếp tục hấp thụ sinh khí để nuôi dưỡng cho bản thân được nữa.

Những cơn ma cây giờ đây thấy những người bạn của mình chết vì bị đâm trúng sinh mạch, chúng hoảng hốt lùi về phía sau. Các tinh linh chiến đấu giờ rất lo sợ, tại vì đội quân xác chết vẫn còn rất mạnh mẽ không thể nào mà đánh liều xông vào được cho nên họ cũng cho đội quân ma cây rút về bảo vệ cho nhóm thứ hai thực hiện Thảo Hồi Thiên. Tuy nhiên họ đã lộ ra sơ hở khiến cho những tên chỉ huy vong hồn cấp S thấy được nhóm thứ hai đang vẽ vòng

tròn phép thuật khai triển Thảo Hồi Thiên.

Tên vong hồn cấp S cười nham hiểm nói: -À, định đánh lạc hướng bọn ta để cho bọn kia có thời gian khai triển phép thuật sao?

-Âm Thuật! Vong Cầu!

Chúng trước khi đi đã dự trữ một số vong cầu trong mình để dễ dàng công phá lâu đài kia nhưng giờ nó lại được dùng vào việc khác, tầm bắn của vong cầu rất xa cho nên nó hoàn toàn có thể vượt qua đội quân người cây bảo vệ phía trước và giết chết những tinh linh hộ vệ đang khai triển phép thuật.

Vong cầu bay đến rất nhanh, xung quanh nó tỏa ra mùi hôi thối nồng nặc, những luồng âm khí bắt đầu thoát ra từ lớp vỏ của vong cầu. Trên vong cầu có in hình một gương mặt của một vong hồn thống khổ, có vẻ vong hồn này đã được nhốt trong đó rất lâu rồi khiến cho hư ảnh hóa thành thực thể.

-Xoẹt! –Vong cầu bay tới bị cắt làm đôi và phát nổ ngay trên không trung. Sau làn khói đó là một chiếc khiên làm từ máu xuất hiện, máu trên chiếc khiên dần chảy xuống hóa lại thành một chiếc kiếm. Hana với ánh mắt tinh nghịch và nụ cười trêu đùa nói:

-Các ngươi đã quên ta rồi sao? –Cô vừa nói vừa bay xuống đứng trước đội quân ma cây bằng đôi cánh trong suốt của tộc tinh linh

-Ngươi...sao có thể cắt được vong cầu của chúng ta, nó không thể nào bị cắt dễ dàng được? –Tên Mundus cấp S mất bình tĩnh vì đây là lần đầu tiên hắn thấy được có kẻ cắt được Vong Cầu.

-Sát Thánh Khí? –Cô lạnh lùng nói với đôi mắt tràn đầy sát khí.

-Cái gì...ngươi có thể xài được bí thuật đó sao? –Những tên Mundus hoang mang sợ hãi vì chúng biết những kẻ xài được Sát Thánh Khí là những kẻ cực kì mạnh mẽ và rất có quyền lực, chúng ra hiệu cho đội quân xác chết lui lại phòng thủ.

-Đến giờ ta ra tay rồi, nhỉ? –Cô nhẹ nhàng nói và sử dụng đôi cánh của mình lao đến đoàn quân kia, xác chết dù mạnh nhưng vẫn chậm hơn tốc độ của cô rất nhiều nên giết chúng dễ như trở bàn tay.

-Mau tạo lá chắn bảo vệ toàn quân, chúng ta sẽ ở trong lá chắn tấn công ả ta. –Tên Mundus cấp S là lớn và tập hợp các binh lính xác chết lại, sử dụng ma thuật bảo vệ cấp S để bảo vệ chúng khỏi lưỡi huyết kiếm kia.

Cô đứng trên lớp lá chắn và nở một nụ cười nham hiểm, bọn Mundus ở dưới vô cùng sợ hãi, dù quân số chúng rất đông nhưng cô xuất hiện bất ngờ kèm theo bí thuật Sát Thánh Khí có thể giết những vong hồn lẫn những xác chết.

-Đội quân ma cây mau tiến lên! –Cô đưa trên lớp lá chắn hét lớn khiến cho bọn Mundus vô cùng hoang mang, chúng phải liên tục gia cường lớp lá chắn.

-Các ngươi đừng gia cường vô ích, chắc các ngươi đã biết Sát Thánh Khí có thể xuyên thủng tất cả mọi thứ cơ mà. –Cô nói dứt lời liền lấy huyết kiếm đâm thẳng vào chiếc lá chắn, lớp lá chắn kia dù được gia cố rất nhiều nhưng vẫn không thể nào chống lại được sự xuyên phá của huyết kiếm, cho nên nó bắt đầu nứt vỡ.

Đội quân ma cây bây giờ đã có thêm sức mạnh của Hana giúp sức nên không ngần ngại tiến lên.

Hana bay vào giữa đội hình của kẻ địch mà tả xung hữu đột, cô giờ đây không sợ gì cả một tay cầm khiên máu còn một tay thì cầm huyết kiếm. Cô nhào lộn trên không, múa lưỡi kiếm thành những đường nhật nguyệt cắt phăng những chiếc đầu lâu kia. Cô sử dụng tấm khiên như một vũ khí tầm xa chứ không phải là một trang bị phòng thủ, cô ném chiếc khiên về những tên xác sống đang tiến tới, chiếc khiên bay tới với một lực cực mạnh khiến cho bọn chúng ngã khụy xuống.

-Âm Thuật! Âm Ti Trói Buộc!

Thì ra năm tên vong hồn cấp S lẫn trốn không phải vì chúng sợ hãi mà là vì chúng đang chuẩn bị cho một thuật phong ấn rất mạnh. Năm sợi xích màu đen của địa ngục được triệu hồi chúng trói chặt hết tứ chi của cô khiến cho cô không thể nhúc nhích, còn một sợi thì quấn chặt vào cổ cô.

-Xiết! –Năm sợi xích siết chặt hơn, khiến tứ chi của cô đau như sắp bị cắt rời còn sợi dây trên cổ vẫn không ngừng kéo khiến cô không thể nào ra lệnh được cho đoàn quân của mình.

Tộc thiên sứ này giờ chỉ thấy cô giành thế thượng phong cho nên chỉ biết đứng ngoài xem cô chiến đấu vì họ biết phép thuật của họ không thể nào tác dụng được vào lũ vong hồn. Nhưng giờ đây cô đã bị bọn chúng khống chế khiến cho tộc thiên sứ và những tinh linh hoang mang, họ không biết làm gì cả.

-Các ngươi mau giúp Hana thoát ra khỏi đó, hãy bắn những mũi tên sét vào sợi dây xích kia, những mũi tên sét bắt đầu lao đến những mắc xích, tất cả mọi người mong những mắc xích sẽ rời ra để cho cô có thể chạy thoát. Nhưng sự thật âm khí có thể hấp thụ sấm sét cho nên những tia sét bắn đến là vô dụng. –Adrian hô lớn, giương cung bắn về phía sợi dây xích.

Hana càng ngày càng bị siết chặt đến nỗi làm rơi cả huyết kiếm và huyết khiên xuống nền đất. Cô giờ đây như một con côn trùng bị vướng vào mạng nhện và đang nằm chờ chết.

-Rắc! –Dây những mắc xích bắt đầu nứt ra tại vì Hana đang truyền thánh khí của mình vào những sợi xích đen, việc này khiến hai luồng khí đối kị gặp nhau, dẫn đến sự xung đột mạnh mẽ làm cho những mắc xích giờ đây vỡ tan. Cô đã thoát ra được, máu nóng dồn lên não, cô cực kì nổi giận ánh mắt và

mái tóc chuyển dần thành màu đỏ đậm.

-Ta sẽ giết hết đám các ngươi! –Nói xong Hana liền bay vào trận chiến biết bao nhiêu cái đầu của tội Mundus rớt xuống để làm cho cô nguôi giận. Những tên pháp sư cấp S lúc này hoảng sợ vì một vạn quân của chúng bây giờ còn lại chưa tới một phần mười.

Năm tên Mundus buồn rầu nhìn nhau nói, có lẽ bây giờ phải sử dụng đến nó thôi, tộc trưởng chúng ta đã cho phép, bọn chúng cùng nhau làm bầm một thứ gì đó. Một vòng tròn pháp thuật màu đen hiện ra bên dưới chân bọn chúng.

Âm Thuật! Từ Âm! –Bọn chúng hét lớn.

Bạn đang đọc truyện *Hana! Huyền Thoại Sát Thuật*. được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 17: Chương 15: Mẫu Tử.

-Rào...rào...! –Một cơn mưa đêm ngang qua vùng đồng cỏ rộng lớn, cơn mưa kia đang xóa nhòa đi dấu vết của những tinh linh chạy trốn, thị trấn chìm trong cơn mưa, những giọt nước của bầu trời giờ đây như bị hóa đen bởi màn đêm.

Đoàn quân của Melinda đang tản ra bốn phía để tấn công vào bốn cửa Đông, Tây, Nam và Bắc. Giờ đây bọn chúng chạy xuyên qua màn đêm để che giấu bản thân mình, chúng sử dụng phép thuật tâm linh để liên lạc với nhau, phép thuật này hoạt động như Thảo Linh Tâm.

Bây giờ bọn chúng đang tiến vào thành phụ, trước tầm mắt của Melinda chỉ là một khoảng không tĩnh mịch không có gì khác ngoài tiếng mưa. À ta sai quân đi truy tìm tung tích của những tinh linh thì thấy trong thành phụ và cả trong những thị trấn này chỉ toàn là những vật dụng vô tri vô giác, đến những thú vật cũng không hề có lấy một con.

-Con mẹ kia đã biết trước cuộc tấn công này rồi sao? –À ta nghiêng rằng nói với đôi mắt bộc lộ sự tức giận.

-Thưa trưởng tộc, chúng tôi đã tiến vào thành phụ phía tây nhưng không hề thấy một tên tinh linh nào cả. –Tên cấp SS chỉ huy đội quân tiến về phía tây nói với giọng điệu ngạc nhiên.

-Thưa trưởng tộc, cả phía Bắc và Nam của chúng tôi cũng như vậy ạ. –Hai tên cấp SS còn lại cũng thông báo.

-Rốt cuộc mẹ ta đang suy tính gì đây hay là vì sợ hãi đã bỏ thành này để rút lui rồi. –Melinda suy tư và cười với một nụ cười như đã nắm chắc phần thắng trong tay.

-Tiếp tục tiến lên, chắc chắn phía trước sẽ có những tên tinh linh chưa kịp trốn thoát. –À ta vừa nói vừa nở một nụ cười đầy mỉa mai.

Đoàn quân càn quét qua từng ngõ ngách của những thị trấn nhỏ, những cơn gió tràn ngập tiếng cười hạnh phúc của lũ trẻ giờ đây chìm ngập trong âm khí tỏa ra từ người của bọn chúng.

-Reng...reng...! –Tiếng chuông gió reo lên trong cơn mưa đã đá động đến bọn vong hồn đang bay ở ngoài kia.

Một cơn gió thổi trong mưa đã vô tình chui vào trong khe cửa khiến cho chiếc chuông gió kia reo lên, những tên vong hồn đang đói khát khi nghe thấy tiếng chuông chúng liền chui vào căn nhà nơi phát ra tiếng chuông ấy.

-Tách... –Giọt nước mưa rơi trên nền nhà đầy ẩm mốc, bọn chúng giờ đây đang dò xét ngôi nhà để xem có còn sót lại một tên tinh linh nào đó ở đây không.

Trong căn nhà ấy, sau cánh cửa của tủ đựng quần áo là hai bóng dáng đang run lên vì lo sợ, mồ hôi chảy dài trên trán họ, những tiếng kêu rên kinh hãi của bọn vong hồn khiến lòng họ không khỏi rối bời.

Cách đây vài giờ.

Sau khi nghe thông báo của trưởng tộc các tinh linh gấp rút thu xếp rời khỏi đây, mọi người dần kéo nhau đi về phía kinh thành. Nhưng có một cậu bé đã không rời bước ra đi, đang nằm một chỗ vì bị đánh đập dã man, nguyên nhân cậu bị đánh đập thất khiến người ta chưa xót.

Mẹ cậu sau một tan nạn đã bị thương tật vĩnh viễn không thể nào đứng dậy được nữa, sau khi nghe tin đoàn quân vong hồn đang tiến tới đây cậu đã khẩn thiết van xin mọi người mang mẹ mình theo cùng. Tuy nhiên đổi lại những lời van xin tội nghiệp của một cậu bé lại là những ánh mắt vô tình thờ ơ, thấy vậy cậu biết rằng không có ai rù lòng thương xót mình nếu mình cứ đứng đây khóc lóc. Cho nên cậu đã chạy tới túm lấy chân của một tên khỏe mạnh và van xin hắn ta đưa mẹ cậu đi cùng rồi cậu sẽ làm nô lệ cho hắn ta suốt phần đời còn lại nhưng hắn nhìn cậu với ánh mắt khinh thường sau đó hắn nắm lấy cổ áo nhấc bổng cậu lên không trung và tung những đòn đánh đầy hung bạo. Cậu giờ đây mặt mày bầm tím lê bước buồn vào căn nhà gỗ cũ nát,

mẹ cậu đang nằm giữa căn phòng chật hẹp, thấy con trai vẫn còn chưa đi khỏi bà la lớn:

-Đi mau! Đi mau! Sao con còn chưa đi ?

Cậu bé buồn rầu nói: -Mẹ không đi thì con cũng không đi đâu, con sẽ ở lại.

Khi bà nghe những lời này thốt ra từ miệng đứa con trai hiếu thảo bà rất cảm động nhưng bà vẫn cố gắng nuốt ngược nước mắt vào trong để nói những lời cay nghiệt mong rằng đứa con trai này sẽ ghét mình sau khi nghe những lời nói đó.

-Mày đi đi, tao không cần mày ở lại lo cho cái thân già này, sinh mày ra đã là sai lầm lớn nhất của tao rồi. Vì mày cho nên tao mới thành ra thế này, tao mới không thể nào chạy trốn được, cho nên mày hãy đi khuất mắt tao mày ở đây chỉ khiến cho tao thêm tức giận mà thôi.

Cậu bé kia sau khi nghe những lời nói đó không những không tức giận mà còn chạy tới ôm chầm lấy bà nói trong nước mắt:

-Con là con trai hư nên mới làm mẹ khổ, tại vì con không ngoan nên mẹ phải bảo vệ con, khiến cho mẹ không thể nào đứng dậy được nữa. Dù mẹ có đánh đuổi con thế nào con cũng không rời xa mẹ đâu, mẹ đã che chở cho con từ khi con sinh ra cho nên con không thể nào bỏ mẹ lại nơi này được.

Bà quá xúc động trước tình cảm của con trai dành cho mình, bà nhẹ nhàng lấy tay vuốt đầu cậu:

-Con trai ngoan nghe lời mẹ, mau đi đi!

Thế nhưng cậu nhất quyết không đi:

-Dù có chết con cũng muốn chết cùng mẹ, con sẽ không bao giờ bỏ mặc mẹ đâu! –Cậu òa khóc, tay nắm chặt lấy bàn tay hao gầy của bà, vì nhà quá nghèo cho nên hai mẹ con bữa đói bữa no, cậu đi xin được cái gì thì ăn cái nấy, có khi vì đói quá phải bắt gián, cóc, dế để ăn qua ngày.

Bà sau khi nghe vậy, bà cũng không nỡ đuổi con mình đi nữa, sợi dây gắn kết giữa hai con tim quá lớn, tình mẫu tử quá đúng là diệu kì. Bà ôm lấy con trai khóc trong nước mắt. Sau đó, bà được cậu đưa vào núp sau cánh cửa quần áo và cả hai mẹ con không ngừng cầu mong những vị thần hãy rủ lòng thương.

-Gừ...gừ... –Một tên vong hồn đang bay vòng trong căn phòng nơi mẹ và cậu đang trốn. Hai mẹ con ôm chầm lấy nhau, trong ánh mắt của cả hai giờ đây như đang cầu xin sự cứu rỗi nhưng...

-Kà kà! Tim thấy rồi! –Một tên vong hồn chui vào cánh cửa.

-Ahhhhhhhhhhhhhhhh. –Tiếng hét kinh hãi trong đêm thanh vắng, giờ đây sau cánh cửa chỉ còn lại hai cái xác sau buổi tiệc tàn của bọn vong hồn, máu đen văng tung tóe bên trong, mùi thịt thối rữa bốc lên nồng nặc, có lẽ thế giới này không rủ lòng thương với bất cứ ai cả.

-Các người mau cùng ta tiến vào bên trong. –Tiếng Melinda ra lệnh.

Đội quân vong hồn mau chóng tiến vào từ bốn phía, chúng đang rất thèm khát linh hồn của bọn tinh linh bên trong thành cho nên chúng bay như những con đói đang tìm kiếm con mồi.

-Xoẹt! –Những tên vong hồn vì quá chủ quan nên đã dính phải Thảo Ân ở bên ngoài thành, bọn chúng giờ đây chìm trong hoảng loạn, Thảo Ân sáng rực khắp nơi thanh tẩy những vong hồn đầy tội lỗi.

Melinda giờ đây cực kì tức giận, à ta không ngờ rằng Christina đã chuẩn bị kĩ càng như vậy, giờ đây tổng số quân vong hồn ở tứ phía bị tổn thất vì Thảo Ân đã gần đạt tới một vạn. Tuy nhiên trong một vạn đó thì có nửa vạn quân là do Melinda chỉ huy tiến vào cửa đông. Vì Christina đã đoán trước được hướng đi của Melinda nên đã cho người đặt Thảo Ân ở đây dày đặc hơn ở những nơi khác.

-Âm Thuật! Âm giới! –Bà ta sử dụng thuật này triệu hồi lên những vong hồn thể mạng để vô hiệu hóa những chiếc Thảo Ân kia.

Đôi mắt à ta giờ đây đặc ngầu và khi sâu hoáy như một hố đen ánh lên những tia sắc lạnh đầy những toan tính và nguy hiểm, à nghiêng chặt răng nói:

-Thù này ta phải trả cho bằng được!

Thảo Ân giờ đây đã bị vô hiệu hóa, đoàn quân vong hồn từng bước tiếp cận thành với luồng Âm Khí gày đặc.

Bạn đang đọc truyện *Hana! Huyết Thảo Sát Thuật*. được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 18: Chương 16: Xích Lô.

-Âm Thuật! Âm Từ! –Năm tên vong hồn cấp S hô lớn.

Vòng tròn phép thuật màu đen dưới chân của chúng càng lớn rộng, áp lực trong vòng tròn rất lớn chúng hút những tên xác chết kia vào bên trong. Hana thấy tình hình không ổn liền bay đến chỗ của Adrian, những tinh linh chiến đấu và ma cây cũng lui lại. Giờ đây trước mắt bọn họ là một cảnh tượng cực kì kinh khủng, năm linh hồn cấp S đang hòa lại làm một tạo thành một linh hồn đồ rục như máu, linh hồn này không ngừng hấp thụ những xác chết kia sử dụng xác thịt của bọn chúng để bao quanh bản thân. Chẳng mấy chốc nó biến thành một con quái vật bốn chân hình thù cổ quái được tạo nên từ xác chết, trên cơ thể nó đầy dòi bọ chui ra từ những chiếc đầu lâu. Có những đám khí không ngừng tỏa ra xung quanh, tuy nhiên nó không còn là Âm Khí đen thui mà là một loại khí có màu đỏ như máu.

Từ Âm Là phép thuật hi sinh bản thân của mình để hợp nhất với xác chết và những vong hồn cùng thực hiện nghi thức. Sau khi hợp nhất thì bọn chúng chỉ biết đến giết những thứ mà mình nhìn thấy không cần nghĩ ngợi gì hết. Phép thuật này khiến chúng trở thành một con quái vật cực kì mạnh mẽ, cơ thể nó luôn tỏa ra một đám khí hút sinh lực mọi thứ, đám khí này mạnh gấp âm khí cả nghìn lần, khả năng thanh tẩy của Ma Cây là hoàn toàn vô dụng. Tại vì có đám khí này bao quanh cho nên việc tiếp cận nó không khác gì tự sát.

-Khà... -Con quái vật phục khí độc về phía đám Ma Cây, ngay lập tức những chiếc lá xanh liền héo úa rụng xuống đầy nền đất, sinh lực của ma cây đã bị đám khí kia hút cạn, Ma Cây giờ đây chỉ những khúc gỗ mục nát đang từ từ bị ăn mòn.

Những Tinh Linh chiến đấu vô cùng hoảng sợ họ sử dụng khiên chắn để ngăn cản đám khí kia nhưng đám khí này ăn mòn cả khiên chắn, tinh thể vô cùng cấp bách, đám khí này cũng đang dâng đến lâu đài.

Về bình tĩnh thường thấy ở trên gương mặt Hana đã không còn nữa, ánh mắt cô bộc lộ ra sự lo lắng tại vì cô chưa bao giờ thấy thuật này của tộc Mundus. Cô chỉ biết khi bị dồn đến đường cùng thì các tộc đều có một phép thuật có tên gọi chung là Tử Thuật, phép thuật này sẽ kích phát toàn bộ sức mạnh bên trong cơ thể giúp cho cá thể sử dụng đạt đến một tầm cao mới, có thể nói là phép thuật tối thượng nhất của tất cả các tộc. Đổi lại sức mạnh to lớn ấy là mạng sống, chúng chỉ cũng có thể hoạt động trong một khoảng thời gian nhất định thôi, sau đó thì chúng sẽ dần dần bị tan biến.

-Phập! –Cô sử dụng máu của mình tạo thành vô số lưỡi kiếm, sau đó cô sử dụng Sát Thánh Khí lên những lưỡi kiếm đó và ném chúng vào con quái vật đang ở dưới kia. Kiếm khí xé tan không gian bay đến xuyên thủng qua con quái vật cứng cáp nhưng những vết thương ấy đều liền lại ngay lập tức, khả năng hồi phục của nó là hoàn hảo.

-Gàoooooooo... -Con quái vật nổi điên lên vì bị những lưỡi kiếm kia đâm vào. Nó lập hướng về phía lâu đài bay thẳng lên, miệng phun ra một lượng khí độc khổng lồ.

Những thiên sứ hộ pháp giờ đây không giữ được bình tĩnh tháo chạy, khung cảnh lúc này thật là hỗn loạn. Hana giờ đây đã mất đi vẻ tự nhiên vốn có, cô giờ đây rất bất an vì không biết làm cách nào để có thể giết được nó. Khí độc đã mau chóng tràn lên đến nơi, một số thiên sứ đã bị nó chặn đường thoát thân nên đành phải chịu chết.

-Các tinh linh mau đưa những thiên sứ bị thương rời khỏi đây mau! –Cô hét lớn với giọng đầy lo sợ.

-Elec! –Adrian hét lớn.

Elec như hiểu ý của ông cho nên nó bay vút lên khoảng không vô tận, nó bay cao nên nổi bóng dáng đã khuất dần sau những tầng mây.

-Xoẹt! –Những tia sét từ đầu giáng vào người con quái vật kia, Elec đang lao xuống với tốc độ cực nhanh bao quanh nó là những tia sét, cánh chim dũng cảm đang dùng thân mình như vật hi sinh, lực gió từ nó phát ra khiến cho những đám khí độc bị tan ra, nó lấy hết sức mạnh của bản thân mình đâm thẳng vào người con quái vật kia.

-Rầm! –Sấm chớp rền vang, sau khi Elec va chạm với con quái vật đó thì một cột khí đỏ bốc lên nghi ngút khiến cho mọi người không thể biết được con quái vật kia đã chết hay chưa.

-Gàoooooooo... –Tiếng nó gầm rống khiến cho họ không thể không hoảng sợ, bị một lượng sấm sét như thể giáng vào cơ thể mà nó vẫn có thể sống được.

Khí đỏ vừa tan lại tiếp tục bốc lên, những thiên sứ kia đều cố gắng lui nhanh về lâu đài nhưng vẫn không thoát khỏi đám khí ấy.

-Thảo Thuật! Thảo Hồi Thiên.

Vòng tròn phép thuật đã hoàn thành, sức mạnh cỏ cây giờ đây khai mở, vùng đất giờ đây tràn đầy sinh khí. Những đường nét trong vòng tròn phép thuật lan ra tạo thành một hoa văn tuyệt đẹp trên mặt đất, đường nét hoa văn này lan đến đâu thì cỏ cây mọc đến đó. Thảo Hồi Thiên nhanh chóng hồi sinh những con ma cây đã bị chết do luồng khí đen ấy, sinh lực giờ đây tràn đầy vùng đất này, vùng đất phát ra ánh sáng của chốn thần tiên, ánh sáng thanh tẩy đi những đám khí đỏ kia.

Nhưng đây là một phép thuật hỗ trợ nó không hề có khả năng tấn công cho nên con quái vật kia vẫn còn sống và đang tiến vào cung điện.

-Đã đến nước này, chúng ta phải xử dụng nó thôi. –Adrian hét lớn, ánh mắt ông tràn đầy vẻ tự tin.

-Nó là gì thế? –Hana không hiểu những gì ông nói, tâm trạng cô giờ đây vẫn chưa khá hơn.

-Nó là thứ sẽ chứng tỏ tại sao chúng tôi được nằm trong thập đại gia tộc dù cho hôm nay phong độ chúng tôi không được tốt lắm nhưng đừng vội đánh giá thấp. Nơi này còn có một tên gọi khác là Pháo Đài Bay. –Adrian nói lớn.

-Cạch... -Lâu đài rung chuyển dữ dội, một từ gì đó đang trôi ra từ tầng cao nhất của lâu đài, một khẩu pháo được làm từ đá Tiêu Ngọc Đỏ đang sừng sững giữa trời, nòng pháo được chạm khắc hình một con chim sấm sét dũng mãnh.

-Giờ đây cô hãy xem những gì mà Pháo Đài này có thể làm được. –Adrian nói lớn.

-Lôi Thuật Huyền Thoại! Xích Lôi!

Ngay lập tức, trong nòng pháo xuất hiện những tia sét, nhưng đây không phải loại sét cô từng thấy, loại sét trong đó có màu đỏ thẫm. Nòng pháo càng ngày càng tích tụ một lượng sét lớn hơn, nó hút hết sét ở xung quanh để gia tăng thêm uy lực, giờ đây nó đã tích tụ sấm sét thành một quả cầu khổng lồ màu đỏ, quả cầu này không ngừng phóng sấm sét ra xung quanh.

-Khai hỏa! –Adrian hét lớn.

Một quả cầu sấm sét khổng lồ bắn thẳng vào người con quái vật kia và nhấn chìm nó trong một cột sét màu đỏ rực, cột sét xé tan bầu trời đêm, bóng tối xung quanh giờ đây đều hóa đỏ. Con quái vật kia dù có hồi phục mạnh đến đâu đi nữa vẫn không thể nào sống sót, những tia sét len lõi đến từng ngóc ngách trong cơ thể phá tan mọi thứ khiến cho nó trở về với các bụi.

Ánh sáng đỏ kia dần vụt tắt, sau nó là một đồng tro tàn đang bay đi trong gió, ánh mắt của mọi người giờ đây đều lộ ra vẻ tươi vui, trên môi họ nở nụ cười chiến thắng.

-Yeahhhhhhhhhhh!!! Thắng rồi. –Họ ôm chầm lấy nhau trong xúc động, con ác mộng giờ đây đã quá.

-Réc...réc... -Tiếng của Bobby kêu lên, nó từ đâu bay đến và hạ cánh giữa lâu đài. Giờ cô mới sực nhớ này giờ trong suốt cuộc chiến đều không thấy bóng dáng của nó đâu cả. Cô đứng đờ đẫn chạy tới giật mình:

-Này giờ mày đi đâu thế hả, tới lúc cần lại đi chơi đâu mất là sao?

Bobby lúc này đã ngửi được mùi của lũ vong hồn nên nó đã nhanh chóng bay về phương xa tránh nạn, sau khi thấy mọi thứ êm đẹp nó mới chịu quay về.

-Vù... một con gió đen thổi qua khiến cho gai nhọn trên người Bobby đều dựng hết lên. Thấy vậy cô liền biết có điều chẳng lành, cho nên lập tức từ biệt Adrian và cười Bobby bay về kinh thành. Nó dù rất sợ nhưng vẫn phải phục tùng dưới uy quyền của chủ nhân.

Bạn đang đọc truyện *Hana! Huyền Thoại Sát Thuật*. được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.1 - Chương 19: Chương 17: Kế Hoạch Bất Ngờ.

Thảo Án đã bị vô hiệu hóa hoàn toàn, toàn đội quân vong hồn đang tiến vào từ bốn phía. Giờ đây chúng cũng đã vượt qua được thị trấn và đến một vùng đồng cỏ rất rộng bao xung quanh thành, trông như là những thảm cỏ lót đường cho kẻ địch vậy, những cây cỏ non khiến cho người ta có cảm giác bình yên. Cảm giác bình yên này liền khiến cho Melinda nghi hoặc ả ta ra lệnh cho toàn quân dừng lại.

-Các người mau sử dụng Âm Giới để kiểm tra xem vùng đồng cỏ này có quân mai phục hay không. -Ả ta sử dụng liên kết tâm linh để ra lệnh cho những tên cấp SS đang tiến vào từ các phía.

-Âm Thuật! Âm Giới!

Vong hồn được triệu hồi bay đặc trời, chúng dò xét từng đám cỏ tuy nhiên không thể nào phát hiện ra một hệ thống bẫy nào cả càng khiến cho ả ta trong lòng hoang mang hơn.

-Rốt cuộc con mụ ta đang tính toán thứ gì trong đầu? -Ả ta với đôi mắt bộc lộ vẻ hoang mang tại vì Christina nổi tiếng là một trong số những người phụ nữ nguy hiểm nhất ở thế giới này với khả năng nhìn thấu được cục diện trận chiến.

-Âm Hộ Giáp!

Âm Hộ Giáp là một phép thuật phòng thủ của hắc tộc Mundus, chúng lợi dụng Âm Khí bao quanh mình để tạo thành một lớp áo giáp màu đen. Lớp áo giáp này có khả năng hóa giải những phép thuật cấp S trở xuống đánh vào nó bằng cách sử dụng Âm Khí hút hết năng lượng bên trong phép thuật đó.

À ta mang giáp bước vào vì nghĩ cạm bẫy trong đám cỏ này thực sự chỉ kích hoạt khi có một nguồn pháp lực mạnh mẽ tác động vào. À ta bay trong đám cỏ đó một khoảng thời gian rất lâu để dò xét nhưng vẫn không hề có một cạm bẫy nào kích hoạt cả, lúc này à mới an tâm ra lệnh cho đoàn quân tiến vào.

Ở tầng cao nhất của kinh thành, Christina Royal đang đứng bên cạnh cửa sổ và nở một nụ cười đắc ý khi thấy đoàn quân của Melinda đánh bẫy.

- Chấn hấn à ta không ngờ đến kế hoạch của em là “Biến nơi nguy hiểm nhất thành nơi an toàn nhất”. –Andrew Vladimir nói với ánh mắt tự hào vì mình đã có một người vợ thông minh xuất chúng đến như vậy.

-Chúng ta cũng nên mau chóng chuẩn bị tiêu diệt chúng thôi. –Bà nói và cất cánh bay ra ngoài cửa sổ để đi đến chính điện của lâu đài, nơi mà thực hiện các nghi lễ phép thuật cho toàn kinh thành.

Quân của Melinda đã tiến qua được hơn nửa đồng cỏ nhưng vẫn chưa có chuyện gì xảy ra cho nên à thở dài nhẹ nhõm nhưng à đâu có biết đồng cỏ này được tạo ra để đưa đám vong hồn về Âm Giới. Sau khi Christana chỉ huy cho đoàn quân đặt bẫy, thì bà cũng ngay lập tức liên lạc với đội ngũ tinh linh làm vườn san phẳng mặt đất và sử dụng Thảo Thuật để tạo nên đồng cỏ này, một đồng cỏ an toàn đến mức kì lạ.

-Bây giờ chúng ta bắt đầu thôi anh nhĩ. –Bà cười nói.

-Thảo Thuật! Chúc Phúc Thảo Thánh Thần!

Chúc Phúc Thảo Thánh Thần: Là một phép thuật hồi phục nhờ tinh hoa của Thảo Thần, những tinh hoa này khi chạm vào cỏ sẽ tạo thành một vùng hồi phục rất mạnh mẽ cho tộc Royal, phép thuật này được xem là một trong những phép thuật trị thương cao cấp.

Ngay lập tức, những hoa văn ở dưới chính điện sáng lên nối liền với nhau tạo thành một cột sáng màu xanh của cỏ cây xuyên thẳng lên bầu trời. Cột sáng rải những hạt tinh hoa của Thảo Thần lên toàn bộ vùng cỏ xung quanh, cỏ sau khi được nhận tinh hoa của Thần liền rực sáng.

Đội quân của Melinda cực kì hoảng hốt, à ta ra hiệu cho chúng bay thật nhanh để mau chóng thoát khỏi đồng cỏ này nhưng những cây cỏ chỉ phát sáng chứ không hề tấn công bọn chúng.

-Sát Thuật! Sát Khí!

Sát Khí: Là phép thuật phát sát khí từ bên trong cơ thể ra ngoài lượng sát khí phát ra được tùy thuộc vào sức mạnh của người sử dụng nó.

Andrew niệm Sát Thuật, chẳng mấy chốc một cơn gió mang đầy sát khí trải đầy trên đồng cỏ Sát Khí giờ đây vương động trên lá cỏ non.

Melinda giờ đây mới nhận ra được ý đồ thực sự của Christina nhưng mọi việc đã quá muộn rồi.

-Thảo Thuật! Thảo Kiếm!

Hàng trăm vạn lưỡi kiếm tạo từ những lá cỏ mềm mại đâm lên đoàn quân đang bay ở phía trên, ý đồ của Christina giờ đây đã sáng tỏ bà đã toan tính sử dụng bí thuật Sát Thánh Khí diện rộng. Vì quá bất ngờ nên Melinda chỉ tạo lá chắn cho được một phần quân số của mình, những tên SS kia cũng chỉ bảo vệ được một phần quân lực mà thôi. Sau tuyệt chiêu kết hợp này đoàn quân vong hồn của Melinda bị tiêu diệt hơn phân nửa, những vong hồn xấu số dần dần bị tan biến đi kèm theo bao tiếng than khóc.

-Thưa Trưởng Tộc chúng ta có nên rút lui không?, quân lực đã thiệt hại quá một nửa rồi ạ. –Những tên cấp SS hoang mang cực độ.

-Tiếp tục tiến lên! Ta phải giết bằng được con mụ già đó! -À ta giờ đây đã bị nhấn chìm trong thù hận đến mức hóa điên lên.

Đoàn quân dù hoảng sợ nhưng vẫn phải tiến lên vì chúng biết nếu bây giờ chúng bỏ chạy thì thoát chết ở đây nhưng không bao giờ thoát khỏi tay Melinda.

-Vong Cầu! Khai Hỏa! -À ta tức giận liền liên lạc với đội quân sử dụng Vong Cầu đang đứng ngoài chờ lệnh.

Toàn bộ Vong Cầu được bắn đi, sát khí bao quanh chúng dày đặc, những Vong Cầu này đã được nén rất lâu cho nên uy lực không nhỏ. À ta giờ đây rất đắc ý vì những Vong Cầu này đến phép thuật bảo vệ cấp S còn khó có thể đỡ được.

-Bùm...Bùm...Bùm... -Tiếng những Vong Cầu phát nổ, Âm Khí tỏa ra ngút trời. À ta trên môi nở một nụ cười nham hiểm nhưng nụ cười trên môi à dần biến mất.

Phía sau lớp khí đen là một lớp lá chắn màu xanh lá cây những Vong Cầu kia hoàn toàn không thể phá hủy được lớp lá chắn này. Khi nhìn kĩ à ta mới thấy lớp lá chắn được tạo nên từ bốn bức tượng nằm ở bốn cửa Đông, Tây, Nam và Bắc.

Những tên vong hồn ở các cửa khi thấy phép thuật chúng nghĩ sẽ có sức công phá lớn nhất lại bị vô hiệu hóa một cách dễ dàng như thế khiến cho chúng run sợ không dám tiến lên.

À ta giờ đây cực kì sửng sốt không ngờ mọi toan tính của à đều bị Christina đọc được, mọi thứ cô ta chuẩn bị đều hoàn hảo không hề có một kẽ hở nào. Dù à ta đã nghĩ ra trăm phương nghìn kế, bí mật di chuyển cho đến đánh trận giả gây phân tán tâm trí kẻ địch nhưng vẫn bị cô ta đối phó được hết.

-Christina có vẻ keo này đã ta thua cô một vố đau nhưng cô đừng nghĩ ta sẽ rút lui. -Ả ta giờ đây điên loạn “giết hoặc bị giết” là những gì ả ta đang nghĩ trong đầu.

-Một vạn tên ngoài kia mau vào đây viện trợ cho ta. -Ả ta ra lệnh cho một vạn tên ở bên ngoài.

-Các ngươi nghe đây, các ngươi đã thấy Vong Cầu không hề có tác dụng cũng do lớp lá chắn kia quá chắc chắn không thể phá vỡ, đó là phép thuật phòng thủ tuyệt đối của tộc Royal dù là tuyệt đối nhưng nó có một điểm yếu chí mạng, chỉ cần các ngươi phá hủy một trong số các bức tượng ở trước cổng các cửa thì phép thuật sẽ bị giải trừ, giờ ta sẽ tiến công vào cửa đông để phá hủy bức tượng đó. -Ả ta ra lệnh cho đoàn quân.

Ả mau chóng dẫn đoàn quân còn lại của mình tiến lại gần cửa đông, bức tượng này đang được bốn pháp sư cấp S tạo lá chắn bảo vệ rất kiên cố. Nhưng có lẽ những lá chắn cấp S này không là gì so với phép thuật ả ta sắp sử dụng. Ả ta sau khi đến trước cửa đông liền vận ma pháp thực hiện một phép thuật cực mạnh:

-Âm Thuật! Triệu Hồi Ma Vương!

Bạn đang đọc truyện *Hana! Huyết Thảo Sát Thuật*. được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.